

MÁSODIK KÖNYV

*„Hacsak én nem építem fel a Házat, azok akik építik, hiába
fáradoznak majd rajta.”*

A Sárkány harcban áll a Nő Gyermekevel (Jelenések könyve 12,17)

NYOLCADIK RÉSZ

AZ EGYHÁZAK

„Ezután⁹ visszatérek, és felépítem Dávid leomlott sátorát (azaz Jézus Krisztus Egyházát), romjait is felépítem, és helyreállítom, hogy keresse az emberek maradéka az Urat, és mindazok a pogányok, akik között elhangzik az én nevem. Így szól az Úr, aki ezt véghezviszi” (Apostolok Cselekedetei 15,16–17)

⁹ „Ezután”: Ez az idézet az Ótestamentumból ered: Ámós 9, 11: = „azon a napon” itt azt jelenti, hogy „a végidőben” (ld. például Dániel 11, 40; Ezékiel 38, 8.10). Az Apostolok a „vég idejében” éltek és gondolkodtak (ld. például Pál első levele a korinthusiakhoz 15, 50-53). Lásd még Ap. csel. 2,16-tól: „Az utolsó napokban...” Ez a kifejezés egyaránt utal a „Korai Egyházra” és a közvetlenül Krisztus Második Eljövetele előtti időszakra (ld. még Jóel 2, 28-tól; Máté 24, 22-től; Zsidókhoz írt levél 1, 2; Pál második levele Timóteushoz 3, 1).

1. EGY ALAPVETŐ IGAZSÁG

Az ellenség (sátán) első kísérlete arra irányult, hogy megpróbálja lerombolni Krisztus* Vezető szerepét az Egyházban; nevezetesen, támadást indított az Apostolok papi szolgálata* ellen, azért, hogy elhallgattassa a **Szentlélek hangját*** a gyülekezetben.

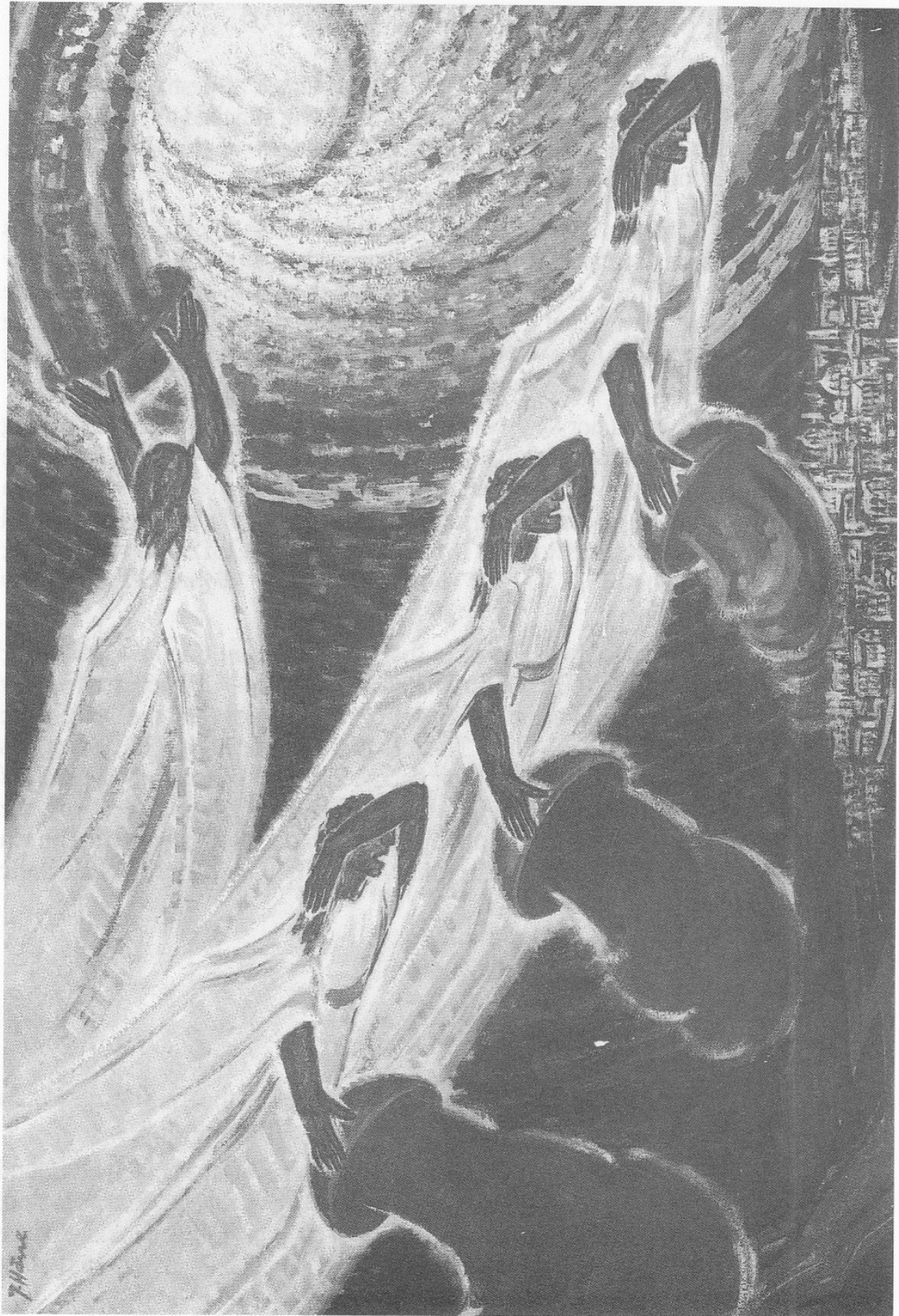
Az Apostolok maguk arra voltak kényszerítve, hogy ennek a mérgező folyamatnak a kezdetét végignézzék. Egész Ázsia elfordult Páltól (lásd Pál második levele Timóteushoz 1,15). Jánost nem fogadták el; Diotrefész felülkerekedett rajta az egyházon belül. Elutasította azt a felebarátot, akit János küldött, és kidobta őket (lásd János harmadik levele 9–10). Júdás levelében arról panaszkodik, hogy a zűrzavar szellemisége egyre nő, és előrevetíti annak további terjedését.

A válságos időszak nem a második században kezdődött, hanem már az „Eredeti Apostolok” idejében is tartott. Míg az utókor hódoló tisztelettel ünnepelte az Apostolok emlékét, addig őket magukat életük során sokszor csak kevésbé vagy egyáltalán nem becsülték meg, sem a gyülekezetek, sem az egyének (lásd Pál levele a rómaiakhoz 16,17; Pál első levele a korinthusiakhoz 4,18; Pál második levele a korinthusiakhoz 13,3; Pál levele a filippiekhez 1,15; 3,10.17; Pál második levele a thesszalonikaiakhoz 3,14; János harmadik levele 9.10; Pál második levele Timóteushoz 1,15; 4,16).

A válságot előre jelezte az Új Testamentum (lásd Jelenések könyve 2–3; Pál első levele a korinthusiakhoz 10,6; Pál második levele a korinthusiakhoz 11,3; Pál levele a galatákhoz 4,11), legfőképpen azért, mert az egyház messze került az első szerelmétől, és élő reménységétől; az Úr visszatérésétől. A Szentlélek erejének elvesztése semmi esetre sem Isten Akaratának és rendeletének eredménye volt, az emberi vétség okozta. **A Képességek és a karizmatikus Hivatalok, amelyek közvetlenül Krisztustól és a Szentlélektől származnak, végül elvételtek az egyháztól, mert ilyen körülmények között nem tudták beteljesíteni a céljukat.**

Az eltávolodás jelei:

- Első jel: Az Apostolok által felszentelt püspökök, fokozatosan bitorolják el az Apostolok feladatait;
- Második jel: Szekularizáció*: Korábban az egyház egy olyan világ közepén találta magát, amely eltávolodott Istentől; később szemtanúi lehettünk annak, ahogyan a világ kerül az egyház közepébe. Az egyház kitárta ajtaját, és engedte, hogy a világi élet beáradjon rajta.

Babilon elpusztítása (Jelenések könyve 18)

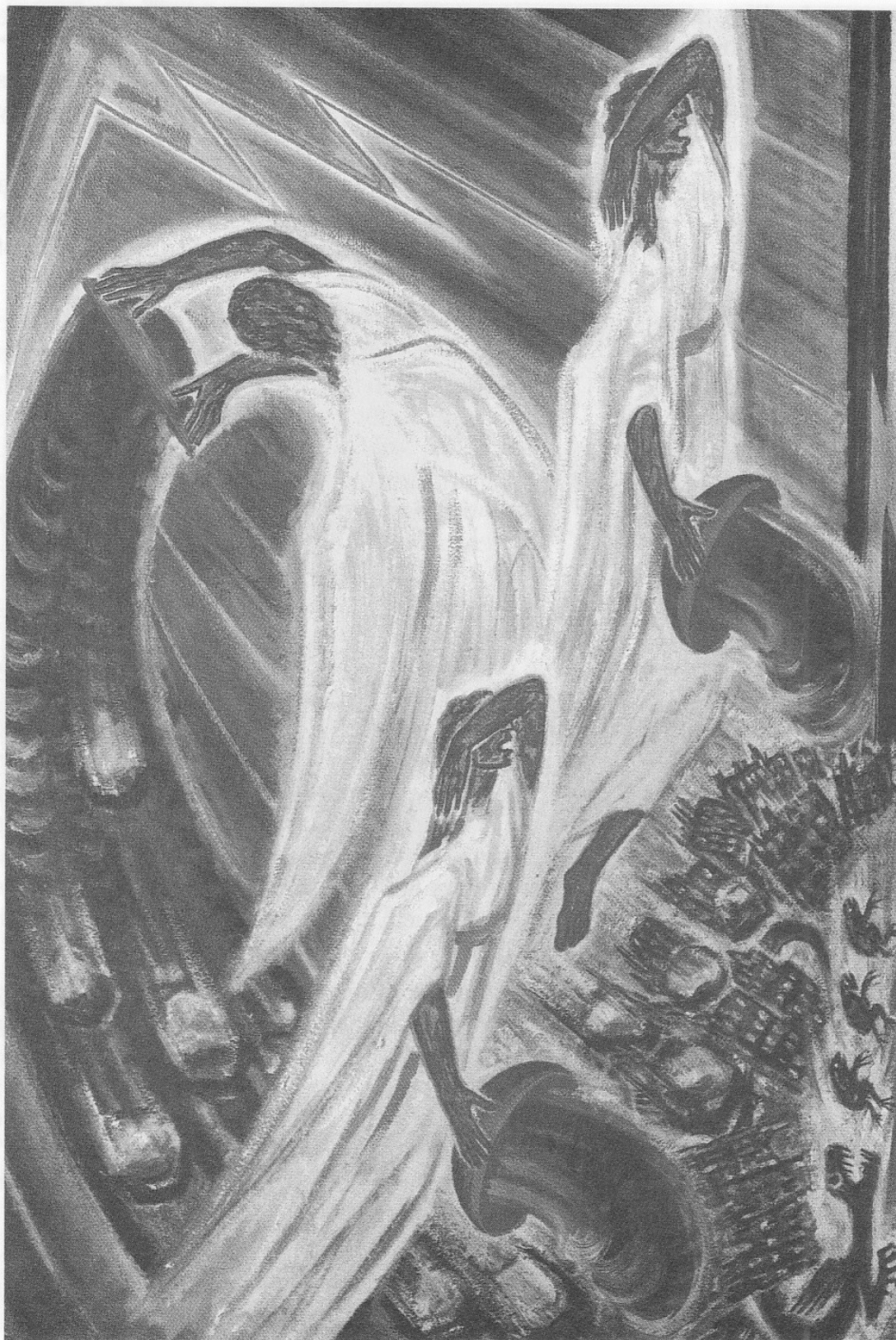
Engedte, hogy egész városok teljes lakossága (úgy mint Konstantinápoly) taggá váljon. A belső kereszténység visszavonult ettől a kifelé túlon túl nyitott sokszínűségtől zárt szent körökbe, ezáltal átvéve az egyház korai funkcióit. Az egyház egysége és szentsége sérült.

- Harmadik jel: Az állam egyesítése az egyházzal „Állami Egyházzá” újabb tényező volt az elkorcsosulás folyamatában, ami az apostoli irányítás hiányára vezethető vissza.
- Negyedik jel: Az Apostoli Hívás és a Lélek Adományának hiányának negyedik következménye, hogy a hagyományőrök (püspökök) a konformizmust szorgalmazták. Pál a sokszínűséget tekintette az eredeti állapotnak, és elutasította az uniformitás hibáját. A konformizmus nem szükséges a megváltáshoz, és az egyház egységéhez (lásd Apostolok Cselekedetei 15; „Jézus Krisztus Egyházának Tanítása”)

Teljességgel lehetetlen újraalapítani a már létező hitehagyott egyházakat (azokat amelyek elhagyták Jézus tanítását), mert „ahány ház...”, mindnek megvan a saját kitűzött ideje (lásd Márk evangéliuma 2,22; „rég és új bor-tömlő”). Új fókuszpontot (például az Apostolok Hívását) kell létrehozni, Isten által, amelyben minden egyes keresztény, felekezetre való tekintet nélkül képes lesz rá, hogy megtalálja az igaz utat, és irányítás mellett képes lesz arra is, hogy felismerje és kijavítsa a saját egyéni tökéletlenségét. Ezt meg tudja tenni egy fókuszpontból is (például Karizmatikus Hivatal), amely nem csupán egy egységes tant, vagy tudományt, hanem egy újfajta életet kínál. **Kizárólag Isten maga tud ilyen fókuszpontot (Karizmatikus Hivatalok; Péter Hivatala) kialakítani a Kereszténységben belül,** és mikor eljön az igaz Keresztények újraegyesítésének ideje, Isten nem engedi majd, hogy ez hiányozzon.

Napjainkban, mikor a szellemi nélkülözés oly nagy, míg az élő Istenbe vetett hit gyenge, erősen tartanunk kell attól, hogy az emberek sokkal inkább csinálnak bármi mást, mintsem Jézushoz forduljanak. Az is félő, hogy a Keresztények között élő szellemileg felkészült és fanatikus egyének egy ideig még tovább űzik saját elképzeléseiket a megváltásról és a jobbá válásról. Ez hiúság, és a hit hiánya tükröződik abban az elképzelésben, hogy össze kell verődni, mint a világ gyermekei* és úgy harcolni az egyházban a gonosz ellen, addig, míg az egész egyház át nem alakul vallásos csoportokká (=szektákká).

A pusztítás (elhagyatás) teret ad az Újnak (lásd a látomásokat, illetve a Jelenések könyve 16-ban)

Fontos hangsúlyozni, hogy a tolerancia és a legjobb teológiai programok, amelyek az egységesítés megalapítására vonatkoznak, teljesen haszontalanok akkor, ha nem foglalkoznak a központi problémával: a bűn kérdésével, és Péter Hivatalának isteni újraalapításával.

A cél, amely felé a Keresztényeknek igyekezniük kell, nem csupán annyi, hogy felidézzék az Apostoli kort, hanem az is, hogy megbánják bűneiket és felkészüljenek a fent említett „fókuszpontra”, és az Úr Napjára.

Mivel a Végidőben élünk, számíthatunk rá, hogy Krisztus megújítja majd Szövetségét, és közvetlenül az Ő Egyházán belül munkálkodik majd, és megadja a Szentlélek teljes kegyelmét.

Isten megígérte, hogy helyreállítja az Ő Egyházát a Végidőben (lásd Apostolok Cselekedetei 15,16; 2,17-től) az eredeti pompájában. Ez azt jelenti, hogy **az Apostolok Hivatala, csakúgy, mint Péter Hivatala, újjáépül.** Ez a Szikla, amelyen Krisztus újjáépíti az Ő Egyházát, lerombolhatatlan (lásd Máté evangéliuma 16,18).

Az Egyház történetének végén, mikor Péter Hivatala újjáépül eredeti formájában, a Pápa tökéletlen hivatala még mindig létezni fog, és Róma (Babilon) pusztulásáig végig fent is marad. Az egyház szellemi központja visszatér Jeruzsálembe.

Az Isten Gyermekének szóló jel, ami arra figyelmeztet, hogy hagyják el a „süllyedő hajót”, azaz a régi, tökéletlen és hitehagyott egyházakat, az lesz, hogy Péter Hivatala megalakul Jeruzsálemben.

2. AZ EGYHÁZAK

Szeretnénk megemlíteni, hogy az alábbiakban felsorolt bukott egyházak tárgyalása során, nem kívánjuk őket bírálni, vagy magunkat föléjük helyezni, sokkal inkább szeretnénk őket óva inteni további hibás lépésektől, és arra kérni őket, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg.

a. Római Katolikus Egyház

A Római Katolikus Egyházban (és minden más olyan egyházban, amely az úgynevezett apostoli örökség szerint épül fel) az Ótestamentum újjáépítése történt meg keresztény formában, aminek következtében ténylegesen és nyilvánvalóan megfigyelhető a zsidó vallásba való visszaesés. Ezeknek az egyházaknak a szabálya a törvény szabálya. Csakúgy, mint szertartásaikban, jogi útmutatásaikban is olyanok kívánnak lenni a híveik számára, mint Mózes, a tanító volt Izrael számára.

Isten lerombolja (elpusztítja) a bukott Egyházakat (A Nagy Parázna felbukkanása; Jelenések könyve 17).

A Pápaság* és a Pátriárkák* ebben a negatív irányú fejlődésében megfigyelhetjük ezt a „helyreállítást”: Az Apostolok halála óta ezek az egyházak fokozatosan alakultak át az Ótestamentum intézményeivé. Különösen abban, hogy egész nemzeteket fogtak össze, nyilvánvaló a hasonlóság az „Ótestamentum Egyházaival”. A Pápaságban emelkedett a legmagasabb szintre a teokrácia*, az Ótestamentum utánzása az első század óta. Egy **jelentős változást** megfigyelhetünk: ennek az egyháznak (azoknak az egyházaknak) a későbbi elképzelésében az Apostoli Hivatal (beleértve Péter Hivatalát) átalakult valami egészen mássá, mint amit eredetileg jelentett. Például Péter Hivatala, ami eredetileg egy **szolgáló** hivatal volt, a **szabály** hivatalává alakult át (lásd János evangéliuma 13,12–17; Lukács evangéliuma 22,32). A Pápa **tévedhetetlensége** helyettesítette a **Szentlelket**. A Pápát, és gyakran a Pátriárkákat ennek következtében nem csupán az Apostolok helyére helyezik, hanem sokszor Krisztus és a Szentlélek helyére is.

Tudjuk, hogy a Szent Szellem tévedhetetlensége, aki elvezet bennünket minden igazsághoz, a **teljes egésznek** ígértetett (Apostolok Tanácsa), nem egy, a többiektől független Apostolnak (lásd János evangéliuma 16,13).¹⁰

Szintén fontos, hogy tisztán felismerjük és hangsúlyozzuk a jót, amely jelen van, és az igazságokat, amelyek azért vannak, hogy lássuk őket. Ezt az utóbbi feladatot oly sokan mellőzték, többek között például a Protestáns Teológusok. Lásd még a „Jézus Krisztus Egyházának Tanítása” c. könyvben.

b. A Reformáció Egyházai

Reformra volt szükség, amely az egész építmény lerombolásával kezdődött, és azonnal próbálta újra megalapítani azt a legősbibb és legegyszerűbb keresztény alapokra támaszkodva.

A Római Katolikus Egyház minden akart lenni. Ez egészen odáig vezetett, hogy Krisztusra árnyék vetődött. A Reformátusok legmélyebb vágya az volt, hogy eloszlassák ezt a téves értelmezést, és Krisztust dicsőítsék a végsőkig. Krisztus, aki felé oly mély elköteleződéssel fordultak, minden volt számukra. Ennek megvalósítása során azonban elcsábultak, hogy az Egyház isteni intézményeit (például az Egyház-Hivatalokat) megszüntessék (például az Egyházi Hivatalokat eltörölték, vagy visszaéltek velük).

A hasadék, amely a Reformátusok között támadt, és a Protestantizmuson belüli további tagolódások összekapcsolhatóak a reformátorok alapelveivel: az isteni életet az isteni intézmények feladása révén találták meg, és buzgóságukban, hogy fenntartsák a Fejet a mennyben, gyakran megvetették Isten földi szolgálóinak feladatait. Kétségtelen, hogy a Protestánsok elkerülték a Római Katolikus Egyház hibáit. Azonban véleményük gyakran a másik szélsőségbe ragadja őket. Egész hozzáállásuk, minden tekintetben, tagadásban nyilvánul meg – nyíltan és büszkén vallják sokan –, miszerint az Egyháznak szükségszerűen láthatónak kell lennie, és a szentségeknek valamelyest nagyobb jelentősége van, mint az örökül kapott szimbólumoknak*.

Az Egyház hamis externalizációját, mely a Pápaságban érte el csúcspontját, a Protestánsok éppoly hamis internalizációja követte. Az Egyház egyoldalú értelmezését figyelembe véve nem meglepő, hogy olyan sok felekezet (=szekta*) sarjadt a Reformáció talaján. Már a kezdetek kezdetén sem tudtak egységet alkotni a Protestáns reformátusok; nem építettek egyházat a hitehagyásból, csupán még több szektát adtak annak a Bábelnek, amit maguk körül láttak.

A Protestantizmus nehéz helyzetbe került, mivel elutasították a Püspökség apostoli hivatalát, mivel ezzel a presbiteri* hivatal szintén elveszítették. Ebből a helyzetből szükségessé vált, hogy demokratikusan **megválasszák** az egyház hivatalait: teológusok, hercegek és a nemesség, előljárók és a népi gyűlések szintén az egyház törvényhozóivá és vezetőivé váltak a közös papság* ürügyén. **A gyülekezet öndicsőítése vette át az apostoli hivatalok helyét** (= a hivatalokét, amelyeket az Apostolok jelöltek ki a Szentlélek által). A fenti Hivatal helyét átvette a lenti hivatal

¹⁰ Ennél a pontnál felismerjük Péter Apostol elsődleges helyzetét, mint aki primus inter pares (=első az egyenlők között): lásd Máté evangéliuma 10,2; 16,18; János evangéliuma 21,15-től; Apostolok Cselekedetei 2,14-től; 15,7-től; Pál levele a galátákhöz 1,16-tól.

(amit az emberek jelöltek ki), a hatalom a közösségé* lett. A protestáns egyház kikerült a római katolikus Egyház befolyása alól, hogy a világi hatalom befolyása alá kerüljön, a nemzeti egyházpüspökség befolyása alá.

Egyrészt a közös papság eszméje nem igazolja a Reformáció létrejöttét. Másrészt a Szentlélek Ajándékai amelyek az egész egyház javára adattak, nem kötődnek valójában az apostoli örökséghez. **Tudjuk, hogy minden kereszténynek meg van a lehetősége arra, hogy karizmatikus ajándékokban részesüljön.**

Mi akkor hát az igazi isteni parancs Jézus Krisztus Egyházának részére? Kizárólag Krisztus által közvetlenül kijelölt apostolokon (mint például Pál) keresztül lehetséges Jézus Krisztus Egyházának megalapítása. Kizárólag a Szentlélek által épült egyház, Isten minden Hivatalával és ajándékával együtt ígérhet igazi sikert. Ap Csel 9

A karizmatikus (apostoli) hivatalok hiánya az alapvető oka annak, hogy miért kellett (legalábbis részben) elbuknia a reformációnak.

Az Egyház azon szempontjából nézve, amit az előbb körbeírtunk, megvitajuk azt a protestáns tantételt is, miszerint a Szentírás az egyház **kizárólagos** forrásműje; ezzel kizárva a karizmatikus hivatalokat. Az apostolok írott szavaival a protestantizmus – tévesen – úgy gondolja, birtokában van azok élő szavainak is; a **katolikusok ragaszkodnak** az apostolok élő örökségéhez (azaz az apostoli örökséghez) és úgy hiszik, az apostolok rajtuk keresztül nyilvánulnak meg. **Sem az egyik, sem a másik nem származik közvetlenül a Szentírásokból.**

Igaz, hogy az Egyház számára hit és erkölcs kérdésében a Szentírás a mérvadó, de azt nem lehet szabadon, valakinek a saját, egyéni belátása szerint értelmezni.

A reformátusoknak egészen szélsőséges véleményük alakult ki, noha különböző mértékben, abban a kérdésben, hogy egyáltalán semmit nem fogadnak el az Egyházban, amely nem a szó szoros értelmében, mindenki számára nyilvánvalóan, egyenesen következik a Szentírásból.

Egy egyén vagy egy egyház talán állíthatja, hogy mivel nincs apostoli forrása: „A Biblia az egyetlen forrásom” ...ami valójában azt jelenti: „A forrásom az, amit megérték a Biblia mondanivalójából.” Senki sem menekülhet el a szubjektív ítélet alól, amely bibliaértelmezés során merül fel. A protestáns szekták pusztá létezésé néma bizonyítéka annak, hogy a Biblia – amely a keresztényeket valódi, nem csupán elméleti egységre hívja – önmagában és önmagától nem az az eszköz, ami meghozza az egységet. A Biblia nem értelmezheti önmagát!

c. Az Ortodox egyházak

A tanítás egyik fő pontja, mely a keleti és nyugati egyházakat elválasztotta egymástól a **Szentlélek eredetének** kérdése volt. A keleti egyház azt tartotta, hogy a Szentlélek kizárólag az Atyától származik; míg a nyugati egyház alapvető igazságként kezelte azt, hogy a Szentlélek az Atyából és a Fiúból árad. A keleti egyház tanításából ezért logikusan következik, hogy az tagadja a következőket:

- Jézus Krisztus a Szentlélekkel keresztelt meg;
- Az Egyház, Krisztus Teste, egyben a Krisztustól származó Szentlélek temploma is (lásd a bibliai magyarázatot János evangéliuma 15,26-ban);
- Jézus az Ő egyházában a Szentlelken keresztül van jelen.

Máriára és gyakran más szentekre is bizonyos mértékben a Szentlélek szerepét osztották, amelyek bizonyos fokig átvették annak feladatát.

Igaz, hogy a megreformált egyházak átvették a katolikus egyház Szentlélekről szóló tanításait, de ugyanakkor, **gyakran egy másik hibába estek:** majdnem elvesztették abbéli hitüket, hogy Jézus Az Ő Egyházában a Szentlelken keresztül beszél és cselekszik, azaz az egyház Hivatalain és Ajándékain keresztül.

d. A szekták*

A szekták átadták magukat a tagadás és az anarchia szellemének: A lázadás szellemének, amely az egyház minden hatalma és gyakran az állam hatalma ellen is lázad. A protestantizmus története nem az egy Egyház története, hanem sok szektáé: nem egy hit, egy remény, egy keresztség történelme, hanem sok hité, sok reményé és sok keresztségé. Nem nővérként és fivérként éltek együtt, és ettek, ittak a Szent Asztal* körül, hanem vitáztak, és elkülönültek egymástól.

Az Egyház kezdetben egy volt a Szentlélekben; később azonban (az állam-egyházban) a becsvágy és a kegyetlenség tartotta össze. A reformáció óta már egyáltalán nem tapasztalható az egység, ehelyett sok szekta harcol egymással, ellentmondva egymásnak, miközben a Szent Biblián keresztül bizonygatják egységüket, a Szentírást tartva az igazság mértékegységének. Hogy mennyire helytelen ez az állításuk, azt az a tény bizonyítja, hogy mindegyikük a Bibliához folyamodik, hogy igazolja a nagyon gyakran egymásnak ellentmondó eszméket.

Mindez az antikrisztus szellemének mély gyökereit mutatja: **mindenki számára, aki látni akarja**, nyilvánvaló ez az élet minden területén. A protestantizmus szelleme az individualizmus szelleme. E szerint az alapelv szerint mindenki ítélkezhet mindenki és minden felett. Ő maga egy önjelölt vezető, őrző, és bibliai igazságok tanítója; **saját véleménye szerint, természetesen**. Egyik újító mozgalom sem változtatott azon a káoszon, amibe a protestantizmus sülyedt. Az újító mozgalmaknak nem az volt a célja, hogy eredeti rendjében újraegyesítse az egyházat; ezeket a mozgalmakat olyan emberek hívják (hívták) életre, akiket nem Isten hívott el (azaz, egyikük sem volt a 12 Apostol között, a Végidő Egyházában).

3. EGYETLEN IGAZ „APOSTOLI EGYHÁZ” (=KRISZTUS MISZTIKUS TESTE*)

Az igaz „apostoli” Egyház, amely a teljes igazság birtokában van, az az Egyház, amely a Szentlélek ökumenéjén keresztül jön létre. Az ökumenikus mozgalom, amely az Egyház újbóli megalapításához vezet, az **igazi ökumené** lesz, ellentétben azzal, amely „paráznává” válik. Ennek az egyháznak minden hívő tagja lesz, akit a Végidő 12 apostola gyűjtött össze, és Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak vallják majd. **Ezt az igaz Egyházat majd talán Egyháznak nevezik az egyházon belül, vagy az egyházak között** (tisztá búza a pelyva közt). Az igaz Egyház, Krisztus Menyasszonya, készülődik majd a Vőlegény (Jézus) Eljövetelére.

Ahogy lett mondva, tisztán kell látni, hogy Krisztus eljövetele előtt megalakul a Jézus Krisztus egyesült Egyháza, nemcsak szellemi, hanem **látható módon** is. Az egyháznak tagjai lesznek korábban katolikus, ortodox és protestáns hívők: Ők elfogadják majd **Krisztus keresztségét** (lásd Máté evangéliuma 10,38; 16,24; 4,19-től; 19,27-től); felveszik Isten teljes fegyverzetét (lásd Pál levele az efezusiakhoz 6,13–18) és **feltétel nélkül** követik a keskeny utat (lásd Máté evangéliuma 7,13–14). **Jn 17,11.21.23**

Az igaz ökumené a Szentlélek iránymutatása alatt jön majd létre, az alábbi alapelvek szerint:

- Alapvető, egységes hit – a kompromisszum legcsekélyebb lehetősége nélkül, és tekintet nélkül a vallási dogmára és a világ szellemére;
- Lennie kell egy vezetőségnek (egy pásztora az egy nyájnak) a Végidő 12 Apostolának (és Péter Hivatalának) a felügyelete alatt.

Ne felejtjük el, hogy Jézus Krisztusnak ez az Egyháza arra rendeltetett, hogy szenvedjen és üldözzék. A rövid ideig tartó béke (lásd Apostolok Cselekedetei 9,31) időszaka csupán arra szolgál majd, hogy a megújult erővel feltámadó üldöztetést elviseljék. Így volt ez az **(igaz) Egyház** múltjában, és biztosak lehetünk benne, hogy a jövőben is hasonlóképpen fog történni. **Az**

Egyház Krisztus társa az Ő megaláztatásai során. Azt mondja Krisztus: „*de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani*” (János evangéliuma 15,19–20); és „*A világon nyomorúságotok van*” (János evangéliuma 16,33). Az Apostol azt mondja: „*De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják*” (Pál második levele Timóteushoz 3,12).

Hadd jegyezzük meg ezen a ponton, hogy nincs olyan, hogy „híg Kereszténység”. Nincs lehetőség az igaz Egyház és a világ közötti egyesülésre. Az egyik „felülről” való, a másik pedig „alulról”. Az egyik „nem e világból származik”, míg a másik „e világból származik” (lásd János evangéliuma 8,23). A kettőt nem lehet „összekapcsolni”, mert nem létezik közöttük közösségre való hajlam, kapcsolat, sem harmónia. Különállóak és így is kell maradniuk. Az igaz Egyház jelen van a világban, de nem a világból való (lásd János evangéliuma 15,18-tól). Kibékíthetetlen ellentét feszül közöttük, amely eleve kizárja a harmónia lehetőségét. Ha komolyan kívánjuk venni az Evangéliumot, akkor a „keskeny kaput” és a „kiválasztottak kis csoportját” is ugyanolyan komolyan kell vennünk (lásd Máté evangéliuma 7,13–14).

Az állhatatosság és feltétlen hit az, amellyel a hívőknek rendelkezniük kell; ez felel meg azoknak a követeléseknek, amelyeket Jézus állít eléjük. Ragaszkodniuk kell Őhöz, a társadalmi körülményektől függetlenül, ahol fokozatosan növekvő, fanatikus ellenséges érzelmekkel találkoznak szembe. Ez talán a hagyományos vallási tradíciók nevében zajlik, vagy politikai célokat szolgál majd. Egyre és egyre inkább olyanná válik a helyzet, amelyben nem elégedhetünk meg a középszerű Kereszténységgel (már ha létezik ilyen dolog egyáltalán). **Nagy áldozatot jelent majd Kereszténynek lenni, azaz elveszíteni a biztonságunkat, valamint anyagi jólétünket az élet minden területén. Mt 7,13–14**

Ez az igaz Egyház az alapvető fontosságú dolgokban hűséges marad, annak ellenére, hogy sok érv és lehetőség szól majd mellett, hogy árulója legyen Jézus üzenetének. Túl fogja élni az üldöztetés időszakát. Nem csak ahhoz kap majd képességet, hogy újra felfedezze az Újtestamentumot, hanem ahhoz is, hogy elkülönüljön mindattól, ami a világ számára elfogadhatóvá tette, valamint attól, ami korábban félrevezette (anyagi jólét, hatalom, presztízs): Ilyen módon **a feladatai feltételezhetően könnyebbé válnak, de ugyanakkor sokkal nehezebbé is. Mt 10,38–39**

Ez az Egyház képes lesz arra, hogy egészen az elragadtatásig hűséges maradjon. Ez úton esdeklünk katolikus, ortodox, és protestáns felebarátainknak, hogy keressék a Szentlelket, teljes szívükkel, fogadják el, és vegyék magukra Krisztus keresztségét, nem csupán elméletben, hanem gyakorlatban is (Lásd Máté evangéliuma 16,24; Márk evangéliuma 10,21). Nem elég csupán kérni: „*Uram. Uram!*” (Máté evangéliuma 7,21), engedelmeskednünk is kell: „*aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratait*” (Máté evangéliuma 7,21-től); azaz feltétel nélkül követni Jézust. Mindazok, akik Krisztus igaz Egyházához tartoznak, együtt haladnak majd az elragadtatás felé – Krisztus keresztsége alatt.

a. Jézus Krisztus jövőbeni Egyházának „képe”

Az Egyház helyreállításának az igazi jele az lesz, mikor a prófétikus adomány gyakorlata egyesül a Krisztus által kijelölt Hivatal teljes elismerésével. A szilárd alapokon megalapított Apostoli Hivatal tevékenysége tartózkodik minden hierarchikus elnyomástól, valamint attól, hogy tompítsa a Szentlélek jelenlétét a gyülekezet tagjai között. Krisztus Végidő Egyházának 12 Apostola (Péter Hivatalának irányítása alatt) különbözni fog minden más egyházi vezetőtől.

- A hit erejével fogják irányítani az Egyházat (amelyet közvetlenül Krisztus maga adományozott számukra), anélkül, hogy világi hatalommal élnének;
- Nem terelik el az Egyház figyelmét Krisztus közelgő visszatéréséről, hanem, mint a láthatatlan Úr élő szemtanúi, folyamatosan mutatják majd az arra vezető utat.;

— Szítják majd az Ő visszatérésébe vetett reménység tüzeit, és felkészítik az Egyházat az Ő megjelenésére.

Az ösztönző erő a reformációhoz, az újjáépülés számára, ahhoz, hogy igazi megvilágításba kerüljenek az Egyház gyengeségei, hogy az idők jeleivel kapcsolatos igazságok, és az Úr szándékai kiderüljenek, az Egyház prófétai képességekkel megáldott tagjaitól jön majd (lásd még a Próféta hivatalát): Az igazi megtisztítás és reformmegyesítés kizárólag a Végidő Egyház 12 Apostola alatt és által hajtható végre.

b. Az Apostolok (a 12 Apostol Tanácsa) alapítják meg Jézus Krisztus Egyházát

A szóban forgó egység alapvető szerve a 12 Apostol Kollégiuma. Ezen keresztül cselekedve – mint az Ő hatalmának legfontosabb eszköze – kívánja Krisztus az Ő Egyházát egységben tartani, és feltárni számára az igazságot. Az Apostoli Hivatal, (Péter Hivatalával egyetemben) természeténél fogva – a Krisztus által történő közvetlen kinevezése miatt – a legnagyobb hatalommal fog bírni az Egyházban.

Pál levele az efezusiakhoz 4,11–13-ban: „És ő (Jézus) adott némelyeket apostolokul, másokat prófétáknul, ismét másokat evangélistáknul, vagy pásztorokul és tanítóknul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, ... teljességét elérő nagykorúságra”. Ha Krisztus ezeken a szolgálatokon keresztül biztosította az Ő Testének tökéletességét, hogyan is feltételezhetnénk azt manapság, hogy nélkülük válna tökéletessé?. Máris megérett a hitünk és a Krisztusról való tudásunk?

Minden Kereszténynek kérnie kell Istentől az Ő hírnökeit (=Apostolokat).

Tény az, hogy Isten ma is küld Apostolokat. Pált elhívta, megvilágosította, valamint felfegyverezte, hogy Apostollá váljék, oly módon, amely meg fog ismétlődni (Apostolok Cselekedetei 9). Az ilyen embereket nem kell és nem is lehetséges mágikus úton visszaadni az Egyháznak, hanem a különböző felekezetek méhében kell megszületniük, ezen belül kell felnevelkedniük, és meg kell szerezniük minden tapasztalatot, amit az idők folyamán az Egyház összegyűjtött (az Eredeti Egyháztól egészen napjainkig). Kutatniuk kell, összegyűjteni és asszimilálni az összes igazságot, ami szétszóródott, és amit elferdítettek. Akkor ők talán felismerhetik mindazt a jót, ami életben maradt, és nem hagynának egyetlen megalapozott igényt sem kielégítetlenül.

Az Apostolok eszközök, rajtuk keresztül az Úr Maga szól a mennyből, és általuk hajtja végre munkáját, mint az igaz Mózes, a végső törvényhozó, és az Egyház irányítója. Nem mint egyének, hanem mint egy test, **egy egység**, egy kollégium: Mikor egy Apostol beszél, vagy cselekszik hivatalánál fogva, azt mindig úgy teszi, hogy ezáltal Tizenkettejüket képviseli, felelősséggel Krisztusnak, és nekik.

Az Apostolok az Egyház szívet képviselik, és ők minden egység gyökere. Az Egyház eggyé válik, amint közösségre lép az Apostolokkal, elfogadva tanításaikat és rendjüket. Ezért az Apostolok mindenek fölött azt az intést kapják, hogy őrizzék meg egységüket (lásd János evangéliuma 17,20–21; Apostolok Cselekedetei 15). **Ezért ha a Tizenkét Apostol egyike nemet mond, nem képviselik teljesen Isten akaratát.** Lesznek problémák, de ezek miatt nem bomolhat fel az egyház, a köztük kialakult erős egységnek köszönhetően. Az Apostolok mottója: „Egyként mozdulunk, vagy egyáltalán nem mozdulunk”. Az ilyen egység nem jön létre könnyen. Radikális nyitottságot igényel az Apostolok részéről; nyitottságot Isten és egymás felé, valamint az egész Egyház felé (ez rávilágít az Apostolok alapvető szolgálai szerepére). Az egység létfontosságú szükséglet az egész Test számára (azaz Jézus Krisztus Egyháza számára), egészen az „utolsó” tagot is beleértve. Ezen egység fenntartásának feladata elsősorban az Apostoli Tanács feladata, amely élén Kéfás áll (=Péter).

Az Ő Eljövetele Idejének Tizenkét Apostol Tanácsa elfogadja a kanonikus Szentírást. Nem bíztak rájuk új Evangéliumot, arra kaptak megbízást, hogy az egyetlen létező Evangéliumot eredeti, igaz formájában tanítsák és világítsák meg. Ők Tizenketten a Szentírást Isten kincsének tartják, melyet az Egyháznak szánt, ezért csak amellet köteleződnek el, ami a Bibliából

származik, vagy azzal összhangban áll.

Emlékeznünk kell, hogy azok, akik az Egyház vezetésének feladatát kapják, különösen ki lesznek téve a sátáni támadásoknak. Amint az Egyház vezetői felismerik ezt a spirituális háborút, jó harci stratégiának bizonyul majd a sátánt visszatartó erények gyakorlása (szeretet, türelem, béketűrés, őszinteség, stb.). Ekkor rájönnek majd, hogy mennyire függnek egymás és Krisztus Egyháza támogatásától, imáitól (lásd „közbenjárás”: *Pál levele az efezusiakhoz 6,18*). Ily módon az Egyház összes tagjának egysége is erősödik, nem csak egymással, de Krisztussal, az Egyház igaz pásztorával is.

Az alábbiakban néhány kiegészítő **látomás** olvasható:

Míg imádkoztam, a Szentlélek jött hozzám. Láttam Kéfást, amint egy nagy tömeg előtt celebrálta az Úrvacsorát. Majd változott a kép, egy vízesés előtt térdeltem, és sok embert emeltem fel, vagy, hogy még pontosabb legyek, futóhomokból emeltem ki az embereket, és helyeztem őket a vízesés tiszta vizébe. Majd láttam valakit közelíteni a vízeséshez, anélkül, hogy érintette volna „a Sziklát”. Sosem érte el a vízesést. Majd elkezdtem kiemelni a vízből azokat az embereket, mivel már megtisztultak, majd összegyűjtöttem őket, és kerítést építettem köréjük, elkülönítve őket a „többiektől”. *„A Szentek Közössége újra megalapított és megerősített!”* – mennydörögte egy hang. Majd hirtelen láttam Kéfást amint egy hivatalnak tűnő épület felé sétált Sámuel (Mihály) Testvérrel és „Szandra” Nővérrel. Cégvezetőkhöz illő öltönyt viseltünk. Így szóltam az Úrhoz: „Uram, éppen úgy nézünk ki, mint azok, akik nem szolgálnak Téged.” Így felelt: *„Kivéve, hogy Ti magatokon viselitek a »Jelemet«*”. A többiekhez fordultam, és megpillantottam a homlokukon egy keresztet!

Ezután láttam Kéfást, amint az úton áll. Emberek közeledtek felé, nagyon fáradtnak és elveszettnek tunk. Gyorsan sátrat vertem. Rengetegen jöttek, az arcukon megkönnyebbülés és mosoly látszott.

Majd az Úrral sétáltam. Nagyon fáradt voltam, és arról kérdeztem az Urat: Uram, lehet részem pihenésben, és némi megkönnyebbülésben? Ember vagyok, érzésekkel, mint mindenki más!” Így válaszolt: *„Tudom. De bizonyos értelemben és bizonyos dolgokban különbözned kell. Engem szolgálj. Az Én akaratomhoz kell igazodnod. Sokan a gonoszt szolgálják, és a saját akarataikat követik, beteljesednek azáltal, hogy a világot szolgálják, a »világ lelkének akaratait«. Neked számos dologban meg kell tagadnod magad. Tudom, hogy ez nehéz, de emlékezz, azt kívánom tőled, hogy a »keskeny úton« járj – azt kell követned! Sok dologban lehetsz olyan, mint mások. Néhány dologban még felmentést is engedélyezek neked, amit sokaknak nem teszek meg. Emlékezz, ne kérd Tőlem, hogy kívánságaidat egy bizonyos időben teljesítem! Az akaratom tökéletes. Mindent, amit kérsz, megkapsz, de az én időzítésem és akaratom szerint. Hallottalak, és szükségleteid tökéletesen kielégítetnek majd.”*

* * *

Mély imám alatt Szent Áldozatot* mutattam be. Jézus Uram Szent Lelke magával vitt, és a világ városai felett lebegtem. Hirtelen három egyházat pillantottam meg, „rakétaként” közelítettek felém különböző irányból. Majd láttam, amint az Egyház* kinő a világból. Egyre magasabbra nőtt – gömbölyű formában, az oldalán hét szárny látszott, a tetején pedig egy kettős kereszt. Nagyon magasra nőtt, összeütközött a másik „hárommal” az ég és föld között; hatalmas villámló ütközés!

Megint változott a kép: Reménykedve sétáltam, mikor hirtelen egy óriási, régi épülethez értem, olyan volt, mint egy katedrális vagy panteon, előtte hosszú oszlopsorral. Lelassítottam, és arra fordultam, hogy megközelítsem az épületet.

Amint nagy léptekkel haladtam, megjelent a gonosz, mint egy hatalmas, cseppfolyós szörny, karokkal, amelyek kilógtak az oszlopok közül, megpróbált megijeszteni, vagy elkapni engem. Ennél a pontnál Sámuel (Mihály) Testvér tűnt fel, egy karddal a kezében, és csakúgy mint ő, én is kardot tartottam a kezemben. Ahogy beléptünk az épületbe a szörny visszavonult, és eltűnt. Ahogy beléptünk, láttuk, hogy az épület volt maga az Egyház.

* * *

Mély imádkozásban voltam, mikor Jézus Uram Szent Lelke magával vitt. A következőket mutatta nekem: Az Úr két angyala térdelt egymással szemben, gyönyörű, hosszú köpenyben. Közöttük állt az Úr Háza. Az Angyalok őrizték Őt. Hirtelen az Úr Háza elkezdett szétválni. A viszálykodás egyre gyakoribbá vált. A két angyal végül elfordult, félretolta a szétvált házat, és Új Házat* alkotott, amelyet megtisztítottak, ledörzsölték kívül, belül. Hirtelen megláttam a Ház belsejét, amely szépséges volt, és egyszerű Egy trón állt benne, és a trónon feltűnt Szűz Mária. Egy gyertya közeledett a trón felé, majd megállt előtte. Mária a trónon ült, koronát viselt a fején. A gyertya emberré változott, aki vezeklőruhában* volt. Közelebb mentem, hogy lássam, ki az. Mária felém intett a kezével. Odanéztem, és hirtelen megpillantottam az Urat. Olyan volt az arca, ahogyan még sosem láttam korábban; mint egy ortodox ikon*. Majd elhomályosodott az alakja, és a görög kereszt* (+) tűnt elő vakító ragyogásban. Hirtelen újra feltűnt az Úr az előbbi alakjában, és megjelent előtte a Könyv. Mária lelépett a trónról és elindult felém, kezében egy hatalmas kulcsot tartott, amelyet elém helyezett; a kulcsot egy harmadik angyal hozta oda neki a Dicsőség Trónjáról.

Változott a helyszín, megint az Új Házon kívül találtam magam, a vállamon tartottam azt, az egyik lábammal térdre ereszkedve. Rendkívül nehéz volt. Folyamatosan rimámkodtam az Úrhoz: „Uram, segítségre van szükségem! Uram, segítségre van szükségem!” Hirtelen a Görög Kereszt tűnt fel előttem, ragyogó dicsfényben.

* * *

Imádkozás közben a következőket láttam: az Úr Jézus jelent meg gyönyörűségben és dicsőségben, kezében egy hatalmas díszes kulcsot tartott. Felém lépett, és a kezembe adta. A kulcs a kezemben nőni kezdett; majd a teteje egy hétágú gyertyatartóvá* változott. Az Úr alakja elhalványodott, és ragyogó fényárban a Mindenható trónja tűnt elő. Az Urat a trón jobbán láttam. Szűz Mária egészen közel állt hozzám, és a Gyertya-kulccsal a Dicsőség Trónja felé nyúltam. *„Dávid házának a kulcsát adom neked, általad kinyitattik, és senki azt be nem zárja, ha általad bezáratik, senki azt ki nem nyitja.”*

Változott a kép, az Úr Jézus angyalai tűntek fel, egy arany tálcán három gyertyát tartottak. A Dicsőség Trónjához vitték, és ott tartották, a Mindenható dicsőséges jelenlétében. Arcra borultam félelmemben, mikor egy mennydörgő hang zendült fel: *„Az Ő angyalainak gondjaira bíz téged, kezükön hordoznak majd”.*

* * *

Reggeli imádság közben az alábbiaknak voltam szemtanúja: Először egy kéz tűnt elő. Az egyik ujjhegyen álltam, a mi Urunk keresztjét öleltem. Majd az ujjak elkezdtek

megsokszorozódni, ragyogni, a felkelő naphoz hasonlóan. Még mindig ott álltam a keresztet ölelve, mikor fény villant át az égen, és egy hang azt mennydörögte: „*Isten embereinek egy maroknyi csoportja nő ki, hogy felvilágosítsák a világot; most kelj fel, állj lábra: Abból a célból jelentem meg Neked, hogy pappá, és ugyanakkor szemtanúvá tegyelek, hogy tanúskodj azokról a dolgokról, amiket láttál és azokról a dolgokról, amiket ezután fedek fel előtted; kiemelvén téged a népből, akikhez most küldelek; hogy nyisd fel a szemüket, és hogy a sötétségből a világosság felé fordítsd őket, a sátán hatalmától Isten felé; hogy kegyelmet kaphassanak bűneikért, és örökséget azok között, akiket Bennem való hitük megszentelt!*”

* * *

Nagyon aggódom Isten emberei miatt. Mialatt imádkoztam értük, az Úr Jézus ragyogó dicsősége vett körül. Az Úr mennydörögő hangja szólt az univerzumon keresztül: „*Én mondom néked: sokától elvételük majd a Királyság. Sokak, akiket kívülállóknak tartottak, a Királyságba kerülnek, sokakra, akik úgy hiszik, joggal tartózkodnak a Királyságban, nem leszek tekintettel. Újból felépítem az Egyházamat, és azoknak adom, akik most kívülállónak tűnnek. Ők lesznek az én népem! Ők a kiválasztott nép, a királyi papság, akiket Isten sajátjainak tekint! Ők lesznek Isten emberei, akik egykor nem az Ővéi voltak, dicsőségén kívül álltak; ők most elnyerik az Ő kegyelmét. Én vagyok Az, akié a kétélű kard. Én vagyok az, aki eljövend!*”

* * *

Mély imában voltam, mikor az Úr Jézus megjelent nekem: „*Béke legyen veled,*” szólt. Majd megáldott, és így folytatta: „*Mikor közeledik a gonosz ideje, fel kell szentelned sokakat a kiválasztottak közül, akik vették az Én Lelkemet, hogy folytassák az Áldozatukat* az országban, amelyből erőszakkal üldöznek majd el. Ezt mondjátok nekik: »Induljatok lakhelyetekre, mutassatok be Áldozatot Istennek a családokat jelenlétében, és mindazoknak, akik szavaik által részesülnek Isten Lelkéből. Legyetek óvatosak! Ragaszkodjatok hozzám; mert ha a Lélek eltávozik tőletek, az Áldozat ereje szintén elhagy, és kelepccévé válik, átokká, és bűneitekben haltok meg, örökös kárhozatra ítéelve!« Ezen a módon kell, hogy tovább folytassátok az áldozatok bemutatását, abban az országban, amelyet kénytelenek lesztek elhagyni az Idő eljöveteleig!*” Ezután az Úr eltűnt.

* * *

Az Úr Jézus a következőket mutatta egy látomásban: Az aratás utáni nagy termést már begyűjtötték. A mezők üresek. Egy kisebb csoporttal az Úr mögött haladtunk. A megmaradt kalászatokat gyűjtöttük össze. Kupacokba rendeztük, majd azok is az Ő pajtájába kerültek.

* * *

Imádkoztam, mikor a szobát egyszerre ragyogó fény töltötte be, és az Úr előttem állt. Gyönyörű, hófehér ruhát viselt. Arcra borultam. Felém közeledett, megérintett, kezeit a fejemre helyezte. Így szólt: „*Most magammal viszlek téged.*” Hirtelen nagyon könnyűnek éreztem magam, mintha lebegnék. Majd megpillantottam az Isten Trónját, amely fényesen ragyogott a háttérben. Sámuel testvér (Mihály) a bal oldalamon

térdelt, „Szandra” nővér mögöttünk, kicsit távolabb tőlünk. Zsákvászon ruhát viseltünk. Majd a tíz ember (szintén fekete zsákvászon ruhát viseltek) tűnt fel, egy sorban térdeltek mögöttem, az Isten Trónja előtt. Az Úr egy mérleget adott, hogy azzal mérjünk, és azt mondta: *„Ti vagytok a kiválasztott bírái A Spirituális Izrael Tizenkét Törzsének, és azonfelül a nemzeteknek!”* Majd Isten Szava, a Biblia jelent meg a mérleg jobb serpenyőjében, míg különböző könyvek a másik oldalon. Amelyek könnyűnek találtattak, azokat eldobtuk. A mérlegelést kettesével végeztük, és mindig együtt. *„Tartsátok tisztán a tanaimat!”* Majd ugyanezen a módon az embereket is mérlegre állítottuk. Akik könnyűnek találtattak, elvetettek. *„Tartsátok távol a Nyájamtól a hamis tanítókat, prófétákat, és a hamis felebarátokat!”* Majd a mérlegelés vége felé egy kis könyv jelent meg a mérleg serpenyőjében – túl könnyűnek bizonyult. Valaki rálépett a mérlegre, hogy kipótolja a súlyt. Még így is túl könnyű maradt, majd ő és a könyv eltűntek a képből. *„Ő az antikrisztus, az Én dühöngő ellenségem!”* – szolt az Úr.

Majd összeláncolt rabokat láttam, akiket a gonosz láncolt össze közvetlenül, valamint az „egyházain” keresztül. Megáldottuk őket, lehulltak a láncok, ők pedig a Dicsőség Trónja felé futottak. Majd nyomorék emberek bukkantak fel. Megérintettük őket, és meggyógyultak, felugrottak, és imádták az Urat. A süket, a vak és a beteg szintén meggyógyultak*.

Majd újra olyan sorrendben térdeltünk, mint korábban a Dicsőség Trónja előtt. Az Úr odajött, és mindegyikünknek adott egy gyertyát. „Szandra” nővér nem kapott egyedül. Kérdeztem az Urat: „Nem adsz neki is egyet?” Így felelt: *„Te adsz neki gyertyát”, én pedig adtam. „Te vagy a közvetítő közte és Énköztem, merthogy te vagy az emberek és Énközöttem. Te vagy a küldöttem.”* Ezután arcra borultunk, és imádtuk Őt. *„Ti vagytok a világ világossága,”* – mondta. Ekkor a Mindenható kezének a képe tűnt elő. Felemelt engem és az Ő tenyerében tartott. *„Tenyerem oltalmában őrizlek téged. Hordozlak téged, éppúgy, mint a többieket, társaidat, küldetésed alatt.”* Ekkor kezével dicsőségébe vont minket. *„Hű szolgálaim vagytok, gyertek dicsőségembe.”*

* * *

Különböző képeken láttam az egyházakat:

Először a református egyházat láttam. Egy teljesen kiszáradt fának tűnt, egyetlen gyümölcsöt láttam rajta, sárgás színe volt, az állt rajta: *„Az egyetlen dolog, amit még fel tudnak ajánlani, az anyagi biztonság.”*

Láttam újra a „fedett kocsi”. Egészen eddig csak hátulról láttam; most első alkalommal pillantottam meg előlről. Egy sátor állt a kocsi előtt, nyitva volt az ajtaja. Hirtelen a sárkány kinyújtotta fejét a kocsiból, kitépve belőle az embereket, és a sátorba helyezte őket. Az egyszerű, látszólag megnyerő kocsi (a különböző „keresztény” felekezetek) eszközként szolgálja a sátánt, hogy elfogja az embereket. Végül az emberek eben a sátorban találják magukat (a Szentírás szerint Istennek van sátora az Ő emberei között; ez Jézus Krisztus Egyháza; de ugyanakkor a sátánnak is van sátora közöttünk: ez az egyesült egyház, a nagy parázna).

Az Ortodox egyház állapota, valamint a velük egyesült egyházak állapota szintén nagyon elszomorító volt: egy kertet láttam, nagy fal vette körül. Egy szépen megmunkált kapun lehetett belépni. Megdöbbenett a látvány, mikor beléptem: kopár földet láttam. Semmi más nem volt ott, csupán egy hatalmas hagyma: *„az egyetlen dolog, amit fel tud ajánlani...”*

A Római Katolikus Egyház, ahogyan kívülről megfigyeltem, nagyon kidolgozott, lenyűgöző volt. Belülről is nagyon gazdagon fel volt díszítve. Az elfoglalt, színesen

öltözött „szolgák” járkáltak fel s alá, úgy tettek, mintha dolgoznának. Miután figyeltem őket egy darabig, felfedeztem, hogy legfőbb tevékenységük abból áll, hogy pénzt gyűjtsenek. Megcsapott a szeretet nélküli hangulat metsző hidege. A díszes külső mögött nem volt semmi más, mint tátongó üresség és spirituális hanyatlás.

Az egyházaknak, felekezeteknek (Házaknak*) az állapota: egy szomorú és kietlen vidéket láttam. Ebben az élettelen környezetben dolgozott néhány szolga, jobban mondva elfoglaltak voltak. Éppen olyan színtelenek voltak, mint a „föld”, amelyet „megműveltek”. Az egyforma külsejük jelezte, hogy tekintet nélkül a vallásos háttérre, ők a világi szellem áldozatai. Ezek a szolgák és a „felügyeletükre bízottak” szellemileg halottak voltak.

A különböző egyházakat és felekezeteket épület alakjában láttam (különböző magasságúak, méretűek és formájúak voltak). Hirtelen egy bizonyos szintnél mindegyik el lett metszve: „*A legjava eltávolítottak*”. Ezután azt láttam, hogy az egyházak és felekezetek lejtős talajon állnak. Csúszni kezdtek, és végül a mélybe zuhantak. Zuhanás közben Isten keze néhány követ kiemelt közülük. Ezekből a kövekből, az eredeti alapokra helyezve, Jézus Krisztus Egyháza újra felépült: „*Az egészséges tanítást összegyűjtöm, és megmentem. A újjáépítés az Apostolokra helyezett alapokon történik majd meg.*”

Jézus Krisztus Egyházát egy egyszerű, sugárzó, kis Templomnak láttam. A bejárat lassan Kéfas felé fordult. Egy kis idő múlva beléptem rajta. Utánam még tizenegy ember lépett be az ajtón (láttam, amint valaki közelített az épülethez, de aztán elfordult és elment. A két utolsó férfi egyszerre lépett be az ajtón). Röviddel ezután az Egyház ajtaja bezárult, Isten kívülről bezárta az ajtókat. „*Noé bárkája.*”

c. Az Igaz Keresztény

Az igaz Egyház, Krisztus Szent Misztikus Teste mindenkit magába foglal, aki:

- elismeri, hogy Jézus Krisztus a Megváltó;
- megtagadja a sátán szellemét;
- felvette az igaz keresztelést* (>kereszttség);
- befogadta a Szentlelket;
- betartja Isten törvényeit;
- a jó hitben élnek (azaz követik a Jézus Krisztus Egyházának tanait, amennyiben ismerik azokat);
- a megfelelő időben helyezik magukat Krisztus Tizenkét Apostolának irányítása alá.

Talán különféle egyházakhoz tartoznak, amelyekbe beszivárgott a sátán; ha igaz Keresztények, ők az Atyaisten gyermekei*, Jézus Krisztus, személyes Megváltójuknak fivérei és nővérei. **Ezért nem kell minden személyt hitetlennek tekinteni, aki olyan egyház tagja, amely elszakadt, illetve eltávolodott a Keresztény tanoktól.** Az igaz Keresztényt teljesen körbeveheti az egyházában uralkodó romlottság. Ezek az emberek sokszor igen mélyen szenvednek, mivel állandóan látják a különbséget „Krisztus Útja” között, amelyen ők járnak, és aközött, ami körülveszi őket.

Bárki is leplezi le a hitehagyott egyházak hatalmainak cselekedeteit bizonyos gyülekezetekben, és vádolja meg őket hivatalosan hamis hittel, erős ellenfelekkel találja majd magát szembe. Az ilyen Keresztények ilyen vádakot fognak hallani: „egyházellenes”, „szűklátókörű”, „dogmatikus” és még rosszabbakat. János szerint (lásd János evangéliuma 9-től), az igaz Keresztényeket, akik látják, és szólnak a szervezett hitehagyott vallási intézményekben lévő

elhajlások miatt, azokat el fogják hallgattatni (lásd Pál második levele Timóteushoz 4,2–4). **Ezen egyházak részéről történő hamisítás ellenére hirdetjük Isten igazságát, ahogyan azt a Szentírásban kinyilatkoztatta, és követjük az alapvető Keresztény tanításokat, amelyeket Krisztus magyarázott.**

Várható, hogy a Végidő Tizenkét Apostola összegyűlik Jeruzsálemben, és újjáépítik Jézus Krisztus Egyházát.

Ezen témát érintő további **látomások**:

Az Úr Jézus Szelleme jött el hozzám, és magával vitt. Egy mennydörgéshez hasonló hangot hallottam. Nagy félelemmel néztem körül és láttam, hogy fény árad szét körülöttem. Így szólt a hang: „*Eljövendő dolgokat mutatok neked.*” Ekkor négy feketébe öltözött embert láttam, egy darab fehér anyagot tartottak, amelyen az Úr Teste jelent meg. Amint Ő megjelent, a körülöttem lévő fény nagyon ragyogóvá vált, és megnézhettem a négy embert. Az Úr, aki a keresztrúdon feküdt, egy töviskoronát viselt a fején. Egy pontnál felemelkedtünk (Sámuel/Mihály, Dávid,...). Ekkor az Úr a magasba emelkedett. Egy kis idő múlva egy másik csoport Megdicsőített jelent meg, és a két csoport egyesült.

Ekkor változott a kép, és az Úr jelent meg, mint egy hatalmas óriás, a trónján ült. Mellvértet viselt, amelyen a Kettős Kereszt (‡) fénylett. Ekkor felém nyújtotta a kezét. Amint így tett, a Kettős Kereszt elvált a mellvértjéről, és átlebegett hozzám!

A kép újra megváltozott. Az Úr jelent meg Máriával, aki előtte térdelt, az Úr koronát helyezett Mária fejére! Megértettem, hogy ez az aktus a szentek megkoronázását is szimbolizálja.

Ekkor újra változott a kép: az Úr Jézus Keresztje tűnt fel. Mögötte juhnyájak* látszottak: a kereszt lassan az egyik csoportra (?) esett, amelynek néhány tagja a kereszt köré gyűlt. Juhok a másik nyájból átjöttek ebbe a csoportba. Majd ez a csoport juh felvette a keresztet és vitte. A többi juh szétszóródott, körbevették ezt a csoportot és disznókká* változtak.

Változott a kép. A mi Urunk keresztje jelent meg újra, és az Úr a kereszten. Sámuel testvér (Mihály) és én álltunk az Úr előtt, „Szandra” nővér egy bárány formájában, a vállamon volt. A juhok összegyűltek körülöttünk és a kereszt körül.

Ekkor újra változott a kép: az Úr szíve jelent meg, ragyogó dicsőségben. Hirtelen egy kard szúrta át.

A keresztet cipelő juhok képe jelent meg újra (akik a másik juhnyájából váltak ki), mi ketten előttük sétáltunk, hirtelen megpillantottam az Urat, előttem állt. Megérintette a szememet és így szólt: „*Még sokkal többet fogsz látni az Én csodálatos cselekedeteimből*”; majd eltűnt.

* * *

Az egyik éjjel a legfontosabb látomásomat éltem át. Az Olajfa (Fügefafa*) – amelynek nagy jelentősége van a Szentírásban – jelent meg, és Krisztus Testét formálta meg. A Fának (a bal oldalamon) először csak egy ága volt, amelyről több más ág is sarjadt. Az új hajtás, amely a legközelebb nőtt Krisztus arcához, tele volt levelekkel és léttel, de más mellékágak elhervadtak, és egy kitűzött időpontban le lettek vágva! Így hát egyetlen élő ág maradt ezen az oldalon Krisztus arcához közel. Ez alatt az idő alatt egy másik ág (a jobb oldalamon) is be lett oltva, és lassan újra életre kelt. Idővel virágba borult. Egy bizonyos idő elteltével ennek az ágnak a kétharmada le lett vágva, tehát egyetlen oldalág maradt, az, amely Krisztus arca mellett nyílt. Végül csupán két ág maradt életben, virágba borulva az Olajfán, az egyik Krisztus jobb

oldalán, a másik pedig Krisztus bal oldalán.

Magyarázatot kértem az Úrtól a látomásra, és Ő így szólt: „Az olajfa Izrael népét jelenti, gyökerei az Alapítókhoz, és a Prófétákhoz nyúlnak vissza. A fa lombkoronáját levágták, és az Egyház lett oda beoltva, mint a fa új tagja. Mikor az ág teljesen kivirágzott, Izrael újra be lett oltva. Elérkezett az idő, mikor Izraelnek meg kell nőnie, és az egyházaknak „hanyagolniuk” kell. Hamarosan az egyházakat kivágják, egyetlen ág, a Végidő Egyházának kivételével. Izrael viszont szinte az Idő Végezetéig fog virágozni. Majd aztán ezen ág kétharmadát is levágják, és csupán az egyharmada marad (utalás Zakariás próféta könyve 13,8-ra). A két élő ágról indulnak el a Szemtanúim, hogy előkészítsék az utamat (lásd még jelenések könyve 11).

* * *

Miután szemtanúja voltam a fenti látomásnak, elhatároztam, hogy részt veszek egy zsidó istentiszteleten a helyi a zsinagógában. A szertatás alatt az alábbi látomásom volt: Krisztus elől állt, ott ahová a Szent Pergamentekercseket* (Frigyláda) eresztik le. Őelőtte két csoport állt; jobbján egy csoport, akik a Menóra gyertyatartót tartották, a balján lévő csoport a Kettős Keresztet hordozta (azaz a feszületet). Először a két csoport még nagyon elkülönült egymástól. Krisztus parancsára közeledni kezdtek, és együtt haladtak tovább.

* * *

Az Úr egy ekét mutatott nekem. A jobb kezem az ekén pihent, a balt a menny felé emeltem; ezzel a kezemmel kértem az Úrtól a szükséges segítséget, hogy szántani tudjak. „Az elkövetkező években előkészítéd az Úr »Végidő-Mezéjét« (Hat évszakon keresztül szántasz, aztán beiktatod egy »Sabbat-évet«). Az Úr Hírvivőinek (=Apostolainak) vetése bőséges aratást fog hozni. Az idő nagyon rövid: nagyon gyorsan kell vetned és aratnod”.

* * *

Az Úr az alábbiakat mutatta meg nekem: „a sas” tűnt fel az égen és így kiáltott fel hangosan: „Jaj, jaj, jaj azoknak, akik a földön laknak!” Majd hozzám fordult és így szólt: „Te fogod felállítani a keresztet, amit Jeruzsálemben adtam neked. Mindenki, aki hittet »tekint« majd rá, megmenekül.”

4. A KÉT SZEMTANÚ

Amint láhattuk, az Ótestamentum prófétái megjövendölték a Messiás két különböző eljövételét. Mindkét eljövételt, amelyekről beszéltünk, megelőzi majd egy szemtanú (Szemtanúk), akik Illés* (>visszatérés) szellemében munkálkodnak, és előkészítik az Ő útját.

Első Eljövétel: „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Máté evangéliuma 3,2) Összhangban a Messiás első eljövételének küldetésével, azaz hogy feláldozta Önmagát a világ bűneiért, az „előkészítő” (= Keresztelő Szent János) megbánásról prédikált.

Második Eljövétel: „Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig profétáljanak

zsákruhába öltözve. Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak. Ha valaki bántani akarja őket, tűz tör elő szájukból, és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja őket, annak így kell megöletnie. Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban; és van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle csapással, abányszor csak akarják.” (Jelenések könyve 11,3–6)

Második Eljövetelekor a Messiás hatalommal érkezik. Hozzá hasonlóan az Ó útjának „két előkészítője” szintén hatalommal rendelkezik majd. A Második Eljövetelet megelőzően a Két Szemtanú folyamatosan emlékeztetni fogja a földet az Úr Második Eljövetelére; és megbünteti a világot bűneiért (lásd Jelenések könyve 11,6).

Az Ótestamentum számos helyen említi a Két Szemtanút. A legismertebb róluk szóló prófécia Zakariás próféta könyvében található: „Másodszor is megszólaltam, és megkérdeztem: Mit jelent az olajfáknak az a két ága, amelyekből két aranycsövön át folyik le az aranyszínű olaj? Ezeket ketten a felkentek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak” (Zakariás próféta könyve 4,12.14). Az Újtestamentumban a Jelenések könyve 11,4-ben lehet beazonosítani a Két Szemtanút: „Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak”.

Az alábbiakban néhány látomást adok hozzá a korábban említettekhez:

Imádkoztam az Úrhoz; az Úr Jézus jelent meg előttem, hosszú, hófehér palástban. Hozzám lépett és Úrvacsorában részesített. Majd hirtelen egy lapos arany tálcán (amely a kezében materializálódott) egy gyertya jelent meg. Először felém tartotta, majd elfordult és balra indult, belépett a mögöttem lévő Nagy Fényességbe, és a gyertyát az Egyetlen jelenlétébe helyezte.

Majd minden megváltozott, és nagy sötétség vett körbe. Félelem lett úrrá rajtam. Lassan egy lagúna látszott kirajzolódni a sötétségben, amelyből a nagy kígyó* kúszott felém. Egy ideig rám meredt. Lassan összeszedtem az erőmet és bátorságomat, és megfeddtem őt az Úr nevében, és ő lassan elhomályosult!

Majd láttam a Két Szemtanút, Isten Temploma előtt álltak, testükkel védték a bejáratot. Hirtelen egy sárkány jelen meg, és a szájából előcsapó lángnyelvekkel elpusztította Kettejüket, szabaddá téve a Templom bejáratát.

Ekkor a sötét háttérből egy rettenetes, szőrös fenevad* tűnt elő – teste egy óriás hangyára emlékeztetett. Roppant méretű feje volt, annak közepén egy szem. Hét szarv volt a fején. Miután feldöntötte a Templomot, több ország felett is átrepült és mindent lerombolt, ami az útjába került. Láttam, ahogy a nap elsötétült, és ahogyan a világ hatalmas óceánjai óriási földterületeket nyelnek el. Aztán a Szenteket láttam, fehér palástot viseltek, imádkoztak és énekeltek, térdre borulva, börtönbe vetve.

* * *

Mély imádkozásban voltam, mikor hirtelen nagy fényesség tárult fel előttem, és az alábbi látomást láttam: Sámuel testvér (Mihály) és én zsákruhában, Jeruzsálem utcáin és a Jordán folyó vidékén prófétáltunk. Akkor megláttam az Olajfák Hegyét: Az alsóbb része sötétségbe borult, míg a teteje ragyogó fényben fürdött. A hegy a közepén kettéhasadt. Az Úr a hegytetőn állt. Szépsége rendkívüli volt. Egy hosszú, fehér palástot viselt. Kezeit felénk nyújtotta. Feje körül fénysugarak ragyogtak, akár egy napkitörés, mint a tündöklő fény forrása. Megkövülve álltunk, és sötétségben voltunk egy darabig. Majd hirtelen felkeltünk, és a sötét területeken keresztül az Úr világossága felé emelkedtünk.

Majd az Úr jelent meg egy pompás fehér lovon, Őt a mennyei sokaság követte. Egy pillanat erejéig úgy tűnt, ragyogásukat megzavarta a sötétség, melybe beléptek, de hamar úrrá lettek azon.

Imádkozás közben kérdeztem az Úr Jézust: „Uram, mi a mi küldetésünk?” Így

válaszolt: „Összegyűjteni számomra a Híveimet”. Majd hirtelen egy hatalmas (?) tömeget pillantottam meg. Előttük álltam, és imádtam az Urat, feltartott kezekkel, és mindenki velem együtt imádta Őt.

* * *

Majd megkérdeztem az Úrtól: „Uram, hogyan fogunk meghalni?” A következőket mutatta meg nekem: láttam magunkat, Sámuel testvért, (Mihályt) és magamat – térdre borulva. Körülöttünk embereket láttam, sötét ruhát viseltek: a sárkány karjai. Majd egy olyan helyre vonszoltak bennünket, amit nem ismertem fel. Ez alkalommal a minket körülvevő emberek katonaruhába voltak öltözve, habár sok civil is állt körülöttünk. Halálra köveztek bennünket. Nagy tömeg állt ott, figyelte a jelenetet, és biztatta a kivégzőket. Én haltam meg elsőként... Testvéremnek kemény feje van!

* * *

Egy másik alkalommal az Úr így szólt hozzám: „Szeretném megnyugtatni a szívedet. Látom, hogy nyugtalanság van a szívedben. Ne légy zavarodott. Hallottam, hogy hívtál, elért Hozzám. Elküldtem egy angyalt* aki elkísér téged arra a helyre, amit számodra készítettem elő. Az Én hatalmas angyalom előtted jár majd, és megvéd téged ott, és Engem fogsz majd szolgálni, és Én megáldom majd a te kenyeredet és vizedet. Én vagyok az Úr és az Isten”.

* * *

Lángtengert láttam magam előtt. Először messziről meredtem rá, azután beléptem a tűzbe. Abban a pillanatban, mikor elértek a lángok, megnyílt a menny. Krisztus Urunk jelent meg, és felém nyújtotta a kezét, és megnyitotta nekem kegyelme folyamát! Majd így szólt hozzám: „Már az anyaméhben kiválasztottalak hírvivőnek, és szemtanúnak, hogy kiszakíts, építs és ültess. Vártál rám, én pedig feléd fordultam, és hallottam, ahogy hívsz. Felemeltelek a pizsokból, a szennyből és a sárból, és egy sziklára helyeztelek, ahol biztonsággal járhatsz. Új dalt adtam a szádba, hogy engem dicsőíts. Ezt sokan látják majd, megdöbbenti őket, és reménykednek majd Bennem. Ez van megírva rólad a Könyvben. Gyűjtsd össze a szentjeimet, akik szövetségre léptek velem áldozatukon keresztül. Halld szavam, Én népem, meg kívánlak újítani téged. Én vagyok a te Istened! Közeleg eljövetelem: Készítsd az utamat!”

* * *

Álomszerű látomásom volt, amelyben a következőket tapasztaltam meg: Visszavittem Jézus korába, és egy pillanat erejéig megtapasztaltam Jézust, és Vele párhuzamosan magamat is. Ez a „csere” a látomás teljes ideje alatt tartott:

Az emberek először Jézust éljenezték; Az emberek először engem éljeneztek. Az emberek kezdték elutasítani és megvetni Őt, mert „Magára vette” a Messiás nevet. Az emberek mindemellett hamis Messiásnak tekintették;

Engem elutasítottak, mert engem prófétának (Szemtanúnak) neveztek. De hamis prófétának tekintettek (ennél a pontnál éreztem a saját bűnösségemet!);

Keresztre feszítették Őt (szemtanúja voltam a kínzás egész folyamatának); Engem „megkínóztak” (megköveztek) és éreztem az Úr fájdalmait.

* * *

Az éjszaka folyamán, mikor ezt az álmod láttam, amely háromszor tért vissza, minden esetben arra keltem fel: „*Olvasd el Malakiást! Olvasd el Malakiást! Olvasd el Malakiást!*” Ez az Ótestamentum egyik könyve. Nem nagyon ismertem ezt a részt, tehát másnap reggel alaposan átolvastam. Az egész könyvből egyetlen rész tűnt ki tisztán; Malakiás próféta könyve 4,5-től; (vagy 3,23-tól). Tudtam, hogy ennek a résznek jelentősége kell, hogy legyen számomra, de napokig nem értettem meg, hogy miért. Öt nappal később, mikor olvastam az Apostolok Cselekedetei 13,48-at, Isten Szelleme átjárt engem: „*Elérkezett az idő! Illés szelleme lesz majd benned a Szentírás beteljesítéskor: Én pedig elküldöm hozzád Illés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök*”.

* * *

Erőért fohászoktam az Úrhoz, mikor hirtelen az Úr egy angyala jelent meg, előttem térdelt, és a jobb oldalára mutatott. Abba az irányba néztem, amire a Szentlélek egy tengerpartra vitt engem. Egy kis csónak horgonyozott ott. Beleléptem, minden erőmet összeszedve evezni kezdtem, és megpróbáltam eljutni messzire, a nyílt tengerre. A csónak hánykolódott a hullámokon, és akármennyire is próbáltam haladni, a hullámok állandóan visszalöktek a partra. Ennél a pontnál megjelent előttem az Atya képe. Jobbjával felém nyúlt, felemelte a csónakot, és vele együtt engem is, és úgy vitt magával. Hirtelen egy trombita jelent meg a kezemben. Megszólaltattam, minden irányban, míg az Atya a kezében hordozott.

Majd az Úr Szentélyében találtam magam. Ragyogó fényben fürdött. Ebből a fényességből lépet elő az Úr. Térdre borultam. Odajött hozzám, elémm lépett, háromszor rám lehelt, és így szólt: „*Béke legyen veled! Akárki is vétkezik, te megbocsátod, és megbocsátatnak nekik, és akárki vétkezik is, te megtartod, és ők megtartatnak. Kinyújtod kezedet a betegekre és meggyógyulnak azok. És Én veled vagyok, az Időd (/Idők) végéig!*”

* * *

Láttam, amint emberek egy sötét szobában körbeülnek egy asztalt. Ekkor megjelent Mária, felvett egy gyertyát, amely valahol addig rejtve volt, és az asztalra helyezte. A szoba kivilágosodott, és mindenki életre kelt. Így szólt: „*A gyertyát sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Légy boldog. Az Úr szolgálja vagy. Ne rejtse el a fényed. Nem fogsz örökké fogságban bujkálni. Te, Dávid, még te is a szentek világosságára leszel.*” Majd, ahogy Szűz Mária eltávozott, a gonosz jelent meg, és megpróbálta elfújni a gyertyát. Néha úgy tűnt, sikerrel jár, de a gyertya újra és újra kigyulladt. Az Úr jelent meg és ekképp szólt: „*A védelmem alatt állsz. Terjeszd az Én szeretetemet szerte a világon.*”

* * *

A „Lélekben imádkoztam” János kápolnijában. Mihály Arkangyal (>angyal) jelent meg előttem. Vakító fény vette őt körbe, fehér palástot viselt, hosszú haját pedig pánt fogta körbe. Homlokánál egy égő vörös kereszt világított át a pánton. Jobb kezét felemelve tartotta, míg elért hozzám. Jobb kezében egy ragyogóan fénylő Kettős Keresztet tartott: „*E jel alatt győzelemre jutsz.*” Majd oly módon, ahogyan megjelent, el

is tűnt.

* * *

Imádkozás közben az egyik látomásban az Úr Jézus jelent meg nekem, hatalmas kardot tartva a kezében. Elém lépett és a kardot először a jobb, majd a bal vállamhoz érintette, végül a fejemhez: „*A Szentek a föld nemessége*” – szólt, majd a kardot átadta nekem: „*Fogd ezt a kardot, a Szellem és a Szó kardját, mert te vagy az én kiválasztottam! Azzal a céllal jelentem meg neked, hogy szolgálóvá és szemtanúvá tegyelek, tanújává mindannak, amit láttál, és mindannak, amiket még mutatok majd neked. Ne félj: kiemellek azok közül az emberek közül, akikhez most elküldelek, hogy felnyisd a szemüket, és hogy Felém fordítsd őket, hogy bocsánatot nyerhessenek bűneikért, és örökséget, amit a Belém vetett hitük szentesít meg: azok, akik az Enyéme, hallgatni fognak a szavadra.*” Ezután azt mondta: „*Én, még én is zöld »olajfának« neveztelek, amelynek tiszta és jó a gyümölcse, Péter! Én szolgáló! Te leszel az Én népem pásztora*, és egy pásztoruk lesz mindannyiuknak; az Én ítéletem szerint kell járniuk, megtartani az útjaimat, és megtenni mindent, amit parancsolok!*”

* * *

Imádkozás közben láttam Máriát: Felém nyújtotta kezét, és megszólított: „*Lásd, akinek a neve Az Ág; ki fog nőni az ő helyéről, és fel fogja építeni az Úr Templomát: Ő viseli majd a terhet és a dicsőséget, és ő ül majd a trónon, és onnan irányít: és a Béke Tanácsa mindkettejük között ott lesz!*”

Mihály Arkangyal tűnt fel vakító fehér palástban. Kezeiben Kettős Keresztet tartott, amely úgy ragyogott, akár a nap. Nekem adta, és ezt mondta: „*Ezt neked adom, pecsétként, hogy bármi, amit megpecsételsz a földön, meg legyen pecsételve a mennyekben is; én, aki Isten jelenlétében állok, megbízlak az Ő nevében, aki hozzád küldött, hogy használd!*”

* * *

Az Úr Jézus tűnt fel olyan ragyogó dicsőségben, hogy alig láttam Őt. Háromszor felém emelte jobb kezét: „*Én mondom néked, te vagy a pap* örökkön örökké, Melkisédék Parancsa szerint.* Ezután a Szentély felé fordult, Kezével az óriási felfüggesztett Feszület felé mutatva (amelyen az arc agonizálva fordult jobbra és balra). „*Te szolgálsz majd Engem a Szentek Szentjében*. A szolga nem nagyobb az uránál; ha engem üldöztek, téged is üldözni fognak.*” Majd elment. Láttam a gyülekezetünket, a Szenteket, amint összegyűltek a Templomban. Hirtelen, a szertartásunk közben, az Úr jelent meg dicsőségesen a fő oltár felől. Kinyújtotta kezeit, és áldón a Szentek közössége fölé tartotta.

* * *

Láttam Kéfast, mint „szőlővesszőt”. Hirtelen a Mennyei Atya képe jelent meg, metszőollóval a kezében; megmetszette és megtisztította „az ágat”. Majd eképpen szólt: „*Habár lesújtottam rád, hamarosan letöröm rólad az igát. Jelként állítalak az Én embereim elé. Nem hosszabbítják szavaimat, de a szavak, amiket szóltam, beteljesednek rövid időn belül. Elpusztítom a kövéret és az erőset; ítélettel lakatom jól őket! Ó, hamis pásztorok!*”

Elveszem kezeitektől a nyáját! Kiszabadítom a megmaradtakat azoknak a kezei közül, akik kihasználják őket!”

* * *

Imádkozás közben egy fénylő Kereszt jelent meg. Emberek futottak felé minden irányból, és nagy „tömegekben” sorakoztak fel a Kereszt mögött. Akkor az Úr Jézus így szólt hozzám: *„Te vagy a kiválasztott, aki az Én embereim előtt hordozni fogja a keresztet. Gyűjtsd össze az én híveimet!”* De Uram, hogyan tegyem ezt? – kérdeztem. Gyenge ember vagyok! *„Neked adom őt (őket), hogy segítsen(ek) hordozni a Keresztet. Előtted járok majd (ennél a pontnál a Kereszt az Úr sugárzó tekintélye felé fordult) és én szemtől szemben, közvetlenül fogok beszélni veled. Hamarosan megadom neked a jelet, amiről tudni fogod, hogy amit tenned kell, már közel van. Ne félj, mert Én veled vagyok. Még egy kis ideig türelmesnek kell lenned. Hamarosan bekövetkezik. Az idő közel van. Meglásd, hamar eljövök! Minden figyelmedet Nekem szenteld!”*

Szűz Mária jelent meg, és láttam egy látomásban, amint kihúzta a „tört” a szívemből. Majd ezt mondta: *„Minden dicsőség Istene, aki elhívott téged az Ő végtelen dicsőségébe Jézus Krisztus által, egy rövid szenvedés után megerősít téged, és megnyugtat! Az Úr meggyógyít téged! Emlékezz: Te vagy a felkent! Ez a hivatásod!”*

* * *

Imádkozás közben a Szentlélek egy magas helyre vitt. Egy nagy feszület állt ott elkülönítve. Előtte térdeltem. Az Úr hirtelen megmozdult a kereszten. Meglepetésemben felkiáltottam: *„Ó Istenem, életben van!”* Az Úr levette jobb kezét a keresztről, lehajolt felém, és homlokon csókolt. Megölelt ezzel a kezével és felemelt magával, majd felfelé mutatott, és így szólt: *„Hadd gyűljön köréd az Én népem, és ezáltal foglalj el helyed odafönn.”*

* * *

Imádság közben egy nagy fénysugár nyílt meg a szoba sarkából. Szűz Mária lépett elő a fényből, felém indult, majd oldalra fordult, és arccal a fény felé letérdelt. Ekkor az Úr Jézus lépett elő a fényből, hosszú, hófehér palástban, egy könyvet tartott, amit átadott nekem. Miután átvettem azt, láttam, hogy ki lehet nyitni, mint egy tervrajzot, vagy térképet. Az úr és Mária ekkor eltűntek, és egy asztalt láttam magam előtt, amely köré odagyűltek a szentek. Kiterítettem a tervet az asztalra, és kinyitottam, hogy a többiek is lássák; majd minden eltűnt.

Ekkor egy oltár jelent meg, amelynél Mihály Arkangyal állt ragyogó szépségben. Láttam Kéfast, amint az oltár felé tart. Egy hálót tartottam a kezemben, amelynek az egyik végét átadtam neki. Sokáig húzta. Nem volt benne semmi. A háló végében sok úsztatott fa és törmelék volt. Mihály ledobta az oltár elé. Nagyon szomorú lettem, és könnyek ömlöttek végig az arcomon. Aztán embereket láttam, akik különféle épületeket építettek nagy buzgalommal; jött a szél, és elsodorta őket. Majd újra embereket láttam, akik a háborgó tengeren halásztak, nem fogtak semmit, csupán hulladékot. Ennél a pontnál felemeltem a kezeimet, és az Úrhoz kiáltottam sírva: *„Uram, mondd el, mit jelent ez az egész!”* Ő nyugodt hangon válaszolt: *„Hacsak nem építem fel a Házat, azok akik építik hiába fáradoznak. Kövesd a tervemet, várj a tanácsomra. Az erőd a nyugalomban rejlik, a türelmes várakozásban!”*

Majd hirtelen teljesen megváltozott a kép: katonákat láttam, egyenruhában kúsztak, sisakot viseltek és fegyvert, a templomunk (?) felé közeledtek, hogy meglepetésszerűen megtámadjanak. Éjszakára bekerítettek és elvezettek minket. Nehéz terepen vezettek végig (olyan nehezen, hogy bizonyos helyeken sziklákat és kidőlt fákat kellett eltávolítani az útból, hogy folytathassuk az erőltetett menetet). Ez a menetelés hosszú volt, nagyon hosszú. Tankok, és más háborús járművek mellett haladtunk el; az égen sok szokatlan (modern?) repülőgépet láttam. Menetelés közben láttam, amint néhányan a szentek közül a földre fekszenek, őket hordágyon kellett tovább vinni. A háborús zónába érkeztünk meg végül, közel a frontvonalhoz, ahol el kellett végezni a ránk kényszerített munkát, árkokat ástunk ki különféle hadi felszerelések számára. Aztán egy éjszaka megszöktünk, egy iszapos patakban kúsztunk végig. Katonák álltak végig a hegytetőn. Ennél a pontnál megkérdeztem az Urat, mit jelent mindez? Azt válaszolta: *„Lásd, megmutatom neked, mennyit kell majd szenvednetek Érttem.”*

* * *

Miközben imádkoztam, megjelent Jézus. Hirtelen a Szentlélek magával ragadott, és az Úrral térdeltem egy helyen, amely számomra egy kertnek tűnt. Felém fordult és azt mondta: *„Imádkozz és könyörögj az Atyához, aki megszabadít téged.”* Ekkor felkeltünk, és én követtem Őt. Egy hosszú, hosszú folyosón vezetett végig, amelynek egyik oldalán zárkák sorakoztak. Időről időre kinyitott egy zárkát, ahogy haladtunk előre, és néhány ember kilépett a zárkákból. Néhányan gyengék voltak, és hordozni kellett őket, néhányan az öklüket rázták felénk, néhányan ügyet sem vetettek ránk. Elérkeztünk egy másik helyre, amelyet nem ismertem fel, mögöttünk azokkal, akiket kiszabadítottunk. Ekkor Ő kitárta karjait a menny felé; én is hasonlóképpen cselekedtem. Imádkoztunk és vártunk. Majd Ő eltűnt, és ott álltam az emberek élén, kezeimet kitérve a menny felé, mindannyiunkért könyörögve. A menny egyre világosabb lett, és a fény lassan körbefont bennünket. A menny* megnyílt, és azok, akik kiszabadultak, egyre növekvő számban indultak az Úr felé.

* * *

Mialatt imádkoztam, láttam amint a mi Urunk Jézus a jobb oldalamra áll. Majd egy ajtón kopogtattam, de az ajtó zárva maradt. Az Úr jött oda hozzám, és egy másik ajtóhoz vezetett, és ez az ajtó szélesre tárult: *„Kitártam számodra az ajtót, amit senki emberfia nem tud bezárni.”* Majd, kezemet tartva, egy gyönyörű helyre vezetett engem: úgy tűnt, egy kert (?) az, tele volt virággal, boldog emberekkel, és szépséggel: *„Egy tágas helyre vezettelek téged”* szölt.

KILENCEDIK RÉSZ

IZRAEL ÉS JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZÁNAK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

*„A megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak (a templomba), és így üdvözülni fog az egész (a megmaradtak) Izráel, ahogyan meg van írva: »Eljön Sionból a Megváltó; eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából.«” (Pál levele a rómaikhoz 11,25b–26). **Róm 9-11***

¹¹ Összehasonlítás Izrael népe (gyülekezete), és Krisztus népe (gyülekezete, azaz az Egyház) között.

1. IZRAEL NÉPE

Isten kiválasztott magának embereket, hogy készítsék elő az emberiség megváltásának útját (lásd Teremtés könyve, Mózes első könyve); Isten embereinek ez a közössége volt a fény, amely világított az elbukott világ sötétségében (lásd Teremtés könyve, Mózes első könyve: Ábrahám, Izsák, Jákob); a közösség állandóan hitehagyásba esett (még a kezdetekkor is; lásd az Ótestamentum Prófétáinál). Prófétáin keresztül Isten folyamatosan hívta el az embereit (lásd a Prófétákat). A Próféták voltak Isten szószólói, azaz Isten rajtuk keresztül beszélt; a Próféták irányították, tanították, és rendre utasították az embereket és előkészítették a Messiás eljövételének útját (lásd Jeremiás, Ézsaiás, Ezékiel, Dániel, stb.).

2. KRISZTUS ELSŐ ELJÖVETELÉNEK IDEJE

Az alábbiak jelezték az eljövételt:

- vallási és politikai hitehagyás;
- egy vallásos rendszer, amely álszent volt, önközpontú és politikai irányultságát tekintve helytelen (azaz világius, lásd a négy evangéliumot);

Következésképpen a Messiást Izrael nem ismerte fel. Éppen ezért a népet (leszámítva a kis számú megmaradtakat) elutasította Isten. Egy új közösség nőtt ki a kis nyájból (lásd Apostolok Cselekedetei); az Apostolok az Újszövetség támasztó oszlopaiként lettek kiválasztva (lásd Máté evangéliuma 10,2; Lukács evangéliuma 6,13, Pál Apostolnak az efézusbeliekhez írt levele 4,11).

3. AZ APOSTOLOK IDEJE

Az Egyházon belüli hitehagyás folyamata még az Apostolok idején elkezdődött, amely az alábbiakban nyilvánult meg:

- a. Jézus elhívta az Apostolokat. További Apostol(oka)t választott, a Mennybemenetelét követően (Karizmatikus hivatalok; például Apostolok Cselekedetei 9);
- b. Az Apostolok a közösségen belül helyetteseket jelöltek ki (Apostoli Hivatalok; Pál Apostolnak Tituszhoz írt levele 1,5; Pál Apostolnak Timóteushoz írt második levele 1,6; Apostolok Cselekedetei 6,1-től);
- c. A hitehagyott hivatalviselők megtartották (bitorolták) a karizmatikus hivatali feladatokat, és elnyomták a Szentlélek ajándékait;
- d. Következésképpen csupán az apostoli hivatalok maradtak: **A Szentlélek közvetlen útmutatása megszűnt a karizmatikus hivatalok eltűnésével!**

Isten közvetlen iránymutatása: Izraelben – lehetséges volt, minthogy ez a Próféták közvetlen kinevezésén keresztül történt (lásd annak a következményeit, hogy Isten népe elutasította Isten közvetlen iránymutatását: Sámuel első könyve 8,7, valamint Izrael története a királyok uralkodása idején); Jézus Krisztus Egyházában – az Apostolok közvetlen elhívásán keresztül. **Ézs 6,6-tól Jer 1,4-től Mk 1,116-tól ApCsel 9**

Mivel az apostoli hivatalviselők bitorolták a karizmatikus hivatali feladatokat, a Szentlélek (és Jézus) közvetlen munkálkodása akadályokba ütközött. Jézus közvetlen iránymutatása helyett az Apostolok az alábbi módon adták tovább a hivatalokat: a hivatalok birtoklói egymásra helyezték kezeiket (=apostolok egymást követése). A közvetlen Isteni hatalom és iránymutatás helyébe az emberi hatalom lépett.

4. AZ APOSTOLOK UTÁNI IDŐSZAK

A Szentlélek tovább munkálkodott, de befolyása lényegesen csökkent. A hiány, rövid időn belül, egyezséghez vezetett az egyház és a világ között (lásd Konstantinápoly). Egészen addig az ideig az Egyház a világban volt; de onnantól kezdve a világ betört az egyházba. A további hitehagyás elkerülhetetlen volt, amint az az egyháztörténetben tisztán látszik (hogy csak a két legfontosabb eseményt említsük meg: a keleti és nyugati egyház elszakadása, valamint a reformáció). Úgy, ahogyan Izrael törzsei „felbomlottak”, az egyház szintén hanyatlik (szekták).

5. KRISZTUS MÁSODIK ELJÖVETELÉNEK IDEJE

Krisztus Második Eljövételének idején hasonló helyzetben találjuk magunkat, mint amilyen az Első Eljövétel idején volt: politikai és vallási hitehagyás, ateista politikai rendszerek, vallásos rendszerek, amelyek hamis tanításokba estek, és a sátánt imádják. Ezek miatt a Második Eljövételt nem veszik majd észre.

Ahogyan azt Isten ígérte röviddel a Második Eljövétel előtt az alábbiakat fogja véghezvinni, hogy előkészítse Eljövételét:

- a. Összegyűjti újra Izrael népét (lásd Pál levele a rómaikhoz 9–11);
- b. Újjáépíti Egyházát (lásd Apostolok Cselekedetei 15,16), ugyanolyan módon, mint az megtörtént már a kezdetekkor, azaz:

- Az Apostoli hivatal megalakul
- A Tizenkét Apostol Kollégiumát egyetlen Apostol vezeti majd (Péter hivatala: „Az Ág”)
- Az apostoli utódlást felváltja a karizmatikus Apostoli Hivatal (Karizmatikus Hivatalok)

Jézus Krisztus Egyházának legfontosabb feladata lesz:

- „Gyűjtsd össze a Népem, akik áldozatukat* ajánlották nekem!” (Nekem adták az életüket.)
- „Készítsd az utamat!” (lásd a látomásokban.)

FONTOS BIBLIAI IDÉZETEK ÁTTEKINTÉSE

Apostolok Cselekedetei 2,17–21: a Szentlélek kiáradása napjainkban (soha azelőtt ilyen mértékben nem volt tapasztalható), Isten világméretű előkészülete a Végidő Jézus Krisztus Egyházának újjáépítésére.

Apostolok Cselekedetei 15,14–17: az eredeti Apostolok megértették ezt az ótestamentumi idézetet: „*felépítem Dávid leomlott sátorát*”, és alkalmazták is azt az akkori Jézus Krisztus Egyházára. Sajnos a „*felépítés*” félbeszakadt, és azt „*az utolsó napon*” kell beteljesíteni.

Pál levele az efezusiakhoz 4,11–13: Ez a passzus azt mutatja meg nekünk, hogy a Karizmatikus Hivatal Jézus Krisztus Egyházának adatott, hogy felépítse azt: *míg eljutunk mindnyájan a hitnek ... egységére, ... az érett férfiúságra*; azaz ezeket a hivatalokat újra be kell vezetni (vagy talán máris egységes hitben és érettségi szinten vagyunk?).

Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 4,13–18: Az Egyház elragadtatása:

- Krisztus Egyházának nem csupán láthatatlan, hanem látható dimenziója is van. Jézus nem egy tisztán spirituális Egyházat alapított, hanem olyat, amelynek látható hivatalai vannak. Tizenkét Oszlopra helyezte Egyházát, azaz a Tizenkét Apostolra.
- Hol van az az egyház, amely elragadtatik? Ez a Szentek Egyháza, amelyet a Karizmatikus Hivatalok (Jézuson keresztül alapítva) vezetnek „*érett férfiúságra*” (Pál levele az efezusiakhoz 4,11-től).

Jelenések könyve 3,7–12: A Testvéri Szeretet (=Filadelfia*) Egyháza a Végidő egyháza; az „*érett férfiúság*” egyháza, akiben Krisztus teljes alakot ölt.

Jelenések könyve 4,4: A 24 trónus. A kétszer tizenkét Apostol ülőhelye:

- A Tizenkét Eredeti Apostolé;
- Filadelfia Egyházának Tizenkét Apostola.

Pál levele a rómaikhoz 11: Isten igazsága:

- „*Megmaradtak*” a Keresztények „*az Ő jóságában?*” (Pál levele a rómaikhoz 11,22). Nem! (lásd az egyháztörténetet);
- Ezért azt mondja Isten: „*keskeny az az út..., és kevesen vannak, akik azt megtalálják!*” (Máté evangéliuma 7,14; Pál levele a rómaikhoz 9,27 – *Izrael is*);
- Az ítélet elkezdődött Isten házában! (lásd Péter első levele 4,17).

A jelenések könyve 3,8 az Egyházzól, „az érett férfi” Egyházáról azt írja, hogy „**kevés ereje van**”. Ez azt jelenti, hogy **az egyház nem rendelkezik semmilyen politikai és gazdasági jelentőséggel**; viszonylag **kicsi és szegény egyház**, akiknek Jézus elhozta az Újszövetséget, és akiknek az Apostolok az Igét prédikálták! Lásd Máté evangéliuma 11,4–5; 11,25–30; Pál első levele a korinthusiakhoz 1,18–29.

János evangéliuma 14,6: Isten nem engedi meg, hogy az emberek félrelökjék Őt! Isten azt kívánja, hogy mindenki elfogadja az Ő fiát, és kövesse Őt. Jézus pedig még mindig azt kívánja, hogy mindenki elfogadja az Ő Egyházát, amit alapított, **úgy**, ahogyan megalapította; ami azt jelenti, hogy annak eredeti szerkezetében. Ez megint csak azt jelenti, hogy az egyházat eredeti szerkezetében kell újjáépíteni.

Jelenések könyve 11,3–12: Megjelenik majd a két Szemtanú (Két Olajfaág). Egyikük a Jézus krisztus Egyházának Ága, a másik pedig Izrael népének kiválasztottaiból származó Ág. Rövid idővel a kivégzésüket követően Jézus Krisztus Egyháza elragadtatik. Az Izrael népéből

„megmaradtak” Isten védelme alatt fognak állni.

Jelenések könyve 19,11-től: A Krisztus, a Messiás, akit mindkét „gyülekezet” (Az egyház, és Izrael Megmaradt Népe) vár, meg fog jelenni.

TIZEDIK RÉSZ

ÖNÉLETRAJZ

„...*anyám méhében is te voltál Istenem*”
(Zsoltárok könyve 22,10 vagy 11).

A látnok

1. AZ ÉLETEM*

Röviddel azt megelőzően, hogy a világ fejest ugrott a második világháború sötétségébe, megszülettem. (Az ártatlanság védelmében bizonyos neveket kihagytam.) Hitler megtette a világ meghódításáról szóló tervének első lépéseit. Apám és anyám mindketten matematikatanárok voltak. Akkoriban apámnak nem volt állandó állása, hanem ideiglenes kiegészítőként dolgozott több középiskolában. A Hitler nyomására hazám szerződést kötött Németországgal. A megállapodás értelmében hazám területeket kapott a szomszédos térségből. Itt egy szakközépiskolában üresedés volt, így apám el tudta fogadni a tanári karban lévő helyet, így elköltöztünk az új területre, ahol életem első éveit töltöttem.

Az első évek alatt, míg szüleim az új munkahelyük alkalmazásában álltak (anyám is itt tanított), nem voltak anyagi gondjaink, sőt meglehetősen jómódban éltünk. Néhány évvel később azonban apámat besorozták a seregbe, és az orosz frontra küldték. Abban a hitben indult el, hogy a hazáját védi az ellenséges orosz erőkkal szemben, akik már felsorakoztak a határon. Majd első nap eltűnt a fronton. Nekünk azt mondták, eltűntnek nyilvánították. Évről évre vártuk, hogy hírt kapjunk felőle.

Az amerikai bombatámadások elől, anyám, nagynéném (anyám idősebb testvére), öcsém (aki másfél évvel volt fiatalabb nálam), húgom (aki hat évvel volt fiatalabb) és én a pincékben kerestünk menedéket. Habár nagyon fiatal voltam akkoriban, még mindig pontosan fel tudok idézni mindent. Sokszor látom magam előtt a pusztulást, a holttesteket, az utcán heverő testeket, és a szomorú embereket, akik a romok között családtagjaik és barátaik után kutatnak. Emlékszem az első támadásra, és emlékszem az imára, amit elmondtunk. Házunk megingott, mint egy viharvert hajó a tengeren, a körülöttünk felrobbanó bombák szörnyű erejének hatására, mi viszont sértetlenek maradtunk. Mikor a szirénák jelezték, hogy elmúlt a veszély, elhagytuk a pincét és láttuk, hogy a mi házunk volt az egyetlen az egész utcában, amely állva maradt. Az orosz invázió ideje alatt a pincében éltünk. Kiraboltak minket, és míg sokakat a városból megöltek, vagy munkatáborokba szállítottak, mi sértetlenek maradtunk.

Röviddel azután, hogy a város, amelyben éltünk, megadta magát – más területekkel egyetemben – visszacsatolták annak az országnak a hatáskörébe, amelyhez korábban tartoztak. Az új kommunista vezetők elrendelték, hogy mindenki, aki a háborút megelőzően, és az alatt telepedett le ott, annak távoznia kell. Minden család csupán néhány kilogrammnyi holmit vihetett magával, így hát elvesztettük minden vagyónkat. Azonban Isten újra segített rajtunk, apám egy barátja által, aki a szekérével kísért el minket, mikor mennünk kellett. Ezreknek kellett a hosszú utat végiggyalogolnia, ami egy ismeretlen jövőbe vezetett. Mennyire reménytelen volt minden; nyomorult emberek biztonság és remény nélkül. Néhány héttel később elértünk abba a városba, ahol anyám élni szeretett volna. Ott aztán sikerült egy tanári állást kapnia.

Az országnak sok éhezést kellett elszenvednie a háborút követő első években. Ami a német megszállás után megmaradt, azt most az oroszok vették el. Nagynéném eljött, hogy velünk éljen. Csodálatos ember volt, és nagy segítség nekünk: igaz Keresztény volt. Úgy döntött, feladja tanári állását, amit oly nagyon szeretett, azért, hogy rólunk gondoskodjék. Nem csak anyagi segítséget nyújtott, hanem a háztartási feladatokból is kivette a részét, és a gyerekeket is gondozta. Mindazonáltal a háborút követő első évekből a szükség és a nélkülözés emlékei maradtak meg.

Mint más gyerekek az országomban, tizenkét éves koromig jártam iskolába. Az éhségen és az elvégzendő feladatokon kívül sok más egyébre nem emlékszem abból az időből. Tizenkét éves koromban nagy változás állt be az életemben. Azon kívül, hogy iskolába jártam, a szabad időmben elkezdtem dolgozni; esténként hétvégeken, és az iskolai szünidőkben. Megpróbáltam megkeresni azt a pénzt, amire oly nagy szükségünk volt, hogy kiegészítsem anyám és nagynéném jövedelmét. Ebben az időben anyám, aki olyan sok éve várta apám visszatértét, nagyon nagy hibát (bűnt) követett el. Reménytelenségében elfordította arcát Istentől és megpróbált kapcsolatot létesíteni apámmal **spiritiszta* szeánszokon*** keresztül, valamint **jövendőmondók*** segítségével. Ennek eredménye hatással volt az életünkre is, és ez nyilvánvalóvá is vált az

elkövetkező években. Az első probléma akkor merült fel, mikor újra házasságra lépett a médiumok* tanácsára. Ez a házasság komoly problémák forrásává vált, amelyek egészen anyám haláláig fennálltak. A második nagy gond anyám betegségének kezdetével jött, amely végül a halálát is okozta, tíz év szenvedést követően. Egy másik problémával is szembe kellett néznünk: Azoknak a gonosz szellemeknek* a befolyásán keresztül a bátyám fokozatosan elvesztette mentális kompetenciáját. Ami engem illet, a sátán megfertőzte a lelkemet. Az én komoly hibáim (bűneim) akkor kezdődtek, és évtizedeken át folytatódtak.

Akárhányszor szeánszot tartottak, én érdeklődéssel jelentem meg rajtuk. Néztem anyám és a többiek kezét, amint a papírlap fölött csúszik, majd elolvastam, amit a lélek* írt rá. Mindez iszonyú belső gyötrődést okozott a nagynénémnek. Élete utolsó ötven évében majdnem minden nap Úrvacsorázott, és imádkozott a család jólétéért. Nagyon mélyen szerette Jézust. Ebben az időben tanított meg a Rózsafüzérré*. Én még mindig igen vallásos beállítottságú voltam, és minden nap eljártam vele a templomba*.

Anyám alapvetően mélyen vallásos asszony volt. Ellenállt a Kommunista Rendszer nyomásának, amelyben éltünk. Gyakran fenyegették meg, mégis rendszeresen eljárt templomba, és ügyelt arra is, hogy hitbéli útmutatást adjon nekünk. Sosem fogom megérteni, miért vált hitetlenné, és engedetlenné. Miért nem engedelmeskedett Isten Akaratának*, ahelyett, hogy átadta magát nemkívánatos hatalmakkak?

Eddig szenvedéseink főleg testiek voltak: Háború, éhség, stb., viszont spirituális erőnk és Istenhez való közelségünk nem szenvedett kárt. Szerettük egymást, biztonságban voltunk Isten kezében, de abban a pillanatban, hogy anyám letért az igazság ösvényéről, lelki életünk napról napra romlott.

Az elkövetkező években elkezdődött szellemi hanyatlásunk. Elköttem első igazi bűneimet, amelyek akkoriban, éretlenségemre hivatkozva, megbocsáthatóak lettek volna. Voltak olyan problémák, amelyek hosszú évekig nyomasztottak, és amelyek visszavezethetőek ezekre az időkre: Vétkeztem Isten és felebarátaim ellen tisztességtelenségemmel, és egyre kevesebbet imádkoztam.

Mostohaapám befolyása csak a helytelen viselkedést táplálta még tovább. Ateista volt. És ami még tovább rontotta a helyzetet, szélsőséges jobboldali politikai nézeteket vallott, és engem is próbált hasonló irányba csábítani. Ez a fajta gondolkodás elég idegen volt a családomtól. Sosem fogadtuk el Hitlert, sem a követőit, sőt segítettük szomszédainkat, és barátainkat, nehogy elfogják őket, annak ellenére, hogy ez ránk nézve is nagyon veszélyes volt. Most azonban elkezdtem gyűlölni Isten Népét: nem csak a zsidókat, hanem az oroszokat is. Az elkövetkező évekre a bűn nyomott bélyeget – hazugságok, gyűlölet, amit a kommunista rezsim csak felerősített. Az ateista iskolai nevelési rendszer még inkább bátorított, hogy ezen az úton haladjak. Egyre inkább depressziós lettem, visszahúzódó, a saját utamat jártam, de Isten még mindig velem volt. Isten Akaratának* egy kegyelmi pillanatában tudatára ébredtem annak, hogy valami nagyon nagy baj van a lelki életemmel. Visszaemlékeztem azokra az évekre, mikor nagyon erős kötelék fűzött az Úrhoz. Nagynéném, aki példaértékű volt számomra, szavaival és tetteivel mindig az igaz élet útját mutatta nekem, visszaadta ítélőképességemet. Kutattam Istent, és sírtam neki: „Kérlek, segíts!”, majd vártam. Az Úr egyre inkább erősítette bennem az iránta érzett lelki szomjúságot.

Olvasni kezdtem, kutatni és imádkozni. Csak Isten ismeri azt a mérhetetlen örömet, mely keresztüljárta a lelkemet, mikor képes voltam újra hinni, hogy Ő az egyetlen Igaz Isten. Az elmúlt évek sötétsége és reménytelensége részben elhalványult. Újra részt vettem vallásos szertartásokon, egyedül és másokkal együtt is, csakúgy, mint ahogyan titokban imádkoztam is, habár ez számunkra tiltott dolog volt. Felkerestem egy lelkészt, hogy könyveket kölcsönözzek, titokban találkoztunk, hogy Jézusról beszéljünk.

Érettségi után otthagytam a középiskolát, de hogy az egyetemről miért utasítottak el, annak oka ismeretlen előttem. Nincs kétségem afelől, hogy Keresztény hitemnek volt hozzá köze, szóval szakmunkástanonc lettem, autószerelést tanultam, és egy gyárban dolgoztam. Sóvárgásom és kutatásom Isten után felerősödött az évek alatt, ugyanakkor pedig kétségek közt gyötrődtem, egyfajta reménytelenségben és bizonytalanságban. Néha nem tudtam, mihez kezdjek. A gyár, a

környezetem, a munkatársaim mind annyira különböztek attól, amit korábban ismertem. Az életmódjuk és gondolkodásuk olyan messze állt az enyémtől, hogy lehetetlennek éreztem, hogy legyőzzem a különbségeket. Mondhatni, nagyon magányos voltam. És bár az Úr annyival közelebb volt ekkor hozzám, még mindig nem éreztem ezt tisztán. Csak most értem meg igazán, mennyire közel volt Ő hozzám, mennyire óvott és vezetett engem akkoriban.

Számos országban a vasfüggöny másik oldalán, 1956. a forradalmak éve volt. Én is részese voltam. Felvonultam az utcán, tüntettem, és letartóztattak. Egy titkos helyre vittek bennünket, mélyen a föld felszíne alá. Már sokan mások is voltak ott. Félelem és bizonytalanság vibrált a levegőben: a kérdés, hogy hová visznek bennünket – Szibériába, munkatáborba – mindannyiunk fejében megfordult. Majd, egyszer csak szabadon engedtek. Nem tudom miért: csak Isten tudja. Azonnal hazamentem, és szökési lehetőséget kerestem nyugatra. A határokat még csak részben őrizték, ezért szükséges volt, hogy mihamarabb megpróbáljam elhagyni az országot, olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak lehet. Sikerült! Először egy menekülttáborban helyeztek el, más menekült hazámfiával együtt. Néhány nappal később a fővárosba vittek minket, ahol az elkövetkező hét évben éltem. Elkezdtem mérnöki tanulmányaimat, de ez nem töltött el elégedettséggel. Még mindig kerestem, mi a célom az életben. Nagyon közel akartam lenni Istenhez, és elkezdtem azon komolyan gondolkodni, hogy csatlakozom a papneveldéhez, és papi pályára lépek.

Minden, amit a korábbi években tettem, hogy eljussak az igazsághoz, és közelebb kerüljek Istenhez, mind titokban történt. Gyakran álmodtam a „szabad világról”, és arról, mennyire boldogok lehetnek az emberek, akik ott élnek, hogy szabadon kutathatják az igazságot, kereshetik Istent, és követhetik Őt. Első nagy csalódásom ebben a „szabad világban” akkor ért, mikor rájöttem, hogy a legtöbb ember még csak meg sem próbál az Igazság szerint élni, és még kevésbé kívánják szeretni Istent. **Legtöbbjük saját „szabadsága” rabjának tűnt.** A csalódás, és növekvő szeretetem Jézus iránt a papneveldébe vitt. Segíteni akartam néhány behunyt szemet és szívet felnyitni ebben a „szabad világban”. Pappá kívántam válni.

Az elkövetkező hat évben sokat tanultam Istenről az egyetemen, de ebben az időben éltem meg a második nagy csalódásomat. Az igaz, hogy tudásom egyre nőtt, ahogyan tanulmányaimmal haladtam előre. Azonban azoknak az élete, akik tanítottak bennünket, és azoké, akik papnak készültek nem a jézusi tanítás útját követte. Ezen a teológusszeminariumon többféle nemzetiségű diák tanult. Gyakran utálták egymást, és napokig, sőt hetekig nem voltak hajlandóak beszélni egymással, ennek ellenére minden egyes nap megosztották egymással az Úr Asztalát*. Hogyan volt mindez lehetséges? Milyen mélyre sülyedhet egy ember? Azt tudom! A belső vívódásaim, amelyeket nem tudtam ilyen környezetben megoldani, egyre inkább elhatalmasodtak. A sátán tövisé* a húsbomba ékelődött egészen tizenkét éves korom óta, de nem tudtam ezt beismerni. Szenvedtem a tehertől. Mindazonáltal folyamatosan reménykedtem, hogy az Úr leveszi vállamról ezt a keresztet. Ilyen körülmények között, nagy belső csatározások mellett befejeztem tanulmányaimat, és pappá szenteltek.

Pappá szentelésemet követően beléptem egy misszionárius közösségbe. Itt két évig misszionáriusi képzést kaptam, amelyet angol tanulmányok követtek az Egyesült Államokban, ami után elküldtek volna a misszionáriusi állomásra. Ugyanebben az időben megkezdtem doktori tanulmányaimat a teológiai karon és reméltem, hogy egy év alatt be is tudom fejezni őket. Azonban ez nem volt lehetséges, és e nélkül utaztam el az Államokba. Röviddel az USA-ba való érkezésem után elhagytam a misszionáriusrendet, és egy évig asszisztensként dolgoztam egy vallásos rend iskolájában. Érzéseim szerint az itteni szemlélet és életmód egyáltalán nem volt keresztényi. A világiasság ebben a rendben szörnyű méreteket öltött. Ez után a munka után lelkészként kezdtem dolgozni egy nagyváros plébániáján. Néhány hónap múlva elhagytam a plébániát, és úgy döntöttem, nem dolgozom tovább lelkészként.

Hogy el tudjam tartani magam, kitanultam egy új szakmát. Elkezdtem egy számítógép-programozó tanfolyamot. Mivel azonban képtelen voltam a szakmában munkát találni, jelentkeztem egy főiskolára némettanárnak. Felvettek, így egy évig németet és művészettörténetet

tanítottam. Ezután Kanadába költöztem, hogy teológiát* tanítsak az egyetemen egy évig. Ez alatt az év alatt döntöttem el, hogy írok Rómába, és kérvényezem a papi hivatás alóli felmentésemet. Ezt két évvel később fogadták el. Ekkor visszatérve az Egyesült Államokba, németet tanítottam egy állami egyetemen. Itt elhatároztam, hogy befejezem doktori tanulmányaimat. A munka mellett megszereztem a mesterfokozatú* diplomámat gyermekoktatásból. Itt megismerkedtem egy férfival, aki spirituális segítséget nyújtott nekem. Sokkal közelebb állt Istenhez, mint én. Alapított egy missziós állomást, mielőtt börtönbe került. Elmondta nekem, hogy aktívan részt vesz a vietnami háború elleni tiltakozásokban, és hogy megtett bizonyos dolgokat az ellenálló mozgalommal kapcsolatban. Új reményt adott nekem, és megmutatta, hogy **egyedül Jézus a válasz minden problémára, és hogy Ő minden bűnösnek megbocsát. Még a legrosszabbak is, mint én, bűnbocsánatot nyerhetnek.** Újra imádkozni kezdtem, és kutattam Istent. Szívem mélyéből kívántam, hogy megváltoztassam mihaszna életemet, és rendet vigyek bele.

Ez alatt az idő alatt, **az Apostolok példáját követve, megpróbáltuk elnyerni a Szentlelket.** Buzgó imádkozás, és hosszú keresés után (egy imacsoporttal), az Úr eljött hozzám. Életem legfontosabb eseménye történt velem bebörtönzésemet követően. Körülbelül öthónapnyi börtönlét után eljött hozzám Jézus egy látomásban, mialatt a Szent János börtön kápolnájában imádkoztam. Újra elkezdtem szisztematikusan tanulmányozni a Szentírást. A Szentírás, és a látomásaim irányítása mellett írtam meg ezt a könyvet.

A börtönben eltöltött idő volt a legrosszabb dolog, amit a háború óta át kellett élnem. Néha lehetetlen körülmények között éltünk, mintegy harmincad magunkkal bezsúfolva egy kis szobába. A börtöntársaim egyáltalán nem voltak hívők. Gyilkosok voltak, és a börtönben folytatták barbár kegyetlenkedéseiket. Az Úr megvédett attól, hogy az itt töltött hónapok alatt bajom essék. Lehetővé tette számunkra, hogy egy kis bibliacsoportot hozzunk létre. Imádkoztunk és dolgoztunk. Felkészítettük magunkat szabadulásunk utáni életünkre. Egyik imacsoport-összejövetelünkön olyan dolog történt, amelyet nem értettem, sőt teljesen elutasítottam. A csoport egyik tagja, aki a Szentlélekben imádkozott, látott egy jelet, amely azt mutatta neki, hogy nem vagyok teljesen mentes a sátán befolyásától. **Egy démont* látott, ami belém kapaszkodott.** Akkor teljesen elfelejtettem az esetet, és jelentősége csak egy későbbi állomáson vált világossá számomra. Később nekem is több olyan látomásom volt, amelyek azt mutatták, hogy a sátán még mindig ragaszkodik hozzám, **de a szemeim ekkor még nem voltak nyitva,** így még nem értettem meg jelentőségét.

A Szentlélek általi keresztségem óta Ő ott volt a szívemben: vezetett és szeretett engem. Ezért ez (abban az időben) nagy rejtély volt számomra, miért nem szabadított* meg teljesen az ördögi szellemtől. Hosszú évek szenvedése után tudtam csak elnyerni teljes szabadságomat. Köszönöm az Úrnak, amiért azokban az években mellettem állt. **Senki nem tudhatja, akinek nincs tapasztalata arról, mit jelent az, amikor az okkultizmus* hálója rabul ejt. Állandó nyomás alatt éltem, és olyan dolgokat cselekedtem, amelyekkel mélyen ártottam magamnak, és felebarátaimnak. Elkezdtem gyűlölni magam emiatt. A kívánságom azonban, hogy szolgáljam Jézust egyre erősebbé és erősebbé vált.**

Korán szabadultam a börtönből. A fent említett Testvér megkért, hogy folytassam a munkát az ő kis misszionárius állomásán. A szegények legszegényebbjait lehetett itt megtalálni. Sajnos nem tudtam átvenni az állomás irányítását, mert a kormány arra kényszerített, hogy egy másik területre menjek, és ott keressék munkát.

Egy vallásos szervezet segítségével megszereztem a doktori címet az egyetemükön. Azonban az Úr megmutatta nekem később, hogy Ő ezzel nem akar semmit tenni, mert a diploma nem volt összhangban a Szentírással. Szabadon bocsátásom után egy egyházi intézmény talált nekem munkát. A munka szinte elviselhetetlen volt, legalábbis az első pár hónapban. Egy kis gyárban kellett dolgoznom a szokásos biztonsági előírások betartása nélkül: a munka komoly egészségügyi problémákat okozhatott volna. Ennek tetejébe a fizetés is nagyon alacsony volt. De valahogy mégis boldogultam.

Akkoriban világossá vált számomra a látomásaimon keresztül, hogy el kell hagynom az Egyesült Államokat, és vissza kell térnem Európába. Megkérdeztem Istent, mi a célja ezzel, de akkor még nem kaptam választ. Mindent magam mögött hagyva Európába utaztam. Először munkásként dolgoztam, mivel fenn kellett tartanom magamat. Röviddel ezután megismerkedtem egy püspökkel, aki azt akarta, menjek vele, és dolgozzam a templomában. Először még nem tudtam, mitévő legyek, és egész éjjel imádkoztam ezzel kapcsolatban. Akkor látomásokon keresztül több útmutatást is kaptam Jézustól. Megmutatta nekem, hogy meg fogok házasodni; és azt mondta nekem, hogy menjek el ehhez a püspökhöz, és egyelőre dolgozzam ott. Nem éreztem magam otthon abban a templomban. Újra meg kellett tapasztalnom, mennyire hanyatlik az egyház. A materializmus felülkerekedett, és arra a következtetésre jutottam, hogy az Ő „kegyét” nem fogom ott megtalálni. Ekkor történt, hogy megismerkedtem a feleségemmel, akit egy látomáson keresztül már láthattam. Tény, hogy nálam sokkal magasabb szinten állt, különösen könnyörületesség terén. Összeházasodtunk, és két gyermekünk született, egy fiú és egy lány. Az Úr a harmadik gyermekünket Magához szólította.

Továbbra is hiába kerestem a módját, miként mehetnék el abból a templomból. Miután két évig dolgoztam ott, beadtam a felmondásomat, és azzal a szándékkal távoztam, hogy hamarosan teljesen feladom a tagságomat.

Hála az Úrnak, az Egyesült Államok egyetemén megszerzett tudásom, és egyéni tanulmányaim képessé tettek arra, hogy egy sikeres magánpraxist alakítsak ki. Ez a praxis idővel egy Keresztény Tanácsadó szolgálattá vált sokak számára, akik megváltást és gyógyulást kerestek: sokan részesültek ott Isten kegyelmében.

Ez idő alatt, az Úr iránymutatásán keresztül egy könyv került a kezembe, **ami rávilágított annak lehetőségére, hogy passzív és aktív okkult gyakorlatokból származó, különféle entitásokat* cipelek teherként. Miután elolvastam a könyvet, világossá vált számomra, hogy egy tisztátalan entitás áldozata lettem anyám okkultizmusban való részvétele miatt. Imádkozni kezdtem Jézushoz, és kértem, szabadítson meg ettől az entitástól.** Röviddel ezután találkoztam az Úr egyik Szolgájával. **Kérésemre, a Testvér az Úr Nevében megszabadított ettől a köteléktől. Évtizedek szenvedése, depressziója, keményszívűsége és hamis kötődései hirtelen elhagytak.** Soha nem éreztem korábban ezt az új és csodálatos érzést, kivéve elvétve egy-egy rövid időszakot. Most a Szentlélek szabadon munkálkodhatott! Ez a felszabadító és tisztító kegyelem egész hirtelen érkezett. Egy látomásban megtapasztaltam, hogy sok évvel korábban egy mély kútba estem, és a sátánt szolgáltam. Végül megszabadultam.

Hirtelen megértettem, miért engedte Isten az Ő Szent Lelkét és a démont ugyanabban az időben bennem lakozni. **Az is felmerült bennem, hogy a bűneimet Pál Apostolhoz hasonlóan meg kellene bánnom (ebben a könyvben):** „Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt. Jóllehet előbb őt káromló, az övéit üldöző és erőszakos ember voltam, (lásd még Apostolok Cselekedetei 9,4; 22,4; 26,11; Pál levele a galátákhoz 1,13): mégis irgalmat nyertem... De bőségesen kiáradt rám a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világra, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok. De azért könnyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban énrajtam mutassa meg végtelen türelmét példaként azoknak, akik majd hisznek benne, és így az örök életre jutnak” (Pál első levele Timóteushoz 1,12–16).

Eltelt néhány év a felszabadulásom óta. Az Úrért végzett munkám folyton növekszik. A Szentlélek eszközeként eljutottam más Fivérekhez és Nővérekhez más országokba is (Németország, Ausztria, Anglia stb.) ahol Jézus confirmálta* az Őerte végzett munkámat.

1980 elején meghívást kaptam Keresztényektől Ausztráliába, hogy beszéljek a Végidőt érintő látomásos élményeimről. Egy ima-összejövetel közben egy prófétai képességekkel megáldott gyülekezeti tag egyértelműen megjósolta, hogy a közeljövőben Ausztráliába jövök, hogy itt szolgáljam majd Isten akaratát. Teljesen elfelejttem (figyelmen kívül hagytam) ezt a prófécia, mert nem tudtam elképzelni, milyen célból jönnék ebbe az országba.

Körülbelül egy évvel később egy látomásban egy férfit láttam, aki ezekkel a szavakkal hívott

engem: „Gyere és segíts nekünk!” Ez után a látomás után imádkozni kezdtem az Úrhoz, hogy mutassa meg ennek a Testvérnek a tartózkodási helyét. Egy fél évvel később egy hatalmas térképet láttam. Európát és Ázsiát láttam rajta hatalmas méretben. Mögötte egy férfi állt, harci egyenruhában, mutatva az utat Svájcból (át északon) a messzi Kelet felé. Néhány hónappal később további útmutatást kaptam. Késő őszi jelenetet láttam (az utolsó gyümölcsöket gyűjtötték össze); fogtam a csomagjaimat, és családommal együtt repülőre szálltunk és elhagytuk Svájcot. Ez a jelenés három alkalommal is megismétlődött.

Három évvel később (nyáron) levelet kaptam egy Testvéremtől, aki nyilvánvalóan hallott rólam valamelyik kapcsolatomon keresztül. Megkért, hogy menjek Ausztráliába, és segítsek neki a gyülekezeti munkában. Még ugyanabban az évben, késő ősszel (miután az utolsó gyümölcsöket leszüretelték), Ausztráliába utaztunk.

Összefoglalás és előrejelzés: (figyelembe véve Márk evangéliuma 13,33-at)

Életem négy állomása:

- Az első hét év: „Egyiptom”: gazdagság, biztonság. Ez az időszak apám halálával zárult;
- A következő negyven év: „Kóborlás a sivatagban”: Kóborlás a sötét völgyben;
- Az utána következő évek: „Isten Népeinek Vezetése”: „A Leszármazott”, „A Küldött” (valamely ponton: Péter Szolgálat);
- Az utolsó három és fél év: Ez az utolsó hét esztendő kezdete, ami megelőzi a Messiás Második Eljövételét: „Szemtanú” (a két Szemtanú egyike; Felkészülés Krisztus Eljövetelére: „Olajfa”, „Olajfaág”, „Az Arany Gyertyatartó”).

A fent felsoroltak különböző látomások eredményei.

2 AZ ÉN KÜLDETÉSEM

Miután megkeresztelkedtem a Szentlélek által, nekiláttam a Szentírás tanulmányozásának, hogy a mélyére tekintsek annak, amit a Szentlélek a látomásaim által mutatott nekem. Ebben a könyvben leírtam néhány dolgot, amit Isten Lelke mutatott nekem és ezzel egyidejűleg azok kapcsolatát a Bibliával és Jézus Krisztus Egyházának tanításával. Azért, hogy megmutassam mik Krisztus szándékai az Ő Egyházában és bennem, leírom az **első látomásomat**:

Amint ültem és imádkoztam a börtönkáporna egy csendes sarkában egy kora délutánon, egy hihetetlenül ragyogó fény jelent meg hirtelen, amely a szentély bal oldaláról sütött rám. Megrémültem és először megpróbáltam kiszaladni a kápolnából. Nem tudtam megmozdulni. Elestem és néztem! Láttam a Szentlelket leereszkedni rám egy galamb képében. Béke, a béke egy olyan érzése jött át belém, amelyet azelőtt nem ismertem. Olyan volt, mint egy enyhe elektromos áram, amely átfut a testemen. Imádkozni kezdtem; és olyan szavakat mondtam, amelyeket nem érttem (a nyelv ajándéka*). Majd hirtelen a fényben egy átjárószerszűség nyílt meg, és Szűz Mária* jelent meg fehér ruhában, kék övvel a dereka körül és fehér fátyollal a fején. Néhány lépést tett felém, majd megállt, oldalra fordult, és letérdelt az átjáróval szemben. Ekkor hirtelen a fényesség, amely mostanáig egy fénysugárhoz volt hasonló, mindenfelől kezdett áradni, megvilágítva az egész kápolnát. Több mennyei lényt is láttam (>angyalok) előbb állva, majd térdelve, az átjáró körül félkörben. A békeesség érzése mind erősebb lett bennem. Ekkor hirtelen az Úr Jézus jelent meg hosszú fehér palástban. Arcomra estem és féltem odanézni. Végig ez járt a

fejemben: „Menj el Uram, bűnös vagyok!” Hirtelen érintést éreztem a fejemben és fölnéztem. Először egy pár szandált láttam, mintha aranyból lettek volna. Majd, ahogy tovább néztem, láttam Őt előttem állni, kezét a fejem fölé tartva.

Azt mondta: „*Etesd az Én nyájam*! Etesd az Én bárányaimat*! Etesd az Én nyájam! Te vagy Dávid a Szikla*! Felkenlek* téged az Én szent olajammal: Az Én kezem örökké veled lesz. A karom erősít majd téged. Átadom neked a Kulcsot* a mennyek Királyságához; bármit kötsz meg a földön, a mennyben lesz az kötve; bármit lazítasz meg a földön, a mennyben lesz az lazítva; erre a Sziklára fogom újra felépíteni az Én Egyházamat! Te vagy az Én papom* mindörökké Melkisédek rendje szerint!*” Ránéztem és azt mondtam: „Uram, hogy lehet ez? Én egy gyenge ember vagyok!” Ismét kinyújtotta kezeit és azt mondta: „Az Én szememben becsesnek találtattál. Ismerem a te munkálkodásodat: lásd, nyitott ajtót tárok eléd, és nincs az, ki becsukhatná azt: gyűljetek Körém, kik Bennem hisztek!”

Majd fölemelte kezeit és így szólt: „*Ó Filadelfia Egyháza*, eljött a te időd!*” Aztán visszavonult és eltűnt a szemem elől az átjárón. Csönd volt körülöttem. Minden eloszlott, csupán a hatalmas békesség és az „új nyelv” maradt velem. Ez az eset a kezdete volt egy látomássorozatnak, amelyen keresztül instrukciókat kaptam az Ő Egyházát, az Ő Második Eljövételét és a személyes ügyeimet illetően.

Néhány további látomás:

Úrvacsora (Utolsó Vacsora) során jelent meg az Úr egy látomásban, hatalmas, fénylő kardot tartott a kezében, és így szólt: „*Én is harcolok a te harcodban a hitetlenek ellen! Sokat szenvedtél, fiam!*” „De Uram”, válaszoltam, „sz szenvedéseim a hibáim eredménye”. „Fiam”, mondta Ő, „*Én, Én voltam az, ki azokba a megpróbáltatásokba vittelek, hogy felkészítselek a megbízatásodra. Ki kell állnod a próbát, mint Jóbnak*!*”

* * *

Ima közben látomásom volt: egy utat láttam. Egy bizonyos ponton az út nagyon meredekké vált. Ebben a pillanatban egyik társam elragadtatott (?). „Szandra” Nővér megjelent az Úr trónja előtt, aki megáldotta őt. Szandra Nővér levette gyűrűjét és az Úr elé tette azt. Zsákruhája hófehérré vált és Szandra Nővér csatlakozott az Elektorokhoz, akik a trón körül ülve imádták a Fényt.

* * *

A „gyermeket” láttam, és az Úr azt mondta: „*Megáldottam őt. Angyalomat adtam mellé, hogy vigyázzon rá. Kijelöltem őt, hogy segítsen neked.*”

* * *

A Mindenható Úr beszélt hozzám egy látomásban: „*Én vagyok Ábrahám Istene, ne félj, veled vagyok és megáldalak téged. Amikor a terhed már túl nehéz lesz, odaadom az Én Lelkemet azoknak, akik társul szegődnek hozzád a küldetésedben. Veled együtt viselik majd a terhedet. Látomásokban és álmokban fogok beszélni velük; veled viszont személyesen.*”

* * *

Az Úr beszélt hozzám: „*Egy rövid ideig még hallgatni fogsz; mindaddig, míg nem utasítalak, hogy kiabálj; akkor viszont kiabálni fogsz! Mert megalázkodtál előttem, és sírtál,*

Én meghallgattalak és teljesítettem a kérésedet. Gyakran beszélek majd veled személyesen, úgy ahogy az ember a barátjával beszél. Ítékezésre jöttél erre a világra, hogy akik nem látnak, nyerjék vissza a látásukat, akik látnak, veszítsék el a látásukat. Lényem ott lesz veled, és békességet ad neked. Kiválasztottalak téged, hogy ismerd az Én Akaratomat; hogy láss Engem személyesen, és hogy halljad az Én hangomat. Te leszel a Tanúja mindannak, amit láttál és hallottál. A Szentlélek különleges módon vezet majd téged. Légy készen! A világ gyűlölni fog, de tudd, hogy ők Engem már teelőtted gyűlöltek. Megértő és lágy szívet adtam neked!” Megáldott engem és elment.

Drága Keresztény Felebarátaim!

Jézus újra összehívja az Ő Nyáját. Össze fogja gyűjteni őket a szétszóródásból. „Ezután visszatérek, és felépítem Dávid leomlott sátorát (az Egyházat), romjait is felépítem, és helyreállítom”, lásd *Apostolok Cselekedetei 15,16*. Miért fog Ő így tenni? Ha olvastad ezt a könyvet, bizonyára világos számodra, hogy nagyon nehéz idők elé nézünk. Csupán elképzelni lehet, milyen méreteket ölt majd a zűrzavar és a hitehagyás, mind az egyházon belül, mind az államban. A sátáni erők olyan hatalomra tesznek majd szert a Végidő során, „*hogyan megtevésszék – ha lehet – a választottakat is*” (Máté 24,24b), ha Jézus nem mutat biztos utat nekik, azaz ha nem hívja el a Tizenkét Apostolt.

Ahogy láttuk, az idő közeleg: A Végidő Tizenkét Apostola hamarosan kiválasztatik és szétküldetik; Péter Hivatalának vezetésével, amely Jeruzsálemben lesz, hamarosan elkezdik munkájukat. Az Úr már munkálkodik útjuk előkészítésén. Írjatok nekünk, és mi válaszolunk kérdéseitekre. Hálásak vagyunk imáitokért. Az Úr Jézus Krisztus legyen veletek.

Testvéretek a Krisztusban:

Kéfás

3. EGY APOSTOL ÉLETE

A most következő észrevételeket, mozaikokat egy Apostol életéről a Szentlélek ihlette, aki az Apostol mellett van az ő útján „Kármel hegyére”, a Döntés Hegyére. A következő ábrázolás nem a teljesség igényével készült, a célja inkább bemutatni az Isten emberét. Az olvasóra van bízva, hogyan rakja össze a „mozaik darabjait”.

Küldetéstudat

Az Apostol „szülőanyjának méhéből” választatik ki, hogy Isten követe legyen. Minthogy közvetlenül hívatott, teljesen tisztában van küldetésével, ami egyértelmű jele valódi prófétai mivoltának. **Közvetlen kapcsolatban** áll Jézussal. Ebből az élményből fakad tudása az Istennel és a megbízatásáról. Tettei mögött egy olyan ember bizonyossága áll, akihez a Teremtő közvetlenül szól. A látomások roppant hatására, erősebb benne az indíttatás Istennek engedelmessé válni, mint az embernek.

Jellemző, hogy Isten Hírnökét elsősorban nem a világi, hanem a vallási vezetők üldözik. Emberileg mondva, Isten Apostola egyedül van, de Istennel egyedül. Csakis az Istennel „megosztott magány” segítségével képes elviselni terhét. Csakis így nem szenved kárt lelki élete. Jézus újra és újra eljön hozzá, hogy lelket öntsön belé: „*Küzdj, Én veled vagyok.*” Vakságukban vádlói nem látják az ő küldetését. Ismétlődő támadásaikra ekképp felel: „Uramat szólítom, aki engem küldött! Minden vád ellen Istenhez fellebbezek!”

Leküzdhetetlen szakadék van Jézus megbízatása és a meglévő vallási és világi intézmények és tanításaik között. Ez az oka annak, hogy össze nem egyeztethetőek. A Menny békéltetetlen csatát vív, amelyben az Apostol a harc eszköze. Ez a csata addig folytatódik, amíg az egész égi küldetés el nem végeztetik:

- Isten népének kivezetése a világból és a bukott egyházakból;
- Összegyűjtésük és Krisztushoz vezetésük.

Isten felébreszti a Kereszténységet (a kiválasztottak lelkét) a középszerűségből és visszavezeti őket a hősiességbe. Az, hogy Isten kiválaszt valakit tanúnak, nem azt jelenti, hogy Isten elkényeztetett gyermeke lesz: nehéz végzetet hordoz küldetése. A küldött Isten „eszköze”; Saját céljára használja őt, és Isten, úgy tűnhet, kíméletlenül bánik eszközeivel, hiszen nem ők maguk (elsődlegesen) a fontosak, hanem Isten tervei, amiket ő visz véghez. Egy Apostol (hírvivő) végzetéhez elkerülhetetlenül hozzá tartozik a szenvedés is.

Isten keresztet helyez az Ő Apostolára, amely gyakran szinte elviselhetetlen számára. Jézus – látomásokon keresztül – megmutatja neki, hogy teljesen egyedül kell „viselnie” (hosszabb időszakokon keresztül) a bukott Egyházat. Általánosságban, a kereszt víziója nagyon gyakori misztikus élményekben.

Az a szokatlan állítás, hogy valaki csakis Istennek rendeli magát alá mindig is az eretnek jelszava volt. Igazság szerint viszont ez volt a legfőbb jellemvonása az Apostoloknak és, általában véve, a Szenteknek. Ritkán merül föl e két ellentétes pólussal – Szent és eretnek – kapcsolatban kérdés. Ugyanakkor igen közel állnak egymáshoz. A döntő választóvonal a Szent és az eretnek között csak a Szentlélek Ajándékának segítségével (a lelkek felismerésének Ajándéka) húzható meg.

Az Apostol rendkívüli bölcsessége Istennel való állandó kapcsolattartásának eredménye. Írásait a Szentlélek ihleti. Ő az, aki az Apostol írásait csakis a Végidő Keresztényeihez irányítja.

Az Apostol imaélete

Imáinak stílusa aktívról passzív imádkozásra változik: a csöndesség imájává, majd extázissá és spirituális egyesüléssé. Elérhetetlen belső magányában olyan egységet ér el, amely a Lélek anyag fölötti győzelme. Látomásának végét újra és újra a mennyei birodalomból való kegyetlen kiűzetésnek látja; visszatérését a mindennapi életbe pedig számkivetésnek.

Hamar nyilvánvalóvá válik számára, hogy a tökéletesség legfelső fokát nem belső komfortjában, az emelkedett önkívületben, a víziókban és próféciaikban kell keresnie, hanem abban, hogy saját akaratát Isten akaratával egyeztetni össze. Erőfeszítéseit Isten tervének véghezvitelére kell összpontosítania.

Lelkének útja vertikálisan fejlődik, nem horizontálisan. A rejtett ösvény a megtisztulástól a felvilágosodáson keresztül az egység felé vezet, amely Isten misztikus hegyének csúcsán teljedik be. A megtisztulás „éjszakájára” mindenképpen sor kell, hogy kerüljön annak az életében, „aki felfelé tart”. Az Apostol számára az „éjszaka” ugyanúgy kinyilatkoztatást hoz.

Itt megkülönböztetjük az érzékek éjszakáját és a lélek éjszakáját. Mindkettő nehéz egy ember számára, de azért vannak, hogy megtisztítsanak bennünket.

Az érzékek éjszakáján a „hegymászó” megszabadul a földi dolgoktól, és képessé válik arra, hogy Istenhez jöjjön. Az Apostollal szemben támasztott aszketikus elvárások nem korlátozódnak a test szükségleteire (pl. böjtölés, különböző anyagi dolgok elvetése), de ugyanúgy érvényesek a lélek féktelen hajlamaira is (pl. türelmetlenség, a kedvesség és szeretet hiánya). Az emberi lélek, Isten Lelkével egyesülve mindkét fronton fel kell, hogy vegye a harcot.

A lélek éjszakáját sokkal nehezebb elviselni: Ez magába foglalja a lélek „szárazságát”. Ez az állapot nagy szomorúsággal jár. Az ember úgy érzi, hogy Isten elhagyta őt.

Minthogy az Apostol nem engedi magának, hogy elkedvetlenedjék (Isten kegyelmel), mialatt Istenhez tart, az érzékek és a lélek éjszakáján különleges tisztánlátásban részesül: mennyei dolgokat láthat, isteni titkokat súgnak neki.

A felmenetel „Kármel Hegyére” minden hívó számára megadatik. A látomások, amiket az úton lát, nem kérésre jönnek, hanem áldásként adatnak meg.

A lélek aktív törekvése szükséges, viszont megvannak a maga határai. Végül passzív állapotba kell kerülnie, amiben várakozni kényszerül. Hiszen nemcsak a lélek igyekszik Isten felé, de Isten is küzd a lélekért.

A „Kármel Hegyére” való felmenetel élményében a legfontosabb mozzanat az Istennel való egyesülés. Ez az egyesülés csupán egy módon érhető el: Csakis a Szeretet viheti el a lelket az Istennel való harmóniába és egységbe: Ott a szeretett lény „jelleme” „bevésődik” a lélekbe, mondhatnánk: a szerető a szeretettben él, és a szeretett a szeretőben. Az egyetlen tökéletlenség ebben a titokzatos egységben az, hogy ebben a földi életben tartós vízió nem lehetséges, csupán elmúló, amely eltűnik, hogy egy újabb jöhessen.

Az Apostol ritkán beszél Jézussal megélt legbelső élményeiről. Ekképp nyilatkozik: „Nem lehet őket szavakba önteni”.

Az Apostolnak igen mély a kapcsolata Máriával. Meggyőződése az is, hogy Isten minden nagy embere mögött egy fontos női személyiség is áll. Az Apostol feltétlenül támogatja a nő **bibliai** feladatát!

Spirituális tanácsadás

Látomásos élményei semmi esetre sem teszik hasztlanná az Apostolt a „világ” számára. Képes összekapcsolni mindennapi gyakorlati feladatait a vízióival. Sőt, folyamatosan halad a víziótól, a merengésen keresztül a mindennapi hatékonyság felé.

Az Apostol egy hasznos spirituális tanácsadó. Saját nehéz élete predesztinálja arra, hogy megértse, tanáccsal lássa el és vezesse embertársai küzdő-küszködő lelkét. Fő vágya, hogy Ura számára lelkeket nyerjen.

Erős önuralmához „spirituális gyermekeinek” megértése párosul. Meg nem alkuvó elszántságához pedig jóság párosul. Gyengédsége spirituális gyermekei felé nem zárja ki, hogy a

lelki tanácsadás során hathatós következtetésekre jusson. Az Apostol rendelkezik az emberi lélek megértésének ajándékával, és azzal a képességgel, hogy megragadja a bizonytalanság, fájdalom és szenvedés forrását. Látja a problémákat, és határozott útmutatást ad azokról a teendőkről, amelyek a megoldáshoz szükségesek.

Széleskörű spirituális tanácsadása során az Apostol (belső lényében) mind erősebb köteléket alakít ki Jézussal. A következőkben néhány alapelv olvasható, amelyek az Apostolt vezetik spirituális tanácsadása során:

- Igen ritka, hogy az ember Istent nagy dolgokban szolgálhassa; viszont egy Keresztény Istenhez való hűségét apró dolgokban is kimutathatja.
- Nem szabad elnyomni emberi érzéseinket, problémáinkat; sokkal inkább át kell őket alakítani a szeretet segítségével. Az erényeket kell előtérbe helyezni és fejleszteni.
- Örömteli, ugyanakkor komoly áhítatra buzdít.
- A misztikus élmények folyamatos elmélyítésére ösztönöz.
- *„Hagyd, hogy Isten irányítson, ne gondold sokat magadra!”*
- *„Nincs jobb módja, hogy az ember belső életét elmélyítse, mint újra és újra nekiveselkedni, és soba nem hinni, hogy már eleget tettünk.”*
- *„Tökéletességünk nem kevesebb, mint a bűnnel szembeni küzdelem.”*
- *„Törődnünk kell másokkal, de először magunkkal kell törődnünk; elég türelemre van szükségünk saját hiányosságainkhoz.”*
- *„A célt sohasem érjük el, csupán folyamatosan haladunk felé.”*
- *„A megtérés a Szentlélek ajándéka, nem emberi erőfeszítés eredménye.”*
- *„Mindен Kereszténynek szüksége van egy spirituális tanácsadóra, akinek – minthogy őt Isten vezeti –, engedelmeskedni kell.”*
- *„Sokkal többet kell Istenre gondolnunk, mint saját magunkra.”*
- *„Csupán belső elmélkedésekbe merülve az ember beteg lesz; az Istenről való Keresztény meditáció azonban egészségessé tesz bennünket.”*
- *„A jelenben kell élnünk: itt találjuk meg Istent és az Ő szándékát.”*
- *„Isten embere nem ismeri az erőszakos vitát. A legnagyobb batást puszta jelenléte váltja ki, amely nyugalmaival Istenre emlékeztet.”*
- *„A Keresztény, aki a tökéletességre törekszik, meg kell, hogy elégedjen azzal, amit Isten rendelt el számára, és várnia kell, amit Isten adni fog neki.”*

Következtetés

Az Apostol élete nagy részét az egyszerű emberek között tölti. Innen kapja azt a nagyszerű képességét, hogy tűrje a megpróbáltatásokat; ez az a tulajdonság, ami csodálatra méltó az egyszerű emberekben.

Megvan az Apostolban az a lélek, amely sohasem adja fel. Talán ez az a tulajdonság, amelynek birtoklása elnyeri Isten tetszését. Ez a lélek újra és újra találkozik Teremtőjével, ha szükség vagy kérdés merül fel: olykor kétségbeesésben, máskor könnyek közt, néha elégedettségben, megint máskor kérdéssel: „Választ szeretnék, Istenem! Nem engedlek elmenni, míg meg nem áldasz engem ...!” és így „Isten barátja” lesz.

Adja meg nekünk Isten azt a kitartó akaratot, amellyel követni fogjuk Jézus „útját a

keresztel”, annak minden következményével. Ámen!

I. FÜGGELÉK

NÉHÁNY ALAPVETŐ FOGALOM MAGYARÁZATA

"Senki meg ne csalja önmagát! Ha valaki bölcsnek gondolja magát közöttetek ebben a világban, legyen bolonddá, hogy bölcsé lehessen. E világ bölcsessége ugyanis bolondság az Isten előtt. Mert meg van írva: 'Mégfogja a bölcsüket ravaszágukban'". (Pál első levele a korinthusiakhoz 3,18–19)

Lásd Fogalomjegyzék

Az alábbi tanításokat az Apostolok Tanácsának meg kell mutatni, és el kell fogadtatni velük

ADONAI > ÚR

AJÁNDÉKOK (a Szentlélek Ajándékai)

Az Ótestamentumban Isten Lelke időről időre aktív bizonyos emberekben. Csodatételre, igehirdetésre, betegek gyógyítására ösztönzi őket. Általánosságban szólva a Szentlélek kilenc ajándékát különböztethetjük meg (az Új Testamentumban Pál korinthusiakhoz íródott levelében 12,8–10): bölcsesség igéje, ismeret igéje, hit, gyógyítás, csodatétel, prófétálás, lelkek megkülönböztetése, nyelveken való szólás, nyelveken való szólás magyarázása.

A Szentlélek megnyilvánulásai Jézus összes hívének megadatnak (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,7). Ez nyilvánvalóan a szolgálatra való szellemi felkészülést (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,5), a lelki küzdelmet, és a gyülekezet lelki épülését szolgálja (Péter első levele 4,10).

Az ajándékok birtokosa: A Szentlélek nagyon gyakran bíz meg, gyenge (és jámbor) és megtört (A zsoltárok könyve 51,12-től; lásd Pál második levele a korinthusiakhoz 12,9) embereket azért, hogy megmutassa Isteni erejét és Dicsőségét nekik. **Különbséget kell tennünk a Lélek gyümölcsei és a Lélek ajándékai között (Pál levele a galatákhoz 5,22; Pál levele az efezusiakhoz 5,99); az ajándékok önmagukban nem bizonyítják a Keresztény ember belső érettségét.** Látjuk, milyen nyomatókusan kell Pálnak figyelmeztetnie a Keresztényeket Korinthusban (lásd Pál első levele a korinthusiakhoz és Pál második levele a korinthusiakhoz).

A Lélek azoknak nyújtja ajándékait, akiknek Ő szeretné (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,11). Az ajándékokat általában akkor kapja valaki, amikor a Szentlélekben részesül és ez nagyon gyakran az Apostolok kezének ráhelyezésével történik (Az apostolok cselekedetei 8,14–19;19,6; Pál második levele Timóteushoz 1,6). Az Apostolok Pünkösdkor megkapták a Szentlelket, és a Lélek ajándékait (Az apostolok cselekedetei 1,4–5; 2,1–4), vagy később, úgy, mint Pál Jézustól. (Az apostolok cselekedetei 9).

A Szentlélek Ajándékai: Pál első levele a korinthusiakhoz 12,1–11; Pál levele a rómaiakhoz 12,6–8. A Szentlélek ajándékai megmaradnak az egyház elragadtatásáig (lásd Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 4,13-tól; Krisztus Második Eljöveteleig). A Bibliában nincs arra vonatkozó utalás, hogy Isten valaha is vissza akarta volna venni azon ajándékait, melyeket a Korai Hitterjesztés során adományozott. Pál Korinthusiakhoz íródott első levelében (1,7–8) a következőket mondja: *”Azért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján”*. Ebből egyenesen következik, hogy Pál várja és szeretné, hogy az ajándékok folytatódjanak és hatásuk megmaradjon az Egyházban (Gyülekezetben) Krisztus Eljövetele napjáig. Nincs arra utalás, ezért, hogy a Szentlélek természetfeletti ajándékait visszavonnák az Egyháztól (Gyülekezettől), éppen ellenkezőleg, egyre inkább nyilvánvalóvá válnak, minél inkább közeledünk az Utolsó Időkhöz.

AKARAT

Ezt a fogalmat két különböző nézőpontból vizsgáljuk:

c. Isten akarat: Minden létező dolog Isten Akaratából jött létre (Jelenések könyve 4,11). Isten azt szeretné, ha senki nem veszne el (János evangéliuma 6,38-tól), ha mindenki megkapná az örök életet.

ci. Emberi akarat: Isten szabad akaratot adott az embereknek (Mózes első könyve 3,5): *”tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz”*; ez azt jelenti, hogy mindenki szabad akaratából dönthet jó és rossz között (Mózes első könyve 3,1-től). Ahhoz, hogy Isten megváltó terve megvalósuljon, nekünk is ugyanazt kell akarnunk, azaz engedelmeskednünk kell neki, és végre kell hajtani Isteni Akaratát (A zsidókhöz írt levél 10,36 > drogok: Mennyire fontos a szabad akarat). Lásd még az Ő Kizárólagos Akarata (= amit senki

nem tud megváltoztatni) és az Ő engedélyező akarata (= Szabad akaratunk miatt megengedi, hogy bizonyos dolgok megtörténjenek; például tiszteletben tartja az ember szabad akaratát a kárhozathoz).

ALAP (kezdet)

A "szívünk alapja" az emberi lény a legmélyebb része: Ahonnan a gondolatok és az érzelmek fakadnak (A zsoltárok könyve 36,2; 44,22)

"A világ alapjaihoz": Ez alatt azt a létező dolgot értjük, amely már a világ létezése előtt is megvolt. Azért hogy ki tudjuk fejezni az "időtleniséget" és az "alapok hiányát", a Biblia az "örökkön örökké" kifejezést használja (Jelenések könyve 20,10). Annak értelmében, amit már elmondtunk, az előző szakasz a véget nem érő fájdalmat jelentené (itt nem több örökkévalóságról ír). *"Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt"* (Pál levele az efezusiakhoz 1,4): ez azt jelenti, hogy azokat, akik szeretik Jézust, Isten kiválasztotta az örökkévalóságból, hogy szentek legyenek. Fontos megemlíteni, hogy Isten választása igaz kegyelem; de Isten előzetes tudása alapján történik, mert Isten előre tudja, hogy a mindenki számára felajánlott kegyelmét ki fogja elfogadni. Lásd "Jézus Krisztus Egyházának Tanításai".

ÁLDOZAT > Úrvacsora

A **Zsidó Istentisztelet** elején vagy Vétékáldozat vagy Tűzáldozat van (Mózes második könyve 29,14). Itt most nincs arra lehetőségünk, hogy bemutassuk az Ótestamentum különböző áldozatait.

Az Újtestamentum szerint Jézus nem utasította el az Ótestamentum áldozatait (Márk evangéliuma 1,44: Máté evangéliuma 5,23-tól; Lukács evangéliuma 2,42-42). Jézus maga, egy nagyon különleges módon, az Újtestamentum Áldozata (Pál levele az efezusiakhoz 5,2). Életének feláldozásával, tökéletes vezeklést tett Istennek. Ő a tökéletes "Passah" áldozat (lásd az Utolsó Vacsoráról szóló Evangéliumok és János evangéliuma 1,29; 19,14; Pál levele a rómaiakhoz 3,25). Példátlan áldozatként saját vérént ontotta ki (Pál levele az efezusiakhoz 1,7). Saját halála terhét kötelességtudatból magára vette (Pál levele a rómaiakhoz 5.6.8 10). Jézus feláldozása helyettesítette/feleslegessé tette az Ótestamentum áldozatát (A zsidókhhoz írt levél 8,6).

Amikor egy keresztény belép az Istennel való új életbe (Pál levele a rómaiakhoz 14,8) meghal a bűnnek (Pál levele a rómaiakhoz 12,1), azaz ez egy spirituális áldozat: Imádság, alamizsna (A zsidókhhoz írt levél 13,15), saját életének megszentelése, mártírhalál (Pál levele a filippiekhez 2,17).

Az **Újtestamentum papságának** feladata, hogy különleges áldozatot hozzon (ajánljon fel) (>pap > Apostol) kenyér és bor formájában (> Úrvacsora): Krisztus felajánlja magát az Atyának anélkül, hogy saját vérént ontaná (lásd A zsidókhhoz írt levél 4,14-től: Könyörgés). Így az Utolsó Vacsora egy áldozati étel, melynek alapja Jézus egyedülálló kereszthalála (és áldozata). Az Ótestamentumban elválasztották egymástól az áldozati állat testét és a vérént az áldozatok során. A húsát megették a vérént pedig emberek és dolgok külsőleg való megszentelésére használták fel. Krisztus húsát esszük és a vérént isszuk (János evangéliuma 6,51–58). Ily módon a belső megszentelés igazi áldozatát mutatják be az Újtestamentum istentiszteletén.

Megjegyzés: itt nem Krisztus kereszthalálának megismétléséről és véghezviteléről van szó: *"Ezért üdvözíteni tudja örökre azokat, akik általa járulnak Istenhez"* (A zsidókhhoz írt levél 7,25); lásd: "Jézus Krisztus Egyházának Tanításai."

ANGYAL

Az angyalok spirituális lények. Van elméjük, valamint akaratuk, és képesek látható alakot felvenni, amennyiben Isten megengedi nekik. Az alábbi angyali rendeket különböztethetjük meg: Trónusok, Uralmak, Fejedelemségek, Hatalmasságok (Pál levele a kolosséiakhoz 1,16) Kerubok és Szeráfok (Mózes első könyve 3,24; A királyok első könyve 6,23–29), Arkangyalok (pl., Mihály, Gábrriel, Ráfael:

Lukács evangéliuma 1,26; Jelenések könyve 12,7; Tóbiás 9,1), Őrangyalok (Máté evangéliuma 18,10). Az Isteni cselekedetek kinyilatkoztatása gyakran angyalok útján történik az Újtestamentumban: ők kinyilatkoztatnak, segítik és végrehajtják Isten akaratát: pl., Lukács evangéliuma 1; Jelenések könyve. Bármikor készek cselekedni, de csak időről időre aktívak (Máté evangéliuma 18,10).

ANTIKRISZTUS > lélek

APOSTOL > Karizmatikus Megújulás

APOSZTÁZIA

A hit elveinek elhagyását, a róluk való lemondást jelenti.

ASZTAL > úrvacsora

Arra az Asztalra vonatkozik, ahol az Utolsó Vacsorát ünnepelték (ünneplik) (oltárnak is nevezik)

ASZTROLÓGIA > okkultizmus > lélek > leigázott

Különbséget kell tennünk az asztrológia és az asztronómia között. Az asztronómia egy tudomány, mely a csillagok tanulmányozásával foglalkozik. Az asztrológia a csillagok segítségével (ahogy ők fogalmaznak) való jóvendülés, azaz ez egy olyan tanítás, mely azt próbálja igazolni, hogy a csillagok hatással vannak a földi történésekre. Manapság ezen tanításokat arra használják fel, hogy horoszkópok készítésével megjósolják az egyes emberek jövőjét.

BABILON > fenevad

János titkos Jelenésében szerepel Babilon, mely Róma városát hivatott jelképezni (Jelenések könyve 14,8; 16,19; 17,18). A nagy babiloni parázna Róma hét hegyén ül (Jelenések könyve 17,9b). Egy ideig ez a város lesz a hamis vallás központja = a nagy babiloni paráznáé, és az antikrisztusé.

BÁLVÁNYIMÁDÁS

Bálványimádásnál szemmel érzékelhető tárgyak, személyek, és olyan láthatatlan dolgok veszik át Isten helyét, mint például a sátán (Pál levele a rómaiakhoz 1,23; Mózes ötödik könyve 4,16–24). "Valaki olyan tisztelettel imádja ezeket a bálványokat, mely csak az Egyetlen Igaz Istennek jár ki. Isten tilt minden bálványimádást halálbüntetés terhe mellett, és utasítást ad minden bálványimádás megsemmisítésére (Mózes második könyve 20,3–5; Mózes ötödik könyve 12,1–3).

Az Újtestamentumban, ezeket a bűnöket véteknek tekintették mely Isten országából való kiűzetéssel járt, lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 6,9–10; 10,14; Jelenések könyve 21,8;22,15.

Minden bálvány mögött egy démon van. Azok, akik ezeket imádják, ezen gonosz szellemek áldozatává válnak. Itt most nem részletezzük a bálványimádás különböző formáit: csupán az >okkultizmus gyakorlatát említjük meg. Lásd "Bevezetés az Igaz Keresztény Életbe".

BÁRÁNY (juh)

A juh egy tiszta állat; nagy jelentősége van (volt) a táplálkozásban, a ruházkozásban, ezenfelül áldozati állat is. Az úgynevezett "zsírfarkú" juh mely a legismertebb fajta Izraelben, jelentős egyedszámmal rendelkezik. Csupán a hím egyedeknek vannak szarvai.

A **Szentírásban** juhok alatt szimbolikus értelemben az embereket értették; ez volt Isten könyörületeségének és törődésének tárgya (Sámuel második könyve 24,17; Ézsaiás próféta könyve 40,11; 11,6; János evangéliuma 1,29.36; Az apostolok cselekedetei 8,32).

A bárányt nagyon gyakran használták **áldozati állatnak**, például Úrvacsora alkalmával is (Mózes

második könyve 12,3–5). Jellemzően a kétségbeesettek és védtelenek szimbóluma (Ézsaiás próféta könyve 40,11; 11,6; János evangéliuma 1,29.36; Az apostolok cselekedetei 8,32).

A Jelenések Könyvében a feltámadott Jézus 29 alkalommal jelenik meg leölt bárány képében (Jelenések könyve 5,6-tól; 13,8; stb.). Jézus a bárány, aki feláldozza saját életét az Ő Egyházáért, ezáltal az egyház tagjainak biztosítja az üdvözülés lehetőségét (Jelenések könyve 7,9). Ő minden istentelen és bűnös hatalom Megdőntője és végül bebizonyítja, hogy Ő az ÚR mindenek felett (Jelenések könyve 6,16–17). Ő az aki az örökkévalóságon keresztül ünnepli Egyházával a "bárány menyegzőjét" (Jelenések könyve 19,7-től; 21) miután megmentette azt az ellensége által való elcsábítástól, aki Krisztusnak adta ki magát; "hasonló volt a bárányhoz" (Jelenések könyve 13,11).

BELIÁL

Ezzel a névvel – több másikkal együtt – Pál korinthusiakhoz íródott második levelében (6,15) találkozunk. Jelentése megegyezik a sátánnal.

BIBLIA

Az Ó- és az Újtestamentum írásainak gyűjteménye. Az Isteni kinyilatkoztatás tanúbizonysága. Betekintést nyújt számunkra abba, hogy Isten hogyan munkálkodott a történelem során. Szentírásnak, Szent Könyvnek, Szent Szónak is nevezik.

Az Ótestamentum 46 úgynevezett könyvet ölel fel; az Újtestamentum pedig 27 könyvet. A Biblia nem csupán vallásos és általános emberi igazságok gyűjteménye, hanem a **Szentlélek megfogalmazása**. Lásd "Bibliai Kommentár": Bevezetés.

Az Ótestamentum nem csupán történelmi tények leírása, hanem legnagyobb részben a **Megváltás Története**. Az emberiség fejlődését mutatja be Isten nézőpontjából; annak bukását és a megtérésre való felkészülését. Az Ótestamentum legnagyobb része Izrael történetével foglalkozik, azokkal az emberekkel, akiket Isten arra választott ki, hogy előkészítsék a Megváltó útját.

Jézus Krisztus, a Megváltó megjelenésével ér véget az Ótestamentum (beteljesedik) és kezdődik az Újtestamentum. **Az Ótestamentum** a még meg nem tértek számára üzenet; az **Újtestamentum** pedig azok számára, akik már megtértek, azaz a Jó Hírt, a **megváltás tanítását** tartalmazza. Ebben a testamentumban **minden** megtalálható, ami a megváltáshoz kell. Ezeket a következőképpen lehet összefoglalni: Higgy Jézus Krisztusban, Isten Fiában és kövesd Őt, kereszted meg (vízben és a Szentlélek által: János evangéliuma 3,5) és mindvégig őrizd meg a hitedet (Máté evangéliuma 10,22b).

BOSZORKÁNYSÁG > okkultizmus > lélek > leigázott

A boszorkányok varázserővel felruházott nőnemű személyek. Okkult praktikákkal próbálják meg környezetüket befolyásolni. Ezek gyakorlatok alkalmazását boszorkányságnak nevezzük (hímnemű boszorkányok = boszorkánymesterek).

BÖJT(ölés)

Önkéntes lemondás az ételről, azon időszak, amely alatt ez a lemondás jellemző, böjtnek nevezzük. Isten dicsőségére különböző körülmények között kerülhet sor böjtre:

- nagy döntések előtt Istenhez való hatékonyabb könyörgés érdekében (Sámuel második könyve 12,16 21-től; Eszter könyve 4,3 16);
- Bűnbánás és megaláztatás idején (Sámuel első könyve 7,6; A királyok első könyve 21,27).

Jézus 40 napon és éjszakán át böjtölt azért, hogy visszavonultságban készülhessen fel az ÚR szolgálatára (Máté evangéliuma 4,2). Az Újtestamentum megmutatja, hogy az Apostolok is böjtöltek

Pünkösöd után, Pál Apostol például a megtérése után (Az apostolok cselekedetei 9,9). Az Antiókhiai Gyülekezet, mielőtt és amikor elküldte Pált és Barnabást, azért hogy a Szentlélek szolgálatába álljanak (Az apostolok cselekedetei 13,2–3) szintén böjtölt. Az Apostolok újból böjtöltek egyház elöljáróinak felkenésekor (Az apostolok cselekedetei 14,23).

A böjtölést itt csak bibliai nézőpontból vizsgáljuk. Lásd ”Bevezetés az Igaz Keresztény Életbe”.

BŰN (a bűn kérdése)

Ez alatt a következőket értjük: Minden egyház súlyos bűnökkel terhes Krisztus Igazságától való eltérés, a szeretet hiánya és Krisztus Testének szétválasztása (azaz az egyházé) miatt. Mielőtt egyáltalán gondolkodhatnánk Jézus Krisztus Egyházának a Szentlélekben való egyesítésén és egységén, meg kell gyónnunk elkövetett bűneinket és bűnbánatot kell gyakorolnunk.

Felszólítunk minden Keresztényt, akik igazán szeretnék követni Krisztust (bárhol is vannak), hogy találkozzunk és ünnepeljük a bűnbánat napját. Gyónják meg saját egyházuk bűneit egymásnak, és emeljék fel kezüket szeretetben Istennek és egymásnak.

BŰN (megvallása)

A héber nyelvben különféle kifejezések vannak a bűnre és a vétkezésre. Ezeket a következőképpen lehet lefordítani: Lázas, emberi hiba, eltérés. A fenti fogalmak az emberi élethez való hozzáállást, életvitelt jellemzik: az Isten által teremtett emberi céloktól való eltérést; Isten elleni lázadást; vétkes engedetlenséget vagy emberi hibát jelentenek.

Az eredendő bűn leírásában (lásd Mózes első könyve) megláthatjuk a **bűn lényegét**. Minden kétséget kizáróan kijelenthetjük, hogy az ember első bűne több volt, mint engedetlenség. Az Istennel való gyermeki kapcsolatot felváltotta a jó és gonosz önkényes tudása. Bűnbeeséskor az én fellázad, és az állítólagosan tőle megvont szabadság felé kívánkozik. Az ember elfordul Istentől és a tiltott gyümölcsöt kívánva egóját emeli a trónra.

A Bűnbeesés (eredendő bűn, első bűn) a Teremtést követő meghatározó esemény. Emiatt esett el az emberiség a Paradicsomtól (azaz az Istennel való tökéletes harmóniától) és az Istennel való lelki közösségtől. Itt egy olyan döntés született, mely az egész emberi fajra hatással volt (Pál levele a rómaiakhoz 5,12-től). Minden egyéni bűn eredete és mintája itt van. **Ilyen elítélendő állapotban, saját maguk rabjaként élnek az emberek**; nem tudnak győzedelmeskedni a bűn felett, hanem annak szolgáivá válnak (János evangéliuma 8,34).

A Bűnbeesés következményei a lelkünkben, a szellemünkben és a testünkben tovább öröklődnek. A magunkkal és Istennel való harmónia helyett, egy szakadék kerül Isten és az emberek közé. Magunkban is megosztottak vagyunk. Jakab levelében leírja a bűn következményeit (4,1–3).

A bűn soha nem magánügy, még akkor sem, ha senki nem tud róla. Mindig hatással van az egész környezetre; társadalmi jegyet hordoz. Saját bűnömmel bűnös környezetet teremtek.

Az ember bűnössége még inkább nyilvánvalóvá válik **Jézus** prédikációján keresztül (Lukács evangéliuma 5,8), mivel Ő Isten feljebbvalóságát hirdeti (Márk evangéliuma 1,15). Isten Jézuson keresztül kinyújtja kezét felénk, hogy minden embert hazavezessen (Lukács evangéliuma 5,10; 7,37-től; 19,1-től). Jézus, Isten nevében felülemelkedik a bűnökön (Máté evangéliuma 9,2). Erre Ő felhatalmaztatott, hisz a világ minden bűnét viseli (János evangéliuma 1,29; János első levele 1,7; 2,2). Így szabadságot nyerünk tőle (János evangéliuma 8,34.36). Jézus megosztja az emberi fajt ténykedésével, mert választás elé állítja őket (János evangéliuma 15,22-24; 9,41). Aki bűnben marad és

elutasítja Jézust elenyészik; aki megvallja bűneit és elfogadja Jézust megbocsátást nyer (János evangéliuma 8,24; János első levele 1,9).

Isten parancsának megszegése objektív nézőpontból mindig bűnnek minősül. Szubjektív nézőpontból csak a tudatos és akaratlagos parancsszegés tekintendő bűnnek. Itt nem foglalkozunk a hibásan nevelt tudattal (félrevezetett tudat) és a hibás tudással: ezzel kapcsolatban egy hozzáértő és az előírásoknak megfelelő módon Lélekkel telt spirituális tanácsadást javasolunk. Lásd "Bevezetés az Igaz Keresztény Életbe".

Gyónás: ez egy szentség, vagyis közvetlenül Jézus által jött létre. Jézus a tanítványainak adta a bűnök bocsánatának hatalmát (János evangéliuma 20,23). A bűnök bocsánatának egyik feltétele, hogy meggyónjuk bűneinket Istennek és embernek, azaz Jézus Krisztus Egyházának erre feljogosított tanácsadójának (Jakab levele 5,16). A gyónás során beismerjük bűneinket egy testvérünknek (például a spirituális tanácsadónknak). A bűnök **megbocsájtása** Jézus nevében történik (Az apostolok cselekedetei 10,43).

Bűnbánat "Szomorú vagyok" (lásd Pál második levele a korinthusiakhoz 7,9–10). Lásd "Jézus Krisztus Egyházának Tanítása".

BŰNBÁNAT = a szív átalakulása

CSILLAG (imádat) > okkultizmus

Az ősök nem csupán felfedezték a csillagokat és megpróbálták segítségükkel megmondani az emberek jövőjét, hanem imádták is azokat. Az ősi "csillagimádatot" ma ismét gyakorolják.

CSODA

Minden csodára vonatkozó kijelentés a természet rendjének bizonyos fokú ismeretéből eredeztethető. A csodák ellenzőinek legtöbbje állítja, hogy a csoda lehetetlen, mert az a természeti törvények megsértése lenne. Tudjuk, hogy az ilyenfajta ellenvetés tarthatatlan, hiszen maga Isten a megalkotója és fenntartója minden természeti törvénynek, Ő viszont nem fogja Magát azok által korlátozni. Hisszük, hogy nem csupán a rendkívüli és a megmagyarázhatatlan történések minősülnek csodának, hanem a világ teremtése és annak megőrzése is egy csoda. Mert Isten ereje végtelen, így a természetes és a természetfölötti rejtélyek közötti különbség egyáltalán nem létezik. Isten számára bármi lehetséges (Mózes első könyve 18,14; Máté evangéliuma 19,26; Márk evangéliuma 14,36).

A csodák jelentésére vonatkozóan a **Megváltás Evangéliumában** találunk még egy nézetet: Ha ez a bukott világ megváltásra rendeltetett akkor nem csak, hogy lehetségesek a csodák, hanem elengedhetetlenek annak érdekében, hogy irányítás alá kerüljenek az ember Istentől való elfordulásából eredő romboló erők. A csodák ebben az értelemben a tökéletlen világon belül megjelenő jelek, melyek célja a vak emberiség szemének felnyitása.

Ez a megszemélyesített csoda maga **Jézus Krisztus**, beleértve azt a csodát is, hogy emberré lett (= testté válás: Pál első levele Timóteushoz 3,16) és az Ő feltámadása (Pál első levele a korinthusiakhoz 15,12–19).

A csodák és a hit függenek egymástól. Egyrészt a hit maga egy csoda, másrészt pedig, ha Jézus hitetlenséggel találkozik, néhány csodát tesz (Máté evangéliuma 13,58). Az emberek megpróbálták megmagyarázni a Jézus által tett csodákat. Mégis, ha megvizsgáljuk az Evangéliumot arra a következtetésre jutunk, hogy a csodák annak szerves részei és lehetetlen azokat Jézus cselekedeteitől elválasztani anélkül, hogy ne rombolnánk le, vagy ne sértenénk meg azokat.

Jézus megígérte az **Egyházhoz hűségeseeknek**, hogy életüket jelek és csodák fogják kísérni (Márk evangéliuma 16,17–18; János evangéliuma 14,12; A zsidókhoz írt levél 2,3–4). **Minden csoda a tökéletes megtestesítője és beteljesedés felé mutat.**

DÁVID Kéfás > Kő

A zsidó nyelvben a Dávid szó jelentése Szeretett, Kedvelt. Dávid Betlehemből származik (Sámuel első könyve 16,1-től; A krónikák első könyve 2,13–16). Isten szíve szerinti ember volt (Sámuel első könyve 13,14). Ezért kente fel az Úr Izrael királyának (Sámuel prófétái kezei által kente fel). A felkenéssel Isten Lelke szállt Dávidra (Sámuel első könyve 16,1–13).

Isten már Saul uralkodása alatt elkezdte – csendben – Dávid felkészítését. Titokban készítette fel őt a trón megfelelő időben való átvételére. (lásd Sámuel első könyve és Sámuel második könyve ; A krónikák első könyve). Dávid lett Izrael legjobb királya (Isten népe) és haláláig uralkodott népe fölött. Bár egyáltalán nem volt tökéletes ember (lásd Sámuel második könyve), Isten mégis nagyon szerette bűnbánó szíve miatt.

Dávid volt az első név, amit az ÚR nekem adott egy látomásban, bizonyára jövőbeli feladatomhoz kapcsolódva és az ő (>Dávid) valamint az én felkészülésemben és személyünkben rejlő hasonlóságok miatt (pl. tökéletlenség).

DÉMON >lélek> okkultizmus □ egy tisztátalan démon okozta homoszexualitás miatt ördögűzés volt szükséges a gyógyuláshoz

DISZNÓ

Mózes törvényének értelmében a juhval (> bárány) ellentétben a disznó tisztátalan állat. Mózes ötödik könyve 14,8. Azok, akik elutasítják Jézus Krisztus Igaz Egyházát tisztátalanok (lásd Pál levele az efezusiakhoz 5,5).

DOGMA

Egy keresztény teológiai tan, melyet az egyház mint kötelező hitet hirdet.

DROGFOGYASZTÁS > drogok

DROGOK (kábitószerke)

Olyan készítmények, melyek állatokból vagy növényekből készülnek. Eredetileg gyógyszerként szolgáltak. Ezt a fogalmat később kiterjesztették kémiai vegyületekre is.

Láthatjuk miként terjed egyre inkább a droghasználat napjainkban. Az emberek nem gyógyszerként szedik a drogokat, hanem narkotikumként. Manapság a drogokkal való visszaélést „vallásos utazásként”, a „problémamegoldás” egyik módjaként vagy egyszerűen csak élvezetként használják.

Fontos tisztában lenni azzal, hogy a rendszeres droghasználat egyre fokozódó elpuhultsághoz és az akaraterő hiányához vezet. Sőt mi több, a mámoros állapot ideje alatt a drogfüggő (a kábultsága fokától függően) a környezetére van ráutalva (a környezete könyörületességére). És nem csupán a fizikai környezetük, hanem az őket átjáró sötét erők könyörületére is rá vannak szorulva.

Az akarat egy természetes korlát és a gonosz ellen folytatott küzdelem elengedhetetlen módja : *”álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek”*(Jakab levele 4,7); azonban ha valakinek hiányzik az akaraterője vagy egyáltalán nincs akarata , hogyan tudna ”ellenállni”? Ő a gonosz erők ”játékszerévé” válik (> okkultizmus > lélek).

EDOM (Petra, Moáb)

Edom területe az Arabá völgy két oldalán helyezkedik el. 7.5 mérföld hosszú és a Holt Tengertől egészen az Arabá Öbölíig nyúlik el.

Az Edom szó jelentése "vörös": Ézsau beceneve volt, vörös haja miatt és mert eladta az elsőszülött jogát egy tál vörös lencséért (Mózes első könyve 25,25-30). Edomban van Petra (Kő) híres régi kővárosa. Ezen a helyen rejtik majd el Izrael maradványait (> pecsét), az antikrisztustól való megmenekülés reményében a Nagy Megpróbáltatás ideje alatt.

Moáb egy, a Holt Tengertől keletre fekvő terület.

EGYHÁZ (= Gyülekezet)

Az egyház öt különböző aspektusát említem ebben a könyvben:

Az életrajzomban: Gyermekkoromban különleges kapcsolatomban volt az Egyházzal. Csakúgy, mint az emberek, az egyház is el volt nyomva és ezért szolidaritás alakult ki kettőjük (kettőnk) között. A Vasfüggöny mögötti egyháznak nagyon sok előnye volt az úgynevezett szabad világ egyházaihoz képest: Ez az egyház üldözött és szegény. Ez pedig kényszeríti az egyházat – én úgy gondoltam – egy Jézussal való mélyebb kapcsolatra, de felül kellett vizsgálnom fiatal kori nézetemet, mert bár vannak keresztények, akik szabadságukat és életüket adják, feláldozzák magukat Jézusnak, az egyház egésze sok esetben egyezséget köt az állammal. Számos helyen sokkal többen járnak templomba, mint itt nyugaton, de sajnos túl sokszor politikai indíttatásból, azaz ez egy politikai tiltakozás az állammal szemben. Gyakran inkább politikai szabadságért folytatott demonstrációról szól nem pedig a Jézusba vetett hit megvallásáról.

Hitehagyott/aposztáta egyházak: Ezekről részletesen írok a könyvemben. Sok ember elvárásaival ellentétben az egyházak hitelhagyását visszafordíthatatlannak tartjuk, mert a Végső Időket éljük.

Jézus Krisztus Igaz Egyháza: Ezt szintén részletesen tartalmazza a könyv. Még néhány további gondolatot is megfogalmazunk: az Ótestamentumi Kongregáció Ábrahám leszármazottait tartalmazza, a szövetség népét, akiket Isten választott ki minden nemzetek közül (=Izrael). Az Újtestamentumi Kongregáció a Jézus Krisztus Egyházában megkeresztelkedett (újjászületett) Keresztényeket (> keresztelés > Szentlélek) foglalja magába.

Az Utolsó Idők Krisztusának Egyháza: Ha összekapcsoljuk az Efezusiakhoz íródott levél két részletét egymással (4,11–13 és 5,27) akkor hét különböző, az Utolsó Idők Egyházára vonatkozó jellemzőt figyelhetünk meg:

- A Gyülekezet (Egyház) hitben egységes lesz Krisztus által kijelölt Szolgálatok segítségével.
- A Gyülekezet Krisztust vezetőjeként fogja tekinteni mind személyét mind munkálkodását illetően
- A Gyülekezet eléri a nagykorúságot
- A feddhetetlen Gyülekezet tanúbizonyságot tesz Krisztus tökéletességéről a világnak;
- A Gyülekezet Isten dicsőségével lesz átitatva;
- A Gyülekezet szent lesz
- A Gyülekezet hibátlan lesz

A Hét Eredeti Gyülekezet (Jelenések könyve 2–3): Azokat az eredeti Keresztény közösségeket jelenti, akikről a Kereszténység az egész világon elterjedt. Valamint ezen gyülekezetek képviselik az egyház különböző periódusait is a Keresztény korszakban. Például a Filadelfiai Egyház (= testvéri szeretet; A Hatodik Egyház) az Utolsó Idők Egyháza, az Egyház, mely el lesz ragadtatva. Laodikeai Egyház (a hetedik "egyház") azon embereket foglalja magába, akik az elragadtatás után válnak hívóvé (

az úgynevezett "késői megtérés") és ezért át kell esniük (legalábbis részben) a Nagy Megpróbáltatáson: *"Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek abba, és vele vacsorálok, ő pedig énelem. Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon..."* (Jelenések könyve 3,20–21). Itt Krisztus nem az Egyházhoz, hanem az egyes emberekhez beszél. Az Egyház ez idő alatt a mennyekben lesz.

ÉLET

Ebben a könyvben különbséget teszünk a földi élet és a halál utáni élet között. A földi élet a megpróbáltatás, a felkészülés ideje, egy lehetőség arra, hogy Krisztushoz hasonlóvá váljunk, azért hogy alkalmasak legyünk a mennyei életre.

A halál pillanatában (különös ítélet: Lásd A zsidókhoz írt levél 9,27) Isten dönti el, hogy a lélek az örökkévalóságig fog-e élni Vele vagy elválik Tőle. Lásd "Jézus Krisztus Egyházának Tanításai".

ELHAGYÁS (célok elhagyása, feladása)

Jézus Krisztus Egyházának törekvései: az Evangélium hirdetése, a bűnök bocsánata, keresztelés, ördögűzés, gyógyítás, tanítás, Isteni Szolgálatok, készülődés Krisztus Eljövetelére, stb. (lásd Márk evangéliuma 16,15; János evangéliuma 20,23; Máté evangéliuma 10,1; 10,8; Lukács evangéliuma 22,19–20). Amikor egy egyház elhagyja céljait az azt jelenti, hogy (teljesen vagy csak részben) többé már nem teljesíti feladatait.

Az eretnokség az igazságtól való eltérés: az aposztázia ugyanennek az elhagyása.

ELKÜLÖNÜLÉS

Itt csak arról kell említést tenni, hogy Isten azt várja népétől, hogy elkülönüljön az aposztáta egyházaktól és a világtól. Ez az elkülönülés nem azt jelenti, hogy a Keresztényeknek nem szabad semmilyen kapcsolatot fenntartani az előbb említettekkel, csupán azt, hogy nem szabad részt venniük az általuk elkövetett bűnökben.

ELRAGADTATÁS

Jelentése: felemelt és egyazon időben átalakult (lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 15,44–46; 15,50).

Az Ótestamentum beszámol Énók (Mózes első könyve 5,24; A zsidókhoz írt levél 11,5) és Elizeus (A királyok második könyve 2,11) elragadtatásáról. Mindkettőjük a hitük miatt ragadtatott el és változtatott meg.

Az Újtestamentumban a Jelenések könyvében (12,5) egy gyermek elragadtatásának története szerepel, aki Jézus Krisztust jelképezi (először), azután pedig Isten minden gyermekét, azaz az igaz hívőket.

A Biblia gyakran utal **Jézus Krisztus Egyházának elragadtatásáról** anélkül, hogy ezt a kifejezést használná. (Pál első levele a korinthusiakhoz 15,23.51–52; Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 4,16-tól) Helyette olyan szavakat alkalmaz, mint például "felvett", "elváltozik", stb. Pál a Thesszalonikaiakhoz írott első levelében (4,15) felhívja a figyelmünket, hogy az elragadtatásról szóló tudás Isteni kinyilatkoztatás eredménye. Jézus is erről tesz említést Lukács Evangéliumában: 17,34–36 (lásd Máté evangéliuma 24,40–41). Az elragadtatás Jézus feltámadásának gyümölcse, aki a sok testvér közül az elsőszülött (Pál első levele a korinthusiakhoz 15,23; Pál levele a rómaiakhoz 8,29; Pál levele a kolosséiakhoz 1,15-től). következőképpen (Pál első levele a korinthusiakhoz 15,23-tól; 51–52; Jelenések könyve 20,5) mondhatjuk azt, hogy az elragadtatás az ember üdvözülésének egy különleges állomása és azt meg kell különböztetnünk az "első és második feltámadástól" (> feltámadás) és a "végső ítélettől". Az elragadtatás minden igaz Keresztény megváltásban való bizakodásának hatásos eleme.

Szeretnénk megemlíteni, hogy Isten terve ekkor Jézus Krisztus Egyházának, valamint Izrael üdvözülésével kapcsolatban nem volt ugyanaz. A Nagy Kínszenvedés előtt az Egyház elragadtatik és a hívő Zsidókat Petrába vezetik (?) (> Edóm).

EMELKEDÉS (valahova) > feltámadás

ENTITTÁS > lélek > okkultizmus

EPIFÁNIA = megjelenés

EREDENDŐ (bűn) > bűn

ERETNEK

Ha valaki hamis tanításokat terjeszt (> eretnokség).

ERETNEKSÉG

Olyan tanításokról szól melyek nem összeegyeztethetők a Biblia Szellemével. Az eretnokség különböző fajtáit nem tárgyaljuk most részletesen. Jó néhány példát lehet rá találni a "Jézus Krisztus Egyházának Tanításaiban".

EXOTERIKUS (avatatlan)

Arra utal, amikor valamit a nagyközönség számára szántak szemben az „ezoterikussal”, amely csak a beavatottak számára érhető el.

A kereszténység csak a „beavatottak” számára van, azaz azok számára, akik Krisztus Misztikus Testének (>test) tagjai.

FELAJÁNLÁS

Áldozati ajándék.

FELEKEZET

Tagság egy egyházban > szekta

FELKENÉS (felken)

Itt most csupán az emberek felkenésével és egy adott feladatra való felkészülésükkel foglalkozunk. Ilyen felkenésben a királyok és a próféták részesültek az Ótestamentumban. Illésnek például, Isten parancsát megfelelően, fel kellett kenne Elizeust utódjául (A királyok első könyve 19,15–16). Áront és mindazokat, akik szolgálatában követték őt Szentelt Olajjal kenték fel, hogy Izrael főpapjaivá váljanak (Mózes második könyve 28,41; Sámuel első könyve 16,1; A királyok első könyve 1,34). A Szentlélek ajándékai is kapcsolódhatnak a felkenéshez (lásd Sámuel első könyve 10,1.6).

Jézus a Megváltó, a Messiás, a **Felkent**, mert a Szentlélek felkente őt Prófétának, Papnak és Királynak (Lukács evangéliuma 4,18; Az apostolok cselekedetei 4,27: 10,38; A zsidókhöz írt levél 1,9). Csakúgy, mint Jézust, a Tanítványait is felkenték Szentlélekkel (Pál második levele a korinthusiakhoz 1,21–22; János első levele 2,20.27).

FELMENTÉS

Feladat alóli mentesség.

FELSZENTELÉS > Szolgálati Ajándék > szolgálat

FELTÁMADÁS

A halál után a lélek vagy a mennyekbe jut vagy pedig a sátán birodalmába. A Szentírás azt tanítja nekünk, hogy minden halott feltámad. Kétféle feltámadást különböztethetünk meg: Az egyik az úgynevezett első feltámadás, amely majdhogynem párhuzamosan történik az elragadtatással (Pál első levele a thesszaloniakhoz 4,13–16). Ekkor csak azok az emberek támadnak fel, akik "Krisztusban haltak meg" (lásd még Jelenések könyve 20,6). A második feltámadás pedig – amikor minden halott feltámad – Krisztus Ezer Éves Királysága után fog bekövetkezni =Millenium (Máté evangéliuma 25,31-től; Jelenések könyve 20,11-től). A feltámadottaknak olyan elpusztíthatatlan teste lesz, amelyet Jézus kapott feltámadása után (lásd a négy Evangéliumot).

FENEVAD (hamis próféta, ördög, kígyó, sárkány, nagy babiloni parázna, gyönyörű nő, egyesült egyházak)

A fenevad és az állat szavak az antikrisztus elnevezésére szolgálnak (> lélek)

Hazug próféta (> lélek: Jelenések könyve 19,20; 20,10);

Az ördög, a kígyó, a sárkány azok, akik erőt adnak az "állatnak" (Jelenések könyve 13,4).

Nagy babiloni parázna, gyönyörű nő, egyesült egyházak, mind a hamis ökumenizmus által jönnek létre. (Jelenések könyve 17 > Babilon).

FILADELFIA

Testvéri szeretetet jelent. A jelenések Könyvében szereplő Egyházak közül ez a hatodik (Jelenések könyve 3,7 > egyház) és az Utolsó Idők Egyházát jelképezi.

FILANTRÓPIA = emberbarátság

FRIGYLÁDA > a Szentek Szentje

Ezen a helyen tartották a Tízparancsolatot tartalmazó két kőtáblát (Mózes ötödik könyve 10,1-5). Ez volt az Isteni jelenlét látható jele (lásd Mózes negyedik könyve 10,35; Sámuel első könyve 4,7; A királyok első könyve 8,11).

GÓG

Ezékiel szerint az északi úr "Góg(ra) a Mágóg országában, Rós (főnök?), Mesek és Tubal fejedelmé(re)" (Ez 38,2). Itt megismerhetjük a vezetőnek és népének faji hátterét. Így tudjuk visszavezetni a mai értelemben vett modern nemzetet ezekre a törzsekre.

A nép vezetőjét szimbolikusan Gógnak hívják, földjüket pedig Magógnak ismerjük. Ő azon ősi emberek hercege akiket Rósnak, Meseknek és Tubalnak ismerünk (Függelék II).

Ezeket a neveket megtaláljuk a Teremtés Könyvében (10) ahol Nóé fia, Jáfet, Rós kivételével, Noé unokáiként írja le őket. Magóg a második, Tubal az ötödik, Mesek pedig a hatodik fiú. A leszármazók családjai az elődök neveit, mint törzsi nevet használták tovább. Így a Mesektől származó családot Mesek törzsének nevezték el és így tovább.

A King James-féle Bibliában Róst rosszul fordították "főnöknek" (Ezékiel próféta könyve 38,2–3). A zsidó "rosh" szó valaminek a fejét vagy tetejét jelenti. A legtöbb tudós egyetért abban, hogy ezt a szót tulajdonnévként kell használni, és nem pedig jelzőként, amely a herceg szót minősítené.

Erről az északi politikai hatalomról szól a három nagy prófécia: Ezékiel próféta könyve 38-39; Dániel

prófeta könyve 11,40–45; Jóel prófeta könyve 2,20. Ez az északi hatalom Oroszország lenne?

Ezékiel könyvében számos fogódzót találunk amely segít annak meghatározásában, hogy ezen jóslatok melyik időszakra vonatkoznak. A próféciában számos alkalommal szerepel az **”utolsó években”** (Ezékiel prófeta könyve 38,8) és az **”utolsó napokban”** (Ezékiel prófeta könyve 38,16) kifejezés. Ezek a speciális bibliai kifejezések Jézus Krisztus, a Messiás Második Eljövetelét és az azt közvetlenül megelőző időszakot jelölik.

Ezékiel könyvében (38,6; 38,15; 39,2) kihangsúlyozza, hogy Izraelnek ezen ellensége a **legészakabbról** jön. A zsidó szó mely az ”észak”-ot minősíti, ”legtávolabbt” vagy ”végsőt” jelent (a King James féle változatban ez is helytelenül van fordítva). *”Így szól az én Uram, az ÚR: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában szolgálaim által, Izrael prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhózzalak (Góg) ellenük (Izrael)?”*(Ezékiel prófeta könyve 38,17)... *”a messze északról”* (Ezékiel prófeta könyve 39,2).

El kell ismernünk annak lehetőségét, hogy az ősi elme a ”messze észak” szó alatt valami mást értett, mint mi, például Mezopotámiát.

Góg a gonosz erők szimbólumává is vált (lásd Jelenések könyve 20,8-tól). Az Egyház szétszakadásáért teljes mértékben ez az erő (> lélek) a felelős.

GONDOLATTÁGÍTÁS > okkultizmus > lélek > meditáció > leigázott
Leginkább drogokkal és a meditáció különböző formáival végzik.

GYERMEKEK (Isten gyermekei) = Szentek > szentséges
Lásd Pál levele a rómaiakhoz 1,7; 8,27; Pál első levele a korinthusiakhoz 6,2; Pál levele az efezusiakhoz 4,12

GYERMEKEK (a világ gyermekei) > szekularizáció

GYERTYATARTÓ

Menóra gyertyatartó: egy hétágú gyertyatartó, mely Istent és az Ő Hét Lelkét jelképezi (azaz a Szentlélek 7 különböző aspektusát).
Izrael jelképe is egyben.

Kulcs: Abban az értelemben kell használni, ahogyan azt Máté tette 16,18–19 (> kulcs)

Gyertya-kulcs: ez egy összekötő jelkép a Kereszténység és a Judaizmus, Isten (Lelke) és Máté 16,18–19 között: Ő az egyetlen, aki valóban ”összeköt” és ”elválaszt”.

GYÓGYÍTÁS

Amikor a Biblia gyógyításról ír, akkor az mindig Isten életében megjelenő mintáknak a helyreállítását jelenti: először a lélek és a szellem, azután pedig a test gyógyítását is. Ez, csakúgy, mint a Szentlélek más ajándékai az egyháznak adattak meg (lásd Jakab levele 5,14-tól), **és azokat csak Krisztus Egyházában lehet gyakorolni** (> ajándékok).

GYÓNÁS > bűn

GYÜLEKEZET > egyház

HANG (a Szentlélek hangja) > Szentlélek

HÁROMSÁG

Az **Ótestamentum** (Mózes ötödik könyve 6,4) és az **Újtestamentum** (lásd Márk evangéliuma 13,32) is azt tanítja, hogy **csak egy Isten létezik**. Annak ellenére, hogy csak Őt lehet imádni mégis háromszoros módon beszélünk róla, úgyis mint az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Ezt megtalálhatjuk Máté Evangéliumában (28,19) (lásd még Pál levele a rómaiakhoz 14,17–18; 15.16.31; Pál első levele a korinthusiakhoz 12,4–6; Pál második levele a korinthusiakhoz 1,21–22; 13,14): A Szentírás "háromszoros formában" beszél Isten létéről és cselekedeteiről. Mint ahogy azt már korábban kijelentettük, csak Egy Isten létezik; tehát, itt nem három különböző "Istenről", és nem egy negyedik három megjelenési formájáról van szó. A különböző "létformákban" Isten osztatlan egészként létezik és cselekszik. Ennek misztériuma örökké megfejthetetlen marad számunkra: Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett (Pál első levele a korinthusiakhoz 2,9).

Amikor az Apostol azt írja a Korinthusiakhoz szóló második levelében (5,19), *"hogy Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával"*, Krisztus teljes Istenségét érti alatta, a Fiút akiben *"benne lakik az istenség egész teljessége testileg"* (Pál levele a kolosséiakhoz 2,9). Már a kezdetektől fogva Jézus volt Isten Igéje. Igen. *"Isten volt az Igé"* (János evangéliuma 1,1) és a Végtelen Ige segítségével *"minden általa lett"* (János evangéliuma 1,3).

A Szentírás úgy beszél a Fiú Isteni mivoltáról, mint a **Szentlélek Isteni Mivoltáról** *"az Isten Lélek"* (Pál második levele a korinthusiakhoz 3,17). Úgy, mint ahogy a Fiút és az Urat, az Urat és a Lelket is együtt említik (Ézsaiás próféta könyve 48,16). Igen, *"Az Úr pedig a Lélek"* (Pál második levele a korinthusiakhoz 3,17). Ez a Lélek "a lét és a cselekvés útja", mely Isten által történik Jézus Krisztus egyházában (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,11). Krisztus Lelke nem csak az Apostolokat szólaltatja meg, hanem a Prófétákat is (Péter első levele 1,11). Arról is olvashatunk, hogy az Atya elküldi a Lelkét, mert Krisztus elkéri Tőle (János evangéliuma 14,16.26), valamint, hogy Krisztus elküldi a Lelket az Atyától (János evangéliuma 15,26). A Lélek a Keresztények spirituális megújulására szolgáló "eszköz" Isten kezében (János evangéliuma 3,5).

A háromság tanításában azt próbálják meg kifejtteni, hogyan jelenik meg Isten három különböző **"létformában"** vagy **"Személyben"**; hogy minden Személy tartalmazza, és magán viseli a másik kettő jegyeit, valamint, hogy a "létformák" bár különböznek egymástól, mégis kapcsolatban állnak (az Fiú az Atyával és a Szentlélekkel; az Atya a Fiúval és a Szentlélekkel; a Szentlélek az Atyával és a Fiúval).

HATÁS (drogoktól) > drogok

HÁZ > egyház

A megosztott ház a megosztott egyházat jelképezi. Az Utolsó Idők Egyháza a Krisztus által lefektetett alapokra fog épülni (Péter Szolgálat). A most létező templomok mindegyike ember alkotta alapokra épült.

A látomás: Az ÚR által kinevezett angyalok "elpusztítják" (azaz Isten végképp el fogja őket utasítani) azokat az egyházakat, melyeket hamis alapra építettek. A belőlük maradt romokból és kövekből egy Jézus által teremtett alapokon nyugvó Új Egyházat fognak építeni. Minden most létező Egyházat teljes egészében fel kell oszlatni. Egy sem menekülhet meg közülük.

HELYREÁLLÍTÁS > újjáalapítás

HÉT

Az Ótestamentum (az Újtestamentum) a prófétai nyelvben használja a "hét" szót mely hét évet jelent (Dániel próféta könyve 9,24–27)

HIBA > eretnekség

IGAZOLÁS

Az Isten általi igazolás sokkal fontosabb, mint az ember általi. Isten előtti igazolás során az ember bűneit vizsgálják.

Az Újtestamentum az „igazolás” szót csak az ember Istennel való kapcsolatára használja:

- az embernek be kell hódolnia Istennek (Pál levele a rómaiakhoz 3,4);
- az ember megpróbálja igazolni magát Isten előtt (Lukács evangéliuma 10,29; 16,15);
- az ember Isten döntése alapján válik megigazulttá (Lukács evangéliuma 18,14);
- Krisztus Keresztje minden megigazulás alapja (lásd Pál levele a rómaiakhoz).

IGE (Isten Igéje) > Biblia

IKON

A Keresztény kultuszról készült kép Az Ortodox Egyháznál.

IMÁDÁS (csillagok imádása) > asztrológia > okkultizmus > lélek > leigázott

Az ősi emberek tanulmányozták és imádták a csillagokat, azok segítségével próbálták megjósolni az emberek jövőjét.

IMÁDKOZÁS

Istennel való beszélgetést jelent. Itt nincs lehetőség arra, hogy bővebben kifejtjük az imádság különböző formáit, de ez egy nagyon fontos téma, így azt javasoljuk, hogy beszéljen egy Keresztény spirituális tanácsadóval (aki Szentlélekkel van telve). Lásd "Bevezetés az Igaz Keresztény Életbe".

Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy imádkozzanak az Ő nevében (János evangéliuma 14,13; 16,24). Az ima jellegét az "ÚR imáján" keresztül lehet meghatározni: "Legyen meg a Te akaratod" (Máté evangéliuma 6,10).

INTÉZMÉNYEK > Apostol

ISTEN > (Szent)háromság

Istent felismerhetjük

- a Természetben (A példabeszédek könyve 13,1–9; Pál levele a rómaiakhoz 1,20; Az apostolok cselekedetei 17,24–28);
- a tudatunkban (Pál levele a rómaiakhoz 2,14-től)
- a Történelemben (Az apostolok cselekedetei 14,14–16; 17,26–29);
- a Kinyilatkoztatásban (Teremtés, Próféták, Jézus)

Isten Lényegéről az alábbiakból tudhatunk meg többet:

- 1 Tim6,16; Pál első levele a korinthusiakhoz 13,12; János első levele 3,2; János evangéliuma 1,18;
- Isten bibliai elnevezésein keresztül: Mózes második könyve 6,3; 3,14-től; A példabeszédek könyve 13,1; Ézsaiás próféta könyve 41,4; 44,6; Jelenések könyve 1,4.8.17; 21,6.

Isten attribútumai; Ő a:

- Lélek (János evangéliuma 4,24);

- Szeretet (1 János evangéliuma 4,8);
- Változatlan (Jakab levele 1,17);
- Hűséges (2 Tim 2,13);
- Tökéletes (Máté evangéliuma 5,48; A zsoltárok könyve 93,1–5);
- Végtelen (A zsoltárok könyve 147,5);
- A mi Atyánk (Máté evangéliuma 6,9-től);

ISTENKÉP

A Szentírás azt mondja, hogy soha senki nem látta Istent (János evangéliuma 1,18). Ezért ha Isten valamilyen alakban megmutatkozik, azt az ő képének nevezzük. Istennek emberi értelemben véve nyilvánvalóan nincsenek kezei, szemei, stb.

JELENÉS > látomás

JÓB

Jób történetét az Ótestamentumban (ÓT), a Példabeszédek Könyvében találhatjuk meg. Lásd „Jézus Krisztus Egyházának Tanításai”.

JÖVENDŐMONDÓ > okkultizmus

JÚDA

Jelentése: hálát adni valamiért (a Teremtés Könyvéből ered 29,35). Ő Jakab negyedik fia és a Júda törzs ősapja. Júda első az első a törzsek között (> II. függelék). Az, hogy Dávid Királyt és utódait a Júda törzs tagjai között tudhatta, emelte a törzs jelentőségét. Salamon birodalmának széthullását követően a Júda törzs és Benjámin törzsének egy része hűséges marad a Dávid Hához (dinasztia). Így alakult ki az úgynevezett ”Déli Birodalom”.

A Babiloni fogságból visszatértek legnagyobb része Júda törzséből való volt. Ezért használjuk ma a Júda nevet az egész nép (faj) megnevezésére: Zsidók (lásd Ezsdrás Könyve).

JÚDAIZMUS > Júda

A zsidó törvények megfigyelését jelenti, melynek egyik követelménye a körülmetélés.

JUH > bárány

KANONIZÁL

A kanonizálás a Kánonba való befogadást jelenti. Egyházi értelemben véve a Kánon a Szentlélek által ihletett írások gyűjteménye. Ezen írásokat nevezzük Bibliának vagy Szentírásnak (> Biblia). Az eredeti Zsidó Kánon (i.e.) 46 könyvet tartalmazott; lásd „Jézus Krisztus Egyházának Tanításai.”

KARIZMA= Isteni Adomány , A Szentlélek

KARIZMATIKUS > ajándékok > szolgálat

KEGYELEM

Isten irgalmas szeretetből adja nekünk az Ő segítő kegyelmét (Mózes második könyve 33,19; A zsoltárok könyve 103,8–13), anélkül, hogy azt az ember megérdemelné vagy joga lenne hozzá (Pál levele a rómaiakhoz 3,24; Pál levele az ehezusiakhoz 2,8–9).

Az Isteni kegyelem hatalom. A kegyelemmel való igazolás (Pál levele a rómaiakhoz 3,24; 4,16) nem csupán amnesztiát jelent, hanem az Isteni kegyelem hatalmán keresztül megváltozott igazolt életet (Pál

levele a rómaiakhoz 5,17.21; Pál második levele a korinthusiakhoz 12,9).

Minden napon és minden dologban, amikor Isten akaratának megfelelően cselekszik egy Keresztény, bősz kegyelemben részesül (Pál levele a rómaiakhoz 5,17) azért, hogy sértetlenül és győzedelmesen tudja azt teljesíteni: ettől függ, hogy valaki marad-e és kegyelemmel jár-e a világban (Pál második levele a korinthusiakhoz 1,12). Egy kereszténynek minden hitét a kegyelembe kell vetnie (Péter első levele 1,13). Ez ugyanis az egyetlen erő mely segíteni tud rajta.

KERESZT (Görög +)

A kereszt a Kereszténység ősi szimbóluma. Krisztus passióját jelképezi és magának Jézusnak is ez a jelképe.

A Görög Kereszt: Mindkét szára egyenlő hosszúságú. Leginkább a Keleti Egyházban használatos.

KERESZTELÉS

”Bizony, bizony, mondom (Jézus) néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.” (János evangéliuma 3,5). Amikor keresztelezésről beszélünk, akkor a vízben való kereszteleést és/vagy a Szentlélek által való kereszteleést értjük alatta.

Az Eredeti Egyházban jórészt csak felnőtteket kereszteltek; *”sok vízbe”* (Márk evangéliuma 1,9b) való merüléssel (János evangéliuma 3,23) keresztelték meg őket. Később csak akkor kereszteltek meg valakit, ha előzőleg alapos hitoktatásban részesült. A jelöltnek Jézust, mint Isten fiát, mint a Megváltót és mint az Urat kellett elismernie és elfogadnia (Máté evangéliuma 16,16-tól; Pál első levele a korinthusiakhoz 1,2). A keresztségben Isten megbocsájtja egyéni bűneinket és az eredendő bűnt is, lásd *”Jézus Krisztus Egyházának Tanítása”*.

A Szentlélekkel való kereszteleés az ősi templomban történt a vízzel való kereszteleést követően, és azt kezek rátételével végezték. A Szentlélekkel való kereszteleés után a megkeresztelt a Szentlélek ajándékaival gazdagodik (> Szentlélek). A Szentlélektől való újjászületést jelképező fürdőben (vízzel való kereszteleés) és a Szentlélektől való megújulást jelképező fürdőben (Szentlélekkel való kereszteleés) az ember Jézussal együtt hal meg, Jézus Krisztus Egyházának részévé válik és Jézussal együtt feltámad (Pál levele a rómaiakhoz 6,3-tól; Pál levele a kolosséiakhoz 2,12; Pál első levele a korinthusiakhoz 12,13). Ezen szentségekben való részesüléssel, Jézus halála és feltámadása a sajátunké lesz; megtisztít és elválaszt bennünket a bűntől (Pál levele a rómaiakhoz 6; Pál első levele a korinthusiakhoz 6,11; Pál levele az efezusiakhoz 5,26–27; Az apostolok cselekedetei 2,38; Péter első levele 3,21); a megkeresztelt ember a Mennyei Atya gyermekévé válik (Pál levele a galatákhöz 3,26–27); Isten testének része lesz, azaz Isten Egyházának része (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,13), és részesül a Szentlélek Ajándékaiban (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,4-tól).

Jézus tanítása szerint a kereszteleés **szükséges az üdvözüléshez** (Márk evangéliuma 16,16). Röviden szeretném megemlíteni a „vérkeresztséget”, azaz a vértanúságot, és a „vágykeresztséget” amiről akkor beszélünk, ha valaki szeretne megkeresztelkedni, de elháríthatatlan körülmények miatt nem tud a keresztségben részesülni (pl. halál).

Csecsemők megkeresztelése: Jézus azt mondja: *„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözüül, aki pedig nem hisz, elkárhozik”* (Márk evangéliuma 16,16). Az ÚR ezen szavai értelmében a hitnek meg kell előznie a kereszteleést. Egy gyermek, aki nem képes döntéseket hozni, **általában** nem rendelkezik a keresztséghez szükséges elegendő hittel. Éppen ezért megjelöljük őket áldással, és csak akkor kereszteljük meg, ha már elérték a „tudás életkorát”. Határozottan tagadjuk azt a tanítást, mely azt állítja, hogy a keresztény házasságból született gyermekek, akik nincsenek megkeresztelve nem kerülnek megváltásra. Pál apostol maga mondja, hogy a hívók gyermekei szentek (Pál első levele a korinthusiakhoz 7,14). Az ilyen szülők

gyermekei védettek, (szüleik) Isten által vannak megszentelve addig, amíg el nem érik a „tudás életkorát”. Lásd „Bibliai Szótár”: Pál első levele a korinthusiakhoz 7,14-től

KETTŐS KERESZT

Egy jel melyet Mihály Arkangyaltól kaptam (egy látomás során).

A két fő ága jelképezi Krisztus Keresztjét. A kicsi felső rész az Egyház Keresztjének a jelképe (és az enyém is) az Ő keresztre feszítésének az értelemben. Ezt a jelet a János evangéliuma 20,23 értelmében pecsétként kaptam.

KEZDETI LÉTEZÉS

Most csupán a Messiás kezdetek kori létezéséről szólunk, azaz a testté válása (=emberré válása) előtti időről, amikor Isten volt az „Ige”, Ő pedig Istennél volt (János evangéliuma 1,1–18).

KIBÉKÍTÉS > bűn (a bűn kérdése)

KÍGYÓ > lélek > fenevad

KISAJÁTÍTANI (elbirtokolni) (90)

Szeretném (újra) kifejtetni, hogy mi történt a Szolgálati Ajándékokkal az Eredeti Egyházban. Jézus hierarchikus rendet alakított ki Egyházában. A Szolgálati Ajándékokat (Apostolok, Próféták, Evangélisták, Pásztorok, Tanítók) bízta meg a vezetéssel. Miután az Apostolok egyedül már nem tudták megfelelően ellátni a feladatokat, megteremtették a „Gyülekezeti Szolgálatokat” (azaz püspök, vének, presbiter). Ezeket a szolgálatokat apostoli szolgálatoknak nevezzük.

Az egyház első néhány száz évének történelme során tisztán látszik, miként birtokoltak el minden hatalmat az egyháztól az apostoli hivatal betöltők. Először a hivatal birtokosainak többségét (apostoli hivatalok birtokosai) alakították ki azért, hogy támogassák a Szolgálati Ajándékokat. Ahogy az idő telt, ezen hivatal birtokosainak többsége már nem képviselte ezt a nézetet. A Szentlélek Ajándékait először a helyi gyülekezetekben nyomták el, később már az egész Egyházban. A Szentlélek nem tudott többé nyíltan érvényesülni; „rejtetve működött tovább” (> szolgálat > Szolgálati Ajándékok).

KLAUS (Flüeliből)

Klaus testvér egy Svájci földműves volt; tíz gyermek édesapja; magas állami pozíciókat töltött be. Isten hívását követően, otthagyta földjét és hivatalait és a szomszédos erdőbe ment, ott élt remeteként húsz esztendőn át. Az egyetlen élelem és ital melyet magához vett ezen évek alatt az Utolsó Vacsora volt. 1487-ben hunyt el Flüeliben, Svájcban. Már életében szentnek tekintették (> szent). Az ő példája és könyörgése nagyon sok embernek hatalmas segítséget nyújtott az elmúlt évszázadok során.

KONFIRMÁCIÓ (mennyei)

- Ausztráliai utazásom során 1980-ban: A három hetes tartózkodásom alatt keresztelt meg az egyik ausztráliai Testvérem. Ez az Úr parancsából fakadt, „*Meg kell keresztelkedned*”, melyet akkor kaptam, amikor Jeruzsálemben jártam;

- Újra és újra megszagoltuk a tömjén kellemes illatát. Mint ahogyan azt már tudjuk, a tömjén nagyon fontos szerepet tölt be az Isteni Szolgálatban (Mózes második könyve 30,34; Mózes harmadik könyve 2,1–16; 5,11; Máté evangéliuma 2,11; Jelenések könyve 18,13);

- Isten Szentélyének Felkenése Svájcban (Testvér > Klaus)*: közvetlenül a Felkenést követően egy hatalmas „Kettős Kereszt” jelent meg az égbolton és körülbelül egy órán át ott volt, mindenki számára látható formában.

KÓ => Kéfás

Jelentése: Péter (vagy Kéfás). Péter Jézussal való első találkozása alkalmával kapta nevét (János evangéliuma 1,42). Ezt a nevet később megerősítették (Máté evangéliuma 16,18-19). Péter volt az első az Apostolok közül, azaz első az egyenlők között (lásd továbbá Máté evangéliuma 10,2).

A Kőszikla (Péter azaz Kéfás) volt a második név, melyet az Úr nekem adott látomásaimban; nyilvánvalóan (úgy, mint Péter esetében) a jövőbeli feladatomra való utalásként.

Néhány gondolat a Pápáról: A Római Katolikus Egyház hamis tanítása értelmében Péter szolgálatának örökösei a Római Püspökök. Ugyanezen Egyház tanításai szerint a Pápának van a legnagyobb és legteljesebb hatalma az uralkodáshoz; nem csupán egyházi, de világi ügyekben is. Ez a hatalom nem csak hittel kapcsolatos vagy morális ügyekre terjed ki, hanem az egyház fegyelmezésére és irányítására. A Római Egyház tanítja azt is, hogy a Pápa amikor, Péter szolgálatának birtokosaként, az egész egyházat hivatalosan tanítja csalhatatlan. Attól függetlenül, hogy egy Apostoli Szolgálat ember által nem átadható (> Szolgálati Ajándék), a Pápaság „uralkodó szolgálattá” vált, mindez nyilvánvalóan nem Krisztus általi sugalmazás révén történt (lásd János evangéliuma 13,1–17; „Jézus Krisztus Egyházának tanításai”).

KÖNYV (Az Élet Könyve)

KÖZÖSSÉG = közösség, civil közösség, vallásos közösség

Azok, akik hűségesek az ÚRhoz (A zsoltárok könyve 87,6), azaz Jézus Krisztus Egyházának tagjai, be vannak írva az Élet Könyvébe (A zsidókhöz írt levél 12,23; Jelenések könyve 13,8; 17,8; 21,27).

KRISZTUS Jézus > Szentháromság

Jézus Krisztus Isten Fia. Az Atyától, az örökkévalóságtól ered. Egy Isten által kijelölt időpontban vált férfivé. Leszállt a mennyekből és a Szentlélek által Szűz Máriában testesült meg. A mi megváltásunkért tette mindezt, azért hogy kibékítsen bennünket Istennel. Három évig tanított közöttünk, előkészítette az Egyház megalapítását, szenvedett, meghalt a kereszten, eltemették, majd feltámadott a holtak közül. Azután 40 napra megjelent követőinek, majd felszállt a Mennyekbe és most az Atya jobb kezénél ül. Minden hatalom Neki adatott az élők és holtak felett. Tíz nap múlva Jézus leküldte az Atyától a Szent Lelket. Ő pedig akkor életet adott Krisztus Egyházának (mi most a Szentlélek korában élünk).

Ugyanaz a Jézus Krisztus fog visszatérni a földre egy Isten által kijelölt időpontban hatalmas erővel és dicsőséggel. Akkor majd megalapítja és uralkodik az Ó Ezer Éves Királyságában (Millennium: Krisztus Kora). Azt követően pedig, minden ember megítéltetik. (lásd a négy Evangéliumot és a Jelenések Könyvét).

KULCS (kötés- tiltás-és oldás-engedélyezés) > Gyertyatartó

Palesztinában a házaknak csak egy bejárata volt. Ezért különleges szerepe van a kulcs birtokosának. Ő nem csupán az ajtó őrzője, hanem inkább a ház ura. Ha bezárja a házat, azt senki nem tudja kinyitni. Ha pedig kinyitja a házat, azt senki nem tudja bezárni. Ő dönti el, hogy ki tartozik a házhoz és ki nem. Ebben az értelemben tehát a kulcs a végső hatalom jele. Ebben a metaforikus értelemben a Biblia a hatalom különböző formáinak bemutatására használja kulcsot.

- **Kulcs a szívhez:** az ember be tudja zárni szívét az Isten és a társai előtt (A zsoltárok könyve 17,10; János első levele 3,17); Isten kinyitja az ember szívét (Az apostolok cselekedetei 16,14);

- **Dávid kulcsa:** A Jelenések Könyvében (3,7) Jézusnál van a kulcs. Ő jelképezi Dávid leszármazottait. Ő Dávid ígért utóda. Nála van „Az Utolsó Idők Egyházának” a kulcsa (lásd még Máté evangéliuma

16,19; Az apostolok cselekedetei 15,16). Nélküle senki nem tud bebocsátást nyerni ebbe a „Házba”:

- **A Mennyek Birodalmának Kulcsa:** Izrael írástudóinak adták oda a „Mennyek Birodalmának Kulcsát”. Náluk volt Isten eljövendő uralmának kulcsa, de „eldobták azt” (Lukács evangéliuma 11,52). És így nem csupán a Mennyekbe való bejutás módját veszítették el, hanem azok számára is „bezárták” az ajtót, akik be szerettek volna jutni (Máté evangéliuma 23,13);

- **Péter:** Jézus odaadta a Mennyek kulcsát Péternek (Máté evangéliuma 16,19), de ez nem jelenti azt, hogy helyettesítheti vagy átveheti Jézus helyét. A többi Apostol szintén megkapta Jézus hatalmának ezen részét (Máté evangéliuma 18,18), amely hatalmat alapvetően Jézus gyakorolt (Lukács evangéliuma 10,16). **Péter („kulshatalom”) és a vele egységben lévő többi Apostol hatalma a „kötés” és az „oldás” hatalma. Ha ekként cselekednek, az Isten előtt helyes (lásd továbbá János evangéliuma 20,23);**

- **Az Utolsó Időkben:** Az Utolsó Időkben Krisztus Egyházában pontosan ugyanaz lesz, mint, ami a kezdetekkor volt az úgynevezett Kulshatalommal (> szolgálat > egyház). A kő, melyet az Egyház alapjaként leraktak, megtisztul és eredeti pompájában fog tündökölni.

LÁTOMÁSOK (lásd Az apostolok cselekedetei 9,10; 26,19) 8. o.

Itt csak az Isteni találkozásokot veszem számba. A látomások során a látnok azzal találkozik, amit a Szentlélek „belső szemeivel” láttatni akar vele. Pál például elragadtatott „*a harmadik égig*” (Pál második levele a korinthusiakhoz 12,2b). Nem tudta, hogy hol van „*testben-e vagy testen kívül-e*” (Pál második levele a korinthusiakhoz 12,2a).

A látogatás során a látható és a láthatatlan világ közötti kapu kitárul és a látnok meglátja mindazt, amit a Szentlélek testi szemeivel megmutat neki. Ha a fenti idézeten elgondolkodunk, láthatjuk, hogy a látnok nagyon gyakran nem tudja felismerni, hogy látomása vagy látogatása volt-e.

Megjegyzés: Nagyon sok látomásomról és látogatásomról nem ejtettem szót eddig. Azok közül melyekről már írtam, sok még nem teljes: Még nem érett meg rá az idő.

A Jézustól kapott tanításaimmal kapcsolatban lásd Pál levele a galatákhöz 1,11–12.

LEIGÁZOTT > birtokolt

Az ember Isten mintájára teremtett háromszoros módon, tehát trinitárius. Testből, szellemből és lélekből áll. Már rögtön az ember tervezésekor megteremti Isten az ember lelkét mely halhatatlan „anyagból készül. „Az élet magasabb alkotóeleme” kelti életre a testet, ez bontakoztat ki és tart fenn minden életfolyamatot. Az ember teljességében, a lélek maga az élet.

A biblia nyelvezetében az emberi szellem és lélek elválik egymástól. Az emberi szellem az ember irányító és vezető ereje. A testet és a lelket élő egységgé köti össze.

Ha Isten kapcsolatba szeretne lépni az emberrel, azt a Lelke által teszi, mely kapcsolatot teremt a mi lelkünkkel. Isten Lelke „*Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk*” (Pál levele a rómaiakhoz 8,16).

Ha életünket Istennek adjuk, meghívjuk a lelkét, hogy egyesüljön a mi lelkünkkel. Minél inkább követjük Istent, annál mélyebb lesz az Ő és a mi lelkünk közötti egység. Ezúton szeretnénk megemlíteni, hogy az isteni ténykedés egyik legalapvetőbb jellemzője, hogy Isten tiszteletben tartja szabad akaratomat, azaz **Ő nem kényszerít, csak javasol.** Halk és lágy hangját csak akkor lehet hallani, ha az ember a szerető Isten és az Ő Fia Jézus Krisztus felé fordul és elutasítja a gonosz lelket.

Ha egy gonosz lélek (>lélek) utat talál az emberhez és egyesül az ő lelkével, akkor **leigázottságról** (sátáni, démoni teherről) beszélünk. Ha elfordulunk Istentől, mint már említettük, a gonosz lélek utat talál lelkünkhez. Minél mélyebb kapcsolatba kerülünk a gonosszal, annál mélyebb egységbe forr az ő lelke a miénkkel. Ez az alávetettség addig fokozódik, míg birtoklássá nem válik. Minden démoni lelket a kényszer jellemez. Ezért az alávetettség erősödésével fokozatosan megszűnik a szabadság. Birtoklással (a leigázottság legmagasabb foka) az ember összes gondolatát, érzelmét és vágyát gonosz erő(k) szállják meg. A gonosz lélek birtoklásának az a célja, hogy megszüntesse az ember és Isten közötti bensőséges kapcsolatot és gonosz cselekedetekre vegye rá. A gonosz lélek az emberen való ténykedése alapján kapja nevét: azaz, ha arra bírja rá, hogy hazudjon (cselekedjen hazugot, éljen hazugul), hamis vagy hazug léleknek hívjuk (A királyok első könyve 22,22); ha tisztátalan cselekedetekre csábítja, tisztátalan léleknek hívjuk (Máté evangéliuma 10,1; Márk evangéliuma 1,23; Az apostolok cselekedetei 8,7) stb. Ezek a lelkek folyamatosan kínozzák az áldozataikat oly módon, hogy nagyon gyakran még az elnyomottak számára is ízléstelen cselekedetekre kényszerítik őket, (gyakran) megbetegítve ezzel a testüket és a lelküket is. Néhány példa a gonosz szellemek által okozott testi betegségekre: Lk 13,11; Máté evangéliuma 9,32; Márk evangéliuma 9,25; Máté evangéliuma 12,22).

A démoni leigázottság okai: saját bűneink, társaink bűnei valamint az őseink bűnei. **Csak a kereszten győzedelmeskedő Krisztus szabadíthat meg minket ezektől a gonosz lelkektől.** A leigázott embernek bűnbánatot kell gyakorolnia, el kell utasítania a sátánt és Istennek kell ajánlania életét. Jézus felszabadította a **birtokoltakat** (Máté evangéliuma 4,24; Az apostolok cselekedetei 10,38) és ugyannerre hatalmazta fel **Apostolait** is (Máté evangéliuma 10,1; Az apostolok cselekedetei 5,16). Ez a felhatalmazás mindenkinek megadatik, aki Jézus Krisztus Egyházában ilyen szolgálatot kapott a Szentlélektől.

Bár nagyon nehéz megérteni, mindenesetre igaz, hogy az emberben egyszerre jelen lehet Isten Lelke és az ördög lelke(i) is. **Ezt a tényt nem csupán az egyének életútja, hanem az egyház egész történelme bizonyítja.** Ennek elkerülése érdekében a Szentlélekben való részesülést megelőzően mindenkit fel kell szabadítani a leigázottságból. A megszabadított Kereszténynek folyamatosan Isten jelenlétében kell élnie és magára kell öltenie „Isten fegyverzetét” (Pál levele az efezusiakhoz 6,11–18). A hívőknek újra és újra bűnbánatot kell gyakorolniuk és bűneik meggyónásával meg kell tisztulniuk (Jakab levele 5,16; Az apostolok cselekedetei 3,19; János evangéliuma 20,23). Minden hamis tanítás ellenére ragaszkodnunk kell a bibliai igazsághoz, mely szerint az ember megszabadítása (a gonosz lelkektől) nem **közvetlenül** Jézuson vagy a Szentlelken, hanem Krisztus Egyházának felhatalmazott szolgáján keresztül történik.

Mivel a bűnök meggyónása nagyon lényeges, szeretném itt most megcáfolni azt a népszerű eretnek nézetet, mely szerint bűneink Istennek való meggyónása mindig hatékony. Jézus felhatalmazta tanítványait a bűnök bocsánatára (János evangéliuma 20,23). Két fontos tényt említenék meg, mely a bűnök Testvér előtti megvallásának elengedhetetlenségét bizonyítja (Jakab levele 5,16):

- Minden kereszténynek szüksége van egy spirituális tanácsadóra (csakúgy, mint a tanácsadónak): Isten közvetlenül is vezet minket, de legtöbbször mégis testvéreinken keresztül teszi;

- Az alázatosság nagyon fontos erény. Fontos, hogy gyakoroljuk. A bűnök meggyónása az alázatosság nagyon lényeges és hatékony cselekedete.

LÉLEK

Alapvetően itt három lélek között tehetünk különbséget:

Isten Lelke (> Szentlélek);

az ember lelke (>leigázott > Háromság);

a gonosz lelke (> leigázott): A gonosz lelkek vezetője sátán, más néven Lucifer (= Hajnalcsillag) vagy sárkány, vagy ősi kígyó. Létezésének leírására pedig használjuk „a gonosz” kifejezést is. Sátán abszolút értelemben Isten ellensége. Királyságának és az embernek ellensége. Mint „*e világ fejedelme*” (János evangéliuma 12,31) a sátán a Messiás nagy ellenfele.

A bukott Lucifer, aki nagyobb szeretett volna lenni Istennél, több angyalt is rábírt a bűnre. Ezeket a bukott angyalokat „gonosz lelkeknek” vagy démonoknak nevezzük a Bibliában (Lukács evangéliuma 7,21; Márk evangéliuma 9,38; lásd Ézsaiás próféta könyve 14,12–15). Az ördög és követői, kísértéssel megpróbálják majd elválasztani az embert Istentől (Mózes első könyve 3; Máté evangéliuma 4; Lukács evangéliuma 4).

A Szent Biblia bizonyosságot tesz az ördög és angyalainak valódi és személyes létezésére. Rettenetes tény hogy léteznek olyan Isten által teremtett lények, akik elbuktak és legbelsőbb énükig romlottak.

Mint ahogy azt már említettük, az ördög *”bűnbe esett angyal”* (Péter második levele 2,4; Júdás levele 6; János evangéliuma 8,44). Teremtett szellemként a gravitáció és az anyag kötöttségeitől mentes. Az ördög egy személy: Úgy beszél Jézushoz (Máté evangéliuma 4; Lukács evangéliuma 4); hatalmas (Máté evangéliuma 4; Lukács evangéliuma 4); minden emberi tulajdonság birtokában van: Akarata, érzelmei, értelme, stb. van.

Az ördög le lesz kötözve *„amíg el nem telik az ezer esztendő”* (Jelenések könyve 20,1–3). Ezen lelkek végső kiűzetése később (Jelenések könyve 20,7–10), Krisztus Királysága (= Millennium) után fog megtörténni.

Az ördög gonosz szellemekkel (démonokkal) uralja a légbört (Pál levele az efezusiakhoz 2,2; 6,12; Pál első levele a korinthusiakhoz 8,5). Az elveszett lelkek cselekedetei és részvétele nem teljesen tiszta, lásd *”Jézus Krisztus Egyházának Tanítása”*.

A világtörténelem vége felé felerősödik az ördög munkálkodásának hatása. Hatalma leginkább az antikrisztus uralma alatt tűnik majd ki. Sátán, aki Istent utánozza (az ő bűne az, hogy Isten szeretett volna lenni), az Utolsó Időkben egyre inkább istenként is viselkedik:

- *„A nagy Babilon, a föld paráznáinak és undokságainak anyja”* (Jelenések könyve 17) nem egyéb, mint Jézus Krisztus Egyházának utánzata;
- *„A hamis próféta”* (Jelenések könyve 19,20) nem egyéb mint Keresztelő János (Lukács evangéliuma 3) és a Két Tanú (Jelenések könyve 11) utánzata;
- *„Az antikrisztus”* (lásd az *„Izrael különböző ellenfelei”* című fejezetet) nem egyéb, mint a mi Urunk Jézus Krisztusunk utánzata; Jézust is megkísértették, de ő ellenállt a kísértésnek (Máté evangéliuma 4; Lukács evangéliuma 4); az antikrisztus elfogadta a sátán ajánlatát (Jelenések könyve 13). Jézus feltámadt a halottak közül (Máté evangéliuma 28); a sátán pedig meghamisította az antikrisztus feltámadását (Jelenések könyve 13,3). Jézus megváltotta a világot (Pál első levele Timóteushoz 2,6); az antikrisztus szabadságot és biztonságot ígér. Jézus *„Isten báránya”* (Jelenések könyve 13,11b); a fenevadról pedig a következőket olvashatjuk: *„két szarva volt, amely hasonló volt a Bárányéhoz”* (Jelenések könyve 13,11b). Még a szenteket, azaz Isten gyermekeit is félrevezetné, ha képes lenne rá.

MÁRIA (Szűz Mária)

Mária héber megfelelője Mirjam. Ő volt a mi Urunk Jézusunk édesanyja. Kisleányként hozzáadták a Dávid nemzetségéből való Józsefhez, aki ács volt. Gábiel angyalon keresztül azt az üzenetet kapta Istentől, hogy őt választotta ki a leendő Messiás édesanyjának (Lukács evangéliuma 1,26–38). Úgy tűnik, hogy amikor Jézus elkezdett nyilvánosan tevékenykedni és Mária Kapernaumba költözött, József már

halott volt (János evangéliuma 2,12; Máté evangéliuma 4,13).

Akkor hallunk ismét Mária felől, amikor a haldokló Jézus a Tanítványai gondjaira bízta őt (János evangéliuma 19,25–27). Azután Máriát a többi Apostollal együtt látjuk a feltámadás után (Az apostolok cselekedetei 1,14). És itt beteljesedik az kimondott szó: *"Ime, az Úr szolgálóleánya"* (Lukács evangéliuma 1,38): Jézus anyjaként betöltött különleges szerepéből adódóan mindazok anyjává (és „szolgálójává”) vált, akik hiszik és követik a feltámadott Urat .

Jézus Krisztus Egyháza a Kereszténység korának kezdetétől fogva hiszi, hogy Mária, halálát követően feltámadott ("korai aratás" Lásd még Máté evangéliuma 27,52) és a mennybe vitetett; és Ő, mint minden szentek Anyja, közbenjár a földön Isten Gyermekei érdekében. Közbenjárásával szolgálja Jézus Egyházát.

Mária személyének széles körű elutasítása, különösképpen a Protestánsok körében, eretnokség és egy későbbi fejlődés eredménye (Luther például több mint 90 gyönyörű prédikációt írt Máriáról). A teljes igazsághoz való megtérés nem csupán azt követeli meg, hogy például a Katolikusok a Szolgálati ajándékok felé forduljanak (és az apostoli szolgálatoktól elforduljanak) de azt is, hogy a Protestánsok elfogadják Máriát.

MEDITÁCIÓ

Jelentése: töprengés, merengés.

A keresztény meditáció egy ihletett cselekedet (azaz, töprengés, tűnődés) a Szentlélekkel és a Szentlélek által. A keresztény meditációban a szentek megnyílnak Isten Lelkének munkálkodása előtt. Nyitottak Isten világára. Itt Isten cselekszik, nem az ember!

Ennek ellentéte a nem keresztény meditáció, ahol az **ember arra törekszik**, hogy saját magát jobbítsa, tökéletesítse, stb. Saját erejéből próbálja meg elérni Istent. Ez nagyon gyakran az önmegváltás módszerével történik (lásd pl. a hinduizmuson alapuló Új Világ Kultuszok). **Ezek a módszerek az egyik legfontosabb (legalapvetőbb) Keresztény tanítást, Krisztus megváltó halálát támadják:** miért halt meg Krisztus, ha az ember képes saját magát megváltani? Keresztény nézőpontból, minden nem keresztény meditáció nagyon súlyos eretnokség! Isten azt mondja, hogy lehetetlenség elérni Őt azon módok kivételével, melyeket Ő biztosított az emberiség számára, azaz a Fián, Jézus Krisztuson keresztül; ugyanakkor a Fiút csak Isten kegyelméből fogadhatjuk el! *„Senki sem jöhet énhozzám (Jézushoz), ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem”* (János evangéliuma 6,44). Lásd „Bevezetés az igaz keresztény életbe”.

MEGCSALT > leigázott

MEGKÜLÖNBÖZTETŐ= különálló

MEGPRÓBÁLTATÁS

Eredeti jelentése: száműz, lesújt. A Megpróbáltatás sem a világ eredeti teremtéséhez – mely Isten véleménye szerint *„igen jó”* (Mózes első könyve 1,31) volt –, sem pedig Isten, Krisztus visszatérése utáni új teremtéséhez nem kapcsolódik (Ézsaiás próféta könyve 65,17; 16,22; Péter második levele 3,13; Mózes első könyve 21,1).

A bűnbeesés mindenféle megpróbáltatást hozott az emberekre és az életükre (Mózes első könyve 3,15-től), melyek közül a halál volt a legsúlyosabb (Pál levele a rómaiakhoz 6,23).

A megtérés, az Isten felé fordulás a sokak által hittekkkel ellentétben nem jelenti azt, hogy megszűnik a Megpróbáltatás. A Megpróbáltatás a Keresztény lét szükségképpeni velejárója. A Keresztényeknek sok

megpróbáltatáson kell átesniük ahhoz, hogy a mennybe juthassanak (Az apostolok cselekedetei 14,22).

Az Utolsó Időket a szenvedés növekvő elterjedése jellemzi, melyhez képest minden más jelentéktelenné válik (Máté evangéliuma 24; Jelenések könyve). Ezt az időszakot mi egyszerűen "A Megpróbáltatásnak" (ez a Krisztus eljövételét megelőző hét év) nevezzük; létezik a "Nagy Megpróbáltatás" is (ez a Krisztus eljövételét megelőző utolsó három és fél év: Lásd még Jelenések könyve 7,14; Dániel próféta könyve 9,27 > hét 12.1).

Ezen felül különbséget kell tennünk a hívő és a hitetlen megpróbáltatása között is. A hívő megpróbáltatása a tökéletesség elérését, míg a hitetlen megpróbáltatása a szenvedést szolgálja.

MEGSZABADÍTÁS > okkultizmus > leigázott

MEGSZÁLLOTT > valakinek behódolt

MEGTÉRÉS

Megtérés, bűnbánat és változás mind ugyanazt jelentik a Bibliában használt nyelvben. Mióta Isten szövetséget kötött a **Zsidókkal** (lásd Mózes első könyve 17), a nemzetet újra és újra bűnbánatra hívják. A bűnbánat akkor volt szükséges, amikor az emberek elfordultak Istentől. A megtérés különböző bűnbánó gyakorlatokon keresztül történt, azaz imádkozással (Dániel próféta könyve 9,4–19), böjttel (Sámuel első könyve 7,6), a bűnök megvallásával (Mózes harmadik könyve 5,5). Az igazi változásra csak akkor lehet számítani, ha a bűnbánat igazi és alázattal történik. Az ilyen megtérés lehetővé teszi, hogy az illető isteni kegyelemben részesüljön. Ez az oka annak, hogy miért kell a megtérésnek az ember szívéből erednie. Az **Újtestamentumban** Keresztelő János először bűnbánatról, mint a Messiás eljövételéhez szükséges előkészületről prédikált (Máté evangéliuma 3,7-től). Jézus üzenete értelmében a bűnbánat elengedhetetlenül szükséges az Isten Országába való belépéshez. Továbbá felkészülés Krisztus Második Eljövételére. (Márk evangéliuma 13,28-tól; Lukács evangéliuma 17,20-tól; Pál második levele a korinthusiakhoz 6,1-től). Az Utolsó Idők Apostolai kikövezik az utat a Második Eljövételhez; és a „bűnbánatról is prédikálnak”.

MEGVÁLTÁS

Istennel való megbékélés.

MEGVÁLTÁS > szent

MEGVÁLTÓ = > Jézus Krisztus

MENNY

Pál leírása szerint ő "elragadtatott a harmadik égig" (Pál második levele a korinthusiakhoz 12,2). Azt valljuk, hogy a "menny" fogalom alatt három különböző szférát kell érteni:

- A látható menny (ég: Első menny);
- Menny, ahol a kiűzetett angyalok élnek (2. menny)
- Menny, ahol Isten angyalai és az üdvözült lelkek élnek (3. menny): Ők látják Istent (Máté evangéliuma 18,10);
- Isten minden mennyek fölött van (A királyok első könyve 8,27).

MÉRLEG (egyensúly)

Abban az értelemben kell használni, mint ahogy azt Máté (16,18–19) és János (20,23) tették. Tartsuk szem előtt az Újtestamentumban megjelenő fontossági sorrendet: Minden lényeges feladatot párban hajtanak végre: Márk evangéliuma 6,7; Jelenések könyve 11,3. Ha egy lelkipásztor (pap) egyedül végzi a

különböző szolgálatokat – mint ahogy azt a legtöbb egyházban teszik – nem felel meg a Bibliának. Az Utolsó Idők Egyházának apostolai párban dolgoznak (legalábbis a fontos feladatok során). Lásd még Az apostolok cselekedetei 13,1–5

MESSIÁS >Jézus Krisztus (=Meváltó)

MESTER (fokozat)

Ez egy egyetemi fokozatot jelent az amerikai egyetemeken. Ez az utolsó lépcsőfok a Doktorátus megszerzése előtt.

NEMZEDÉK (időköz)

A nemzedék és az időköz jelentése azonos (lásd pl. Mózes első könyve 15,16; A prédikátor könyve 1,4; Máté evangéliuma 23,34). Az ugyanazon időközben élő embereket foglalja magába.

NYELVEK (ajándéka)

A „nyelvek ajándéka” a Szentlélek egyik ajándéka (= karizma) (Pál első levele a korinthusiakhoz 12–14). A beszélő számára egy ismeretlen nyelv, melyet a Szentlélektől kapott. Ez lehet emberi (Az apostolok cselekedetei 2,8–11), vagy angyali (Pál első levele a korinthusiakhoz 13,11) nyelv. A beszélő csupán a lelkével kommunikál nem pedig az elméje segítségével. A beszélő által mondottak akár érthetőek (Az apostolok cselekedetei 2,6–11) is lehetnek hallgatósága számára, de általában nem ez a jellemző (Pál első levele a korinthusiakhoz 14,2–9). Ezért mondják az Apostolok hogy a „nyelvek” magyarázatra szolgálnak (a „nyelvek magyarázata” ajándék felhasználásával): Vagy a beszélő, vagy a gyülekezet valamelyik másik tagja Isten által birtokában van a magyarázatnak (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,10–11; 14,16–27). Egy ilyen magyarázat próféciaaként, tanulságként, vigaszként, tanításként vagy intésként szolgálhat a gyülekezet számára.

A nyelvek beszéde egyben ima is, egy Istenhez intézett beszéd és köszönet, továbbá a spirituális küzdelem egyik fegyvere. Az Apostolok az Ótestamentumban leírt prófécia beteljesedéseként látják a nyelvek ajándékát: *„dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel... De nem akartak rá hallgatni.”* (Ézsaiás próféta könyve 28,11–12b; Pál első levele a korinthusiakhoz 14,21). Továbbá a hitetlenek számára megjelenő Isteni ítélet jele is. Lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 14,22; valamint „Bevezetés az igaz keresztény életbe”; „Jézus Krisztus Egyházának tanítása.”

OKKULT (okkultizmus)

Jelentése: rejtett, titkos, álcázott (transzcendentális természetű dolgok). Ez a fogalom egy átfogó elnevezéssé vált, mely magába foglal minden, az ember számára sátáni erő segítségével elérhető természetfeletti dolgot és erőt.

A sátán a „nagy csodatévő”. Mindig titokban, sötétben, az okkultban munkálkodik. Ezért kell nekünk, Keresztényeknek a fényben végezni munkánkat és mindent, ami rejtett a világosságra hozni.

A sátán a „nagy majom”. Nem képes semmi újat alkotni: Megpróbál mindent, amit Isten tesz utánozni. Az Isteni Ajándékoknak (Pál első levele a korinthusiakhoz 12) mint például a prófécia, a gyógyítás ajándékai, stb., megvannak a sátáni ellenpéldái is. Már ennek kijelentésével az okkult gyakorlatok világába kerülünk, melyből most csak néhány példát tudunk megemlíteni (lásd „Bevezetés az igaz keresztény életbe”): a jövendőmondás különböző formái (a jövő megjósolása); „természetgyógyászok”; asztrológia; ingázás; fekete és fehér mágia; boszorkányság; spiritizmus (a halottakkal való kapcsolatteremtés médium segítségével) különböző formái.

Az ember élhet Jézus közelségében vagy a sátán közelségében: Vagy Istentől, vagy a sátántól kap útmutatást. Ha valaki kihasználja a sátán szolgálatait, azaz bálványimádást követ el, magára vonja Isten büntetését (Mózes harmadik könyve 19,4; 26,1; 19,31; 20,6.27; A krónikák második könyve 18,21; A

krónikák első könyve 10,13; Hóseás próféta könyve 4,12; Náh 3,1–5; Sámuel első könyve 15,23) démoni szolgaságba kerül. Fontos tisztában lenni azzal, hogy aki Istenre támaszkodik, azt Isten vezetni fogja; azonban annak, aki a sátán szolgálatait veszi igénybe (tudatosan vagy tudattalanul), a sátán kezébe kerül a végzete, az ő mérge fogja elemészteni függetlenül attól, hogy ezt felismeri vagy sem. Sok ember elutasítja Isten **szolgálatát** mert attól fél, hogy elveszíti „szabadságát”. Azonban ennek pont az ellenkezője igaz, hiszen ők a démonok **szolgái**.

OLAJFA > „Fügefá”

Izrael, Isten Népeinek jelképe (lásd Pál levele a rómaiakhoz 9–11).

ÖKUMENICITÁS

Ma az ökumenicitás alatt a különböző egyházak egyesítéséért folytatott törekvést értjük.

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

Hosszú időt jelent; de legtöbbször olyan időtartamot, aminek nincs sem kezdete sem vége. Az Újtestamentum nagyon gyakran ezzel a fogalommal fejezi ki a határtalan múltat és a határtalan jövőt (János evangéliuma 9,32; Pál első levele a korinthusiakhoz 2,7). A Bibliában gyakran használják a többes számot, különösen a fennkölt csodálat és magasztalás kifejezésére (Lukács evangéliuma 1,33; Pál levele a rómaiakhoz 9,5). A többes szám ilyen használatával a már meglévő egyes számú végtelen fogalom fokozását fejezik ki. Ezért nem jelenti azt, hogy valaki több végtelenről beszél.

ÖSSZHANGBAN LENNI

Egy keresztény számára egyértelmű, hogy bármi, amit Istentől vagy Istenről megtapasztal (lényegtelen hogy milyen módon) az Isten írott szavaival, a Bibliával megegyezik. A Biblia Isten Szava és Isten nem tud saját magával ellentmondásba kerülni. Összhangban lenni a Bibliával nem azt jelenti, hogy amit valaki lát, érzékel (például látomások) annak szó szerint benne kell lennie a Bibliában; de az nem lehet ellentétes a Biblia szellemével. Például, Mária, Jézus Anyjának megjelenése nincs benne a Bibliában. Azonban, mivel Mózes, aki, mint tudjuk meghalt, megjelent Jézusnak, (Máté evangéliuma 17,3), Mária megjelenései nem feltétlenül mondanak ellent a Bibliának.

PAP (Melkisédek) > szolgálat

Isten megbízta Mózes a Sínai Hegyen hogy szentelje fel testvérét Áront és az ő gyermekeit Isten papjaivá (Mózes második könyve 28,1). A Lévi törzs tagjait **alájuk rendelték**; nekik kellett segédkezni a Szentélyben a Szent Szolgálat alatt (Mózes negyedik könyve 9,10-től).

A papok és a Leviták voltak Isten és az Ő Népe között a közvetítők. Ők képviselték Isten előtt az embereket, mivel a legfőbb kötelességük a Szentélyben való szolgálat volt. Mint közvetítőknek nekik kellett Istent képviselni a nép előtt. Továbbá kötelesek voltak megtanítani Isten törvényeit az embereknek.

Az Újtestamentum is ismerte az Isten és a nép közötti közvetítőket. **A Közvetítő Jézus Krisztus**; csak rajta keresztül juthatunk el Istenhez (János evangéliuma 14,6). Ezért mondjuk Jézusra, hogy „*Pap vagy te örökké, Melkisédek rendje szerint.*” (*A zsidókhoz írt levél 5,6; 7,17.21*), „*bű főpap...az Isten előtti szolgálatban*” (*A zsidókhoz írt levél 2,17*).

Általánosságban szólva Jézus Krisztus Egyházának az a papi kötelessége, hogy Istent hirdesse a világban. Ebben az értelemben királyi papságként vagy szent papságként is beszélhetünk a Gyülekezetről (lásd Péter első levele 2,5.9). Máté evangéliuma 16,19; 18,18; János evangéliuma 20,23; Márk evangéliuma 6,12–13: Ezen szövegek szerint, Jézus hatalmat adott tanítványainak (Apostolok), hogy az Ő nevében bocsássák meg a bűnöket, hirdessék az evangéliumot, gyógyítsák a betegeket, üldözzék ki a démonokat, ünnepelejk az Utolsó Vacsorát, stb., azaz hogy Ohelyette szolgálják az

Egyházat. Az Apostolok az Új Szövetség igazi Papjai: őket mindig közvetlenül Krisztus bízta meg.

Melkisédek: „az Igazság Királya”, „Szalem Királya” és egyben a „legnagyobb főpap”: Ő adott Ábrahámnak kenyeret és bort (Mózes első könyve 14,18–24). Nem volt semmilyen bizonyítható papi leszármazója és ugyanúgy nyom nélkül tűnt el, mint ahogy megjelent. Ezért a Szentírás krisztusi mintaként tekint Rá (lásd A zsidókhoz írt levél 5,6.10; 6,20;7). Melkisédek papsága Áron papsága fölött áll. Melkisédek parancsára Dávid örökkévaló papként tekintett Urára, a Messiásra (A zsoltárok könyve 110,4).

A püspöki és a papi szolgálat: Mint ahogy az Apostolok közvetítő szerepe Krisztus közvetítő szerepétől, úgy függ a püspök (és a pap) közvetítő szerepe az Apostol közvetítő szerepétől.

Mária közvetítő szerepe (különösképpen az Utolsó Időkben): Isten rendelkezésének megfelelően Mária közvetítő szerepe folytatódik: Ő volt az Úr emberi természetének közvetítője (Lukács evangéliuma 1–2); továbbá közbenjárásával a mennyei kegyelem közvetítője is.

PÁPA

A Római Katolikus Egyház feje.

PÁPASÁG > szolgálat > Szolgálati Ajándék

PAPSÁG (egyszerű)

A legtöbb protestáns egyház nem ismer Isten és ember közötti papságot. Az ő véleményük szerint minden megkeresztelkedett Keresztény pap.

PARADICSOM > bűn

Tökéletes harmónia Istennel, önmagunkkal (Mózes első könyve 2) és az egész környezetünkkel.

PARUSIE (beszéd)

Krisztus eljöveteléről szóló beszéd. Ez alatt a kifejezés alatt Jézusnak az Újtestamentumban mondott azon beszédeit értjük, melyek a visszatéréséről szólnak (például Máté evangéliuma 16,27).

PÁSZTOR > Apostol > szolgálat

PÁTRIÁRKA

A keleti egyház hivatalnoka. Ez a legmagasabb egyházi tisztség Konstantinápolyban, Moszkvában stb.

PECSÉT

A pecsét **eredeti jelentése** a bíraskodáshoz kapcsolódik. Aláírásnak tekintették. Ha valami le volt pecsételve az annak hitelességét bizonyította, emellett további jelentésekkel bírt: jogilag hitelesít, tanúsít és aláír (A királyok első könyve 21,8), lezár (Dániel próféta könyve 6,17; Máté evangéliuma 27,66) valamint védelmez.

Isten pecséttel jelöli meg népét, az izraelitákat a Végítélet eljövetele előtt (Jelenések könyve 7,2–8). Mindezt azért teszi, hogy sértetlenek maradjanak a Nagy Megpróbáltatás során (Jelenések könyve 3,10-től).

Isten Gyermekeit – azokat, akik megtérnek hozzá a Nagy Megpróbáltatás előtt és alatt – is megjelöli pecséttel azért, hogy a hitetlenektől elkülönítse (Jelenések könyve 9,4) és megőrizze őket. Amint azt néhány látomásom kapcsán említettem, láttam a kiválasztottak homlokán az égő keresztet, Isten pecsétjét. Ez a pecsét nyilvánvaló ellentéte a 666-nak, melyet a hitetlenek kapnak (Jelenések könyve

13,16–18).

PERGAMENTEKERCS

Az Ótestamentum könyveit az ősi zsidó törvények előírásait követve pergamentekercsre írták. Mózes öt könyvét, melyet Tórának nevezünk, a Zsinagógában becses ereklyetartóban őrzik.

PLURALITÁS (– egyformaság)

Jelentése: sokféleség mely szemben áll az egyformasággal, ami egyhangúságot, egyöntetűséget fejez ki. Pál Apostol az egyformaság ellen harcolt és a sokféleséget képviselte. A többi Apostol is követte az ő nézeteit (Az apostolok cselekedetei 15).

Csupán egy kérdésben, az Apostoli Doktrinák esetében ragaszkodtak az egységességhez: (Pál levele a galatákhoz 1,8–9).

POKOL (= a tűz tava)

A „tűz tava” kifejezés a pokol másik elnevezése (Jelenések könyve 20,15; 21,8). Az Utolsó Napon/Napokban, a halottak általános feltámadását követően, a sátán, a követői és az igaztalanok eljutnak a végső állomáshoz, azaz a tűz tavába. Csak néhány ténytet említéne meg azon **büntetésekről**, melyek az Isten által eltaszítottakat sújtják (lásd Lukács evangéliuma 16,19-től; Péter második levele 2,4-től):

- Akik életük során megtagadták Istent, haláluk után már nem lesznek többé képesek megtalálni Őt;
- A hitetlen földi élet hitetlen örökkévalót eredményez;
- Ha valaki élete során valaha is megvetette Istent, elkárhozik; semmit nem akart Istennel kezdeni egész élete során és ezért halála után is Istentől elválasztva kell maradnia;
- Isten szabad akaratot adott az embernek és ezt a szabad akaratot tiszteletben tartja még akkor is, ha ez ahhoz vezet, hogy elkárhozik;
- Isten szeretetét nem kívánták a földön ezért a lélek az örökkévalóság isteni szeretet nélkül marad.
- A Pokol, az égő tűz, nem más, mint az Isteni szeretet hiánya, a kínzó gondolat, hogy valakit attól a szeretettől az idők végezetéig megfosztanak; ez egy örök szövetség a többi elátkozottal, akik maguk nem tudnak szeretni csak vádaskodni és gyűlölni;
- A sötétség nem egyéb, mint a Szeretet fényének hiánya; kétségbeesés;
- „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János evangéliuma 3,16). Az Istenhez vezető út Jézus Krisztuson keresztül vezet és senki nem tudja Istent, az Atyát megtalálni Nélküle (= Jézus, lásd János evangéliuma 14,6).

Röviden szeretnék szót ejteni arról a nagyon népszerű **eretnek** gondolatról, miszerint az üdvözüléshez elégséges, ha valaki szereti a felebarátját (jótékonysági munka). Isten **első** parancsolata így szól: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Máté evangéliuma 22,37–38). És csak ezután következik a **második** parancsolat: „Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Máté evangéliuma 22,39). Más szavakkal, ha valaki a felebarátok szeretetét az Isten szeretete elé helyezi, az bálványimádást követ el és nem éri el végső célját (=Istent)!

PRESBITER

A korai Kereszténység idején a presbiter a helyi gyülekezet vezetője volt. Vagy egy Apostol vagy pedig egy püspök szentelte fel. Miután az Apostolok (apostoli szolgálatok) kihaltak csupán az általuk felszentelt szolgálatok maradtak meg, azaz a püspöki, presbiteri és a segédlelkészi szolgálatok. Ők vették át az Egyház vezetését.

A püspökök szentelték fel a presbitereket a helyi közösségek igazgatására azon elv értelmében, mely szerint egy alacsonyabb rangú tisztséget betöltő nem szentelhet fel egy magasabb rangút (lásd A zsidókhöz írt levél 7,7). Természetesen ugyanez az elv érvényesült a püspökök felszentelése esetében is > szolgálat. Miután nagyon sok újító számos helyen elkülönült a meglévő egyházi hierarchiától, vagyis a püspöktől, gyakran csak presbiteri pozícióban maradtak (itt ugyanazt a folyamatot láthatjuk, mint amin akkor ment keresztül az Egyház amikor a püspökök elkülönültek az apostoloktól).

Luthert felhozhatjuk példaként: Luther pap volt (presbiter). Ebbéli minőségében nem tudott senkit felszentelni. Mindazonáltal Luther követői felkentek papokat, akik a fent említett elvnek megfelelően nem legitimek (defectus ordidnis= elégtelen felkenés).

Az Apostoli szolgálatról elmondottak (> szolgálat) értelmében egyértelmű, hogy más egyházak (Római Katolikus, Ortodox, stb.) sincsenek sokkal jobb helyzetben, tudniillik az igaz, hogy ők a püspöki pozíció előbbvalóságát (az eredeti rend hatékonyabb letükrözésének megbizonyosodása érdekében) hangsúlyozzák, de valójában azok (a püspöki szolgálat) is illegitimek.

PRÓFÉTA (prófécia)

A próféták Isten által elhívott emberek, akik a prófécia ajándékának birtokában képesek Isten üzenetét továbbítani. Megbízásuk mindig Isten személyes hívásával kezdődik. Ő az egyetlen, aki hatalommal ruházhatja fel őket (Ézsaiás próféta könyve 6; Jeremiás próféta könyve 1).

A prófétálás nem csupán egy jövőről szóló beszéd, hanem általánosságban az igazság hirdetése. A prófétai hívás mindig Isten ajándéka (karizma).

Az Újtestamentum a prófécia üzenetének végső beteljesülését, minden emberhez kötődő alapvető isteni kapcsolat lezárását látja Jézusban; mindannak kiteljesedését, amit az Ótestamentum prófétái jelképeztek (A zsidókhöz írt levél 1,1–2). Az Újtestamentumban is szerepel az Próféta szolgálat. Krisztuson és az Ő Szolgálatán alapul. Az Újtestamentum prófétáit közvetlenül az Apostolok után említik (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,28; Pál levele az efezusiakhoz 4,11). Velük együtt (lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 14,37; Péter második levele 3,2) ők Jézus Krisztus Egyházának alapítói (Pál levele az efezusiakhoz 2,20; 3,5). Az Újtestamentum prófétáinak feladata, többek között, hogy erősítsék a gyülekezeteket (Az apostolok cselekedetei 15,32). Nagyon fontos szerepet töltenek be Jézus Krisztus Egyházának előkészítésében és beteljesítésében (Pál levele az efezusiakhoz 4,11–16).

Hamis próféták: őket nem Isten hívta. Az ő „próféciájuk” az ördögtől való (Máté evangéliuma 24,11; Péter második levele 2,1; 1 János evangéliuma 4,1).

PSZICHIKAI > lélek > okkultizmus

PÜSPÖK > szolgálat

REINKARNÁCIÓ > okkult

Ezen hamis tanítás értelmében a halottak lelke újjászületik azért, hogy több tökéletességre tegyen szert. Ez az „önmegváltás” egyik tanítása, mely Krisztus megváltó halálát értelmetlenné teszi.

REJTÉLY = TI TOK

REJTÉLYESSÉG > okkultizmus > leigázott

Ezt a témát most az istentelen rejtélyességre korlátozom. Ez egy olyan személy törekvése, aki egyesülni szeretne a természetfeletti világgal, önfeláldozáson és > meditáción keresztül.

RÉSZESÜLNI (A Szentlélekben)

(>Szentlélek) A Szentlélek bizonyos körülmények (feltételek) között kapcsolatba kerülhet a lelkünkkel. Aki szeretne részesülni a Szentlélekben meg kell gyónnia bűneit, el kell ismernie Jézust megváltójának, azaz Neki kell ajánlania életét, követnie kell Őt és meg kell bocsátania mindenkinek. Ahhoz, hogy a Szentlélekben részesüljünk, meg kell hívunk Őt, és az Utolsó Idők Egyházának megalapítását követően kérni kell az Egyház Apostolait, hogy áldásukat adják (Az apostolok cselekedetei 8,14–17).

A Szentlélekben való részesülést „Szentlélekben való keresztelésnek”; „Lélekben való újjászületésnek”; vagy „Lélekkeresztelésnek” is hívjuk. A Szentlélekben való részesülés jelentősége János Evangéliumában is megjelenik (3,5): Jézus így felelt: „...*ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába*” (> keresztelés).

Sajnos az én Szentlélekben való keresztelésem spirituális tanácsadás nélkül történt. Ha valaki elolvassa az önéletrajzomat, tisztán láthatja, mennyi nehézséget okozott ez nekem. Nem szabadultam meg az okkult alárendeléstől (> okkultizmus > lélek > leigázott), melynek már a Lélekkeresztelés előtt meg kellett volna történnie .

RÓZSAFÜZÉR

Az imádság egyik formája: A bevezető imádságokat leszámítva az imádság öt „Miatyánk”-ből (Máté evangéliuma 6,9f) és tíz „Üdvözlégy Mária”-ből (Lukács evangéliuma 1,28-tól) áll minden „felhívás” alkalmával (úgynevezett misztérium > meditáció): Ezek a rózsafüzér örömteljes (Jézus gyermekkor), bánattal teli (Jézus passiója) és dicsőséges (feltámadás, megdicsőülés- és Jézus visszatérése) misztériumai. A rózsafüzér imát az „imagyöngyök” segítségével mondják el.

Az imádság ezen formájának megértéséhez szeretnék megemlíteni két bibliai igazságot:

1. Jézus arra ösztönöz minket, hogy állhatatosan imádkozzunk (Lukács evangéliuma 11,9-től);
2. Mária, mennyei anyánk (János evangéliuma 19,27), az egyik közvetítőnk Jézushoz (János evangéliuma 2,3–5). Lásd még János evangéliuma 19,25-től; Jelenések könyve 12,17; Mi az ő „leszármazói” vagyunk. Az imádság ezen formáját Mária javasolta nekem az egyik megjelenése alkalmával.

SÁMUEL, MIHÁLY, „SZANDRA”

Ezeket a neveket adtam (a Szentlélek sugalmazására) a látomásaimban megjelenő embereknek. Közülük az egyik segítségemre lesz Jézus Krisztus Egyházának vezetésében (Az Apostolok párban fognak dolgozni), a másik pedig az Utolsó Idők második szemtanúja lesz. Mivel nem tudom pontosan, hogy melyik lesz melyik, mindig együtt említem őket. „Szandra” nővér az életem során szolgál társként („élettárs”).

SÁRKÁNY > fenevad

SION

Eredetileg Jeruzsálem erődjét hívták így, melyet Dávid elfoglalt. Később a Jeruzsálemi Szentély hegyére és egész Jeruzsálemre használták. A „Sion leányai” (Ézsaiás próféta könyve 3,16-tól) kifejezés

Jeruzsálem, sőt Izrael egész népének megszemélyesítésére szolgál.

SPIRITIZMUS > okkultizmus > leigázott > lélek

SPIRITUALIZMUS > okkultizmus > leigázott > lélek

Az ember elkötelezettsége a sátáni erővel való közvetlen spirituális kapcsolat (annak különböző formái) iránt.

SUMMEPISCOPÁT

summus episcopus = legfelsőbb püspök

A protestáns nemzeti egyházakban a terület urai egyben a nemzeti egyház szuverén vezetői, "legfelsőbb püspökei" is voltak.

SZABAD > leigázott > lélek > okkultizmus

SZEÁNSZ > okkultizmus > leigázott

Spiritiszta gyűlések.

SZEKTÁK

A szekták olyan közösségek, melyek elkülönültek a nagyobb vallási csoportoktól. Általában elutasítják vagy csupán néhány dolgot hozzáadnak azon vallásos közösség többé-kevésbé fontos tanításaihoz, melyből eredetileg származtatnak. Ezt a különbséget erőteljesen kihangsúlyozzák.

Keresztény szekták: Egyik legfontosabb jellemzőjük, hogy a teljes igazság egy részének vannak csak birtokában; a teljesség, ahogyan az létezett, elveszett számukra. Mivel minden mai csoportra és egyházra jellemző a teljesség elvesztése, ezért szektának tekintjük őket. Lásd Jézus Krisztus Egyházának újraalapítása > szolgálat; „Jézus Krisztus Egyházának Tanítása”.

SZEKULARIZÁCIÓ

Az ember élhet a Szentlélek vagy a világ lelke szerint. A világ lelke a sátán lelke (>lélek). Nyilvánvaló, hogy a Keresztényeknek a Szentlélek szerint kell élni: „*Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk*” (Pál első levele a korinthusiakhoz 2,12). Azt az úgynevezett Keresztényt, aki a világ lelke szerint él, szekularizáltak nevezzük.

SZENT (a szentek szentje)

Az Ótestamentumban, a szentek szentje a templom legbelső részén helyezkedett el. Kocka alakja volt 6 láb hosszú oldalakkal. A szövetség lédáját Két kerub szárnyai alatt helyezték el (A királyok első könyve 6,19–28; 8,6–12). Ide csak főpapok léphettek be.

Jézus a Testéről, mint templomról szól (testének templomáról) (János evangéliuma 2,19–22). Jézus Krisztus Egyháza templomként értelmezi magát a Krisztussal való egységből fakadóan (Pál második levele a korinthusiakhoz 6,16-tól; Pál levele az efezusiakhoz 2,20-tól). Következésképpen azt mondhatjuk, hogy a szentek szentje az Újtestamentumban:

- az a hely ahol az úrvacsorát (Utolsó Vacsorát) tartják;
- Jézus Krisztus Egyházának legbelső szolgálata, azaz Szolgálat melyet > Apostolok tesznek;
- Krisztus Szent Misztikus Teste (> egyház), lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 12,13;

- Egy Keresztény teste (lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 6,19).

SZENT= szentséges (megszentelés, gyógyítás, megváltás)

A „szent” fogalmát eredetileg kizárólag Istenre használták. A megszentelés Isten által történik, aki Szentséges (Ézsaiás próféta könyve 6,3); Ő az, aki megszentel (Ez 37,28). Egy ember, egy dolog, vagy egy idő csak akkor lehet szentséges, ha Isten Magához veszi őket és ezáltal válnak szentségessé. Minden, amit Istenen kívül szentségesnek hívnak, csak a hozzá való kötődés útján szentséges. Izrael szentséges Isten általi választása miatt (Mózes második könyve 19,6). A papok azért szentek, mert speciális módon választják és szentelik fel őket (Lev 21,6.10).

Az **Újtestamentum** a „szent” szót hasonló értelemben használja. A Szentlélek Máriára szállt. Ezért van az, hogy Jézust, aki tőle született „*Szentnek nevezik majd, Isten Fiának*” (Lukács evangéliuma 1,35).

Az **angyalokat** is szentnek hívják (Máté evangéliuma 25,31) csakúgy, mint a **prófétákat**, mert Isten szól az ő szájukon keresztül (Lukács evangéliuma 1,70). Az **Apostolok**, akik előtt Isten felfedte misztériumait, a Szentlélek által lettek szentek (Pál levele az efezusiakhoz 3,5). **Keresztelő Jánost** is szent embernek nevezik (Márk evangéliuma 6,20).

Isten népe az Újtestamentumban, azaz Jézus Krisztus **Egyháza**, szent (Pál levele a rómaiakhoz 11,16; 1,7; Pál első levele a korinthusiakhoz 1,2).

Az ember megszentelése egyedül Isten cselekedete: ez az ajándék mindenki számára megadatik, aki hisz Jézusban és követi Őt és az Ő Egyházát. Az Ő kegyelméből a hívők megújulnak benne (János evangéliuma 3,1–16; Péter első levele 1,3–5) az ÚR Lelke által (Pál levele a rómaiakhoz 1,4; 15,16; Péter első levele 1,2; > keresztesítés > Szentlélek). Senkinek, aki megtapasztalja Isten szétáradó kegyelmét, nincs többé joga az életével kapcsolatban saját maga dönteni (Pál második levele a korinthusiakhoz 5,14–17), a világnak nincs vele szemben követelése (János evangéliuma 15,19). Ő sokkal inkább elhivatott Istennek: Isten törvénye szerint: „Krisztusban megszentelt” és ezt soha nem szabad elfelejtenie (Pál első levele a korinthusiakhoz 1,2; Pál levele a rómaiakhoz 1,7)

A megszentelés célja a hívő Isten képére való tökéletesítése és átalakulása (Pál második levele a korinthusiakhoz 3,18; Pál levele a rómaiakhoz 8,28; 8,17).

A cél elérésének érdekében szükség van a hívők testi, szellemi és lelki gyógyulására. Elsősorban a Szentlélek fog gyógyítani. A Lélek tisztító és gyógyító munkája a hívő fokozatos tökéletesítéséhez, azaz megváltásához vezet. Hitünkön keresztül már megtapasztalhattuk a Jézus által számunkra nyert megváltást. Ezt majd megtudjuk („látjuk”) a mennyek országában (János első levele 3,2–3).

SZENTÍRÁS > Biblia

SZENTLÉLEK > háromság

A Biblia szerint a Szentlélek (a Szentlélek három megnyilvánulása):

1. **Isten alkotó lelke:** Ő keltett minden létezőt életre és Ő őrzi meg őket. Benne volt az eredeti alkotó erő mely mindent megteremtett (A zsoltárok könyve 104,29-től; Jób könyve 27,3; 33,4). Izrael szétszórt csontjaiba életet lehelt a Lélek (Ez 37,1–14) és a Két Tanú (Jelenések könyve 11,11) újra élővé vált.

2. **Isten hatalma életünk felett:** Isten Lelke tölti meg az embert értelemmel (Jób könyve 32,8). Az ő útmutatására rábízhatjuk magunkat (A zsoltárok könyve 143,10). A kijelölteket ajándékokkal és hatalommal ruházza fel: a prófétákat (Ézsaiás próféta könyve 59,21), Izrael felkent királyait (1 Sám

10,6.10; 16,13-tól). Isten lelke leginkább a Messiáson nyugszik (Ézsaiás próféta könyve 11,1-től; 42,1). Az ő Jordán folyóban való megkeresztelkedésével, isten Lelke Jézusra szállt (Máté evangéliuma 3,16). Ugyanazon lélek erejének segítségével utazott, tett csodákat és láttatott jeleket Jézus (Az apostolok cselekedetei 10,38). Feltámadása után rálelt az Ő követőire (az Apostolokra): „*Vegyetek Szentlelket*” (János evangéliuma 20,22).

3. Krisztus Lelke a hívőkben lakozik (lásd Az apostolok cselekedetei 2): Miután Krisztus a Szentlélek által a hívőkre száll, megdicsőül majd bennük (János evangéliuma 17,10). A hívő új életet nyer a Lélektől, ezentúl ebben, azaz Krisztusban kell élnie. Megváltozik a hatalom az ember lelkiismeretében: már nem az önzés, vagy a sátán vagy a bűn uralkodik bennünk, hanem Krisztus (Pál levele a galatákhoz 2,20). A Lélek a Jézus Krisztusnak való munkát juttatja kifejezésre (János evangéliuma 15,26). A hívő teljes újjászületést él meg a Lélek által (János evangéliuma 3,5), olyan állapotot mely elengedhetetlen ahhoz, hogy belépjen Isten Országába (János evangéliuma 3,3–5). A hívő most már: „*új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre*” (Pál második levele a korinthusiakhoz 5,17). Ha Krisztus uralkodik egy hívőn az Ő Lelke által, akkor az idejében elhívást kap majd, hogy Őt szolgálja az egyházban, amihez fel lesz vértézve. Ez történt a tanítványokkal Pünkösdkor. Az Úrtól felhatalmazást kaptak arra, hogy örömteli szívvel tanúbizonyosságot tegyenek az embereknek (Az apostolok cselekedetei 2,46-tól). A Szentlélek bizonyos ajándékokat és kegyet ad a hívőknek.

A Szentlélek ajándékai és azok használata (> ajándék), lásd Pál első levele a korinthusiakhoz 12,14-től: A Szentlélek ajándékai mindig Jézus Krisztus Egyházához tartoznak és csak az egyházban lehet azokat használni. A hívők megkapják az ajándék egy részét a feladatuktól és Isten akaratától függően (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,11; Pál levele az efezusiakhoz 4,7). Miután Krisztus az Ő Lelke által átveszi az uralmat a hívő felett, az többé már nem a „hús” vágyai, vagyis a nem megváltott ember régi életmódja szerint, hanem a Lélek szerint fog élni (Pál levele a rómaiakhoz 8,4). Ekkor kapja meg a hívő a Lélek ajándékait – **A Szentlélek maga, Isten ingyenes ajándéka**: Őt csak Isten kegyelméből lehet megkapni (Az apostolok cselekedetei 8,17–20). A bűnbánat és a hitben Jézushoz való odafordulás alapvető követelményei a > Szentlélekben való részesülés lehetőségének (Az apostolok cselekedetei 2,38). A hívőket emlékeztetik arra, hogy törekedjenek a Lélek teljességére (Pál levele az efezusiakhoz 5,18) és ne fojtsák el a Lélek munkálkodását (Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 5,19).

SZERZETES

A szerzetesek ősi keresztény aszketizmusból eredő vallásos közösségek tagjai. Keresztény emberek, akik a Keresztény tökéletességre „törekednek”.

SZIGET

A Biblia minden szigeten élő nemzetet (Ez 39,6) így ír le, beleértve az USA-t is (?).

SZIMBÓLUM

A szimbólumok egy adott eszme jelképei, jelei. Így például az Utolsó Vacsorán a kenyér és a bor csak Krisztus Testének és Vérének szimbólumai lennének; tehát a Test és a Vér valójában nincs jelen. Lukács beszámolójában határozottan kijelenti: „*Ez az én testem...*”, „*Ez az én vérem*” (Lukács evangéliuma 22,19–20; lásd továbbá Márk evangéliuma 14,22–24; Máté evangéliuma 26,26–28). János Evangéliumából kitűnik, hogy Jézus mindezt mennyire komolyan gondolta: „*Én vagyok az élet kenyere... ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem*”. „*Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van*.” „*De vannak közöttetek néhányan, akik nem hisznek*”. „*Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé*” (János evangéliuma 6,48.51.54.64.66). Jézus nem vonta vissza szavait, hanem elengedte a hitetlen tanítványokat.

A szentségek tehát nem csupán szimbólumok, hanem maguk a valóság (> *úrvacsora*). Lásd „Jézus Krisztus Egyházának Tanítása”.

SZÓ (Isten szava) > Biblia

SZOKÁSOK > (szolgálati) ajándék > szolgálat

SZOLGÁLAT (szolgálat birtokosa; a gyülekezeti szolgálatok: püspök, vének, presbiter)

Az Ótestamentumban szereplő szolgálatok: Próféták, Bírák (és Vének). Isteni hívásra jöttek és szolgálatuk elvégzéséhez különleges ajándékot és hatalmat kaptak. Mózes óta az Izraeliták vallásos életében léteztek a Papok és a Főpapok szolgálatának speciális intézményei.

Az Újtestamentum tartalmazza azokat a szolgálatokat (János evangéliuma 21,15-től) melyeket Krisztus, a Főpap (A zsidókhöz írt levél 4,14), és az Ő Misztikus Testének Királya (Pál levele az efezusiakhoz 1,22–23), az Egyház, A Szentlélek Temploma (Pál levele az efezusiakhoz 2,20–22) alapított. Saját összetételének kialakítása nem az **Egyház**, vagyis Krisztus Testének a feladata, hanem a vezetőé, Jézus Krisztusé. Az Újtestamentum szolgáit nem a gyülekezet választja meg, hanem **közvetlenül** Jézus nevezi ki őket (Pál levele az efezusiakhoz 4,11; Pál első levele a korinthusiakhoz 12,28; Az apostolok cselekedetei 20,28). Krisztus Egyháza az egyház vezetőjétől, illetőleg a Szentlélektől kapja szolgáit.

Itt ismét meg kell különböztetnünk egymástól a **Szolgálati Ajándékokat**, melyeket Krisztus **közvetlenül** jelöl ki (Szentlélek > Szolgálati Ajándékok), és az úgynevezett **Gyülekezeti szolgálatokat** (apostoli szolgálatok), azaz azokat a szolgálatokat, amelyeket az Apostolok neveznek ki a Szentlélek elhívásával (püspök: Az apostolok cselekedetei 20,28; Pál levele a filippiekhez 1,1; 1 Tim 3,2; vének: Pál első levele Timóteushoz 4,14; Tituszhoz 1,5; Az apostolok cselekedetei 14,23; presbiterek: Az apostolok cselekedetei 6,6).

Az Újtestamentumban minden szolgálat **hatalommal** jár, de szolgálatként tekintenek rá (Máté evangéliuma 20,26; 23,11). A szolgálat legfontosabb célja a Gyülekezet tökéletesítése (Pál levele az efezusiakhoz 4,11–13).

Mint ahogy azt már korábban említettük, az Újtestamentumban **kétféle szolgálatot** különböztetnek meg: a „**négyszeres**” szolgálatok azok (lásd Szolgálati Ajándékok), amelyek túlmutatnak a helyi gyülekezetben végzett tevékenységeken (lásd Az apostolok cselekedetei 8,14,40; 11,27; 15,32–34). A „**háromszoros**” szolgálatok (lásd apostoli szolgálatok) általában szorosán kapcsolódnak a helyi gyülekezethez. Az utóbbi nem helyettesítheti az előbbit, de mindkettő megmaradhat addig, míg Jézus krisztus Egyháza nem lesz tökéletes (Pál levele az efezusiakhoz 4,13). A Szolgálati Ajándékok lényege hogy Jézus **közvetlenül** szól és **közvetlenül** cselekszik rajtuk keresztül (Az apostolok cselekedetei 21,19; Pál második levele a korinthusiakhoz 13,3).

Az eredeti egyház idején már léteztek olyan Keresztények, akik úgy hitték, hogy az ő saját emberi (azaz átlényegült) rendszerük sokkal „spirituálisabb”, mint amit Isten adott az Egyháznak (Pál levele a kolosséiakhoz 2,22–23) ezért szakítottak az Apostoli Szolgálattal (Pál második levele Timóteushoz 1,15; 4,10. 14–16; 3 János evangéliuma 9,10; Pál első levele a korinthusiakhoz 4,8; Pál levele a rómaiakhoz 16,17) **De mivel a spirituális beteljesülés a Szolgálatok felismerésétől és működésétől függ** (Pál levele az efezusiakhoz 4,11–12), az Újtestamentum ezt aposztázia forrásának, valamint az Egyház helytelen fejlődési irányának tekintette (Az apostolok cselekedetei 20,29–30) Jelenések könyve 2–3; Pál első levele Timóteushoz 4,1; Pál levele a galatákhöz 4,11; Pál második levele Timóteushoz 4,3-4; Pál második levele a korinthusiakhoz 11,3; Péter második levele 2,1–3; János első levele 2,18–19) ami végül be is következett.

SZOLGÁLATI AJÁNDÉK (Apostolok, Apostolok cselekedetei)

Az Újtestamentum szerint Jézus és a Szentlélek **közvetlenül** nevezi meg a négy szolgálati ajándékot: Az

Apostoli Szolgálat (Péter Szolgálatát is beleszámítva), a Prófétai Szolgálat, az Evangélista és a Pásztori/Tanítói Szolgálat.

Az **Apostol követet** vagy hírvivőt jelent. Az Újtestamentum az Apostolokat felhatalmazott hírvivőknek hívja, akik különleges szolgálatot kaptak közvetlenül Jézustól azért, hogy az Evangéliumot hirdessék Isten Királyságáról, Jézus halottaiból való feltámadásáról. Minden Apostol Jézus tanítványa, de nem minden tanítvány Apostol. Az Apostoli szolgálat egy **adomány**, mely a Szentlélek ajándéka az Egyháznak (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,27–30). Az Apostolok **elhívása** mutatja Isten emberen végzett cselekedetét, pl. az apostolok cselekedetei 9; Máté evangéliuma 10,1–4; Márk evangéliuma 3,13–19; Lukács evangéliuma 6,13–16. Az Apostolok **küldetése** az Evangélium terjesztése, pl. Az apostolok cselekedetei 13,1–3.

Krisztus az alábbi Apostolokat hívta **Mennybemenetele után**: Máté (az apostolok cselekedetei 1,26), Pál (az apostolok cselekedetei 9).

Ők az **eredeti Apostolok**: Ők a Jézus által kiválasztott Apostolok, lásd pl. Lukács evangéliuma 6,13.

Az Utolsó Idők Egyházának 12 Apostola: Ugyanúgy fogják elhívni őket, mint Pált, azaz a feltámadott Úr Jézus által közvetlenül (lásd Az apostolok cselekedetei 9; 13,1–3).

A Szentírás említést tesz a **hamis apostolokról** is. Őket álapostoloknak, hazug apostoloknak vagy eretnekeknek fogják nevezni (Pál második levele a korinthusiakhoz 11,13 stb.).

Az Apostolok feladata: Az evangélium hirdetése (Máté evangéliuma 10,5-től; 10,18-tól), egyházak alapítása, a helyi gyülekezetek vezetőinek kinevezése, tanítás, az egységesség és a hamisítatlan tanítás felügyelete stb. (lásd Az apostolok cselekedetei).

„És ő (Jézus) »adott« némelyeket apostolokul, másokat prófétául, ismét másokat evangélistául, vagy pásztorokul és tanítóul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra” (Pál levele az efezusiakhoz 4,11-től). Az itt említett szolgálatokat szolgálati ajándéknak nevezzük, mert azokat **közvetlenül** az Úr vagy az Ő Szent Lelke jelölte ki. Ezeket a szolgálatokat megkülönböztetjük az úgynevezett „apostoli szolgálatoktól”. Ezen szolgálatokat az Apostol jelöli ki és apostoli felügyelet mellett működnek. Ilyen szolgálat pl. a püspöki szolgálat (Pál levele a filippiekhez 1,1; Pál első levele Timóteushoz 3,2), a vének szolgálata (Pál első levele Timóteushoz 4,14; Pál levele Tituszhoz 1,5), a diakónusi szolgálat (Az apostolok cselekedetei 6,2; 6,6); bizonyos körülmények között az özvegyeknek is különleges státusza volt (lásd Tim 5,3-tól)

Apostoli cselekedetek: az apostoli szolgálat teljesítése

Próféta: hírnököt jelent. Nagyon fontos szerepet tölt be az Ótestamentumban. Mint Isten által kijelölt, ő vezette az embereket Isten akaratának megfelelően (> próféta). Az Újtestamentumban és az Utolsó Időkben, a próféták az Apostoloknak alárendelve és az Apostolokkal, a Krisztus által kiválasztottakkal, vezetik az Ő Egyházát.

Evangélisták: Őket is közvetlenül Jézus vagy az Ő Szent Lelke jelöli ki. Az ő feladatuk az Apostolok által kinyilatkoztatott Evangélium hirdetése. Nem kötődnek feltétlenül egy adott helyi templomhoz. Úgy utaznak, mint az Apostolok. Továbbá az Apostolok segítőként is szolgálnak (Pál második levele Timóteushoz 4,5; Az apostolok cselekedetei 8,26, 30, 39–40; Pál első levele a thesszalonikaiakhoz 3,2).

Pásztorok/Tanítók: Őket is közvetlenül Krisztus vagy az Ő Szent Lelke jelöli ki. Együtt tevékenykednek az Apostolokkal, a Prófétákkal és az Evangélistákkal. Teljesen elkötelezettek annak,

hogy felépítsék és tanítsanak azokban a templomokban, amelyeket az Apostolok segítségével alapítottak (Pál levele az efezusiakhoz 4,11; Az apostolok cselekedetei 20,28). Tanításaik az Apostolok kinyilatkoztatásain alapulnak és a Szentlélek által vannak vezérelve (Pál első levele a korinthusiakhoz 12,28), lásd „Bevezetés az igazi keresztény életbe”.

A Szentlélek ajándékai az Egyháznál maradnak az Elragadtatásig. A Biblia egyáltalán nem utal arra, hogy Isten valaha is vissza akarta volna venni azon ajándékainak bármelyikét, melyeket az Eredeti Egyháznak adott. Pál azt mondja a Korinthusiakhoz írott első levelében (1,7–8): *„Azért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján”.* **Nyilvánvaló, hogy Pál azt várta és szerette volna, hogy az ajándékok az Egyházban maradjanak Jézus Eljöveteléig.**

SZÖVEGMAGYARÁZAT

Bibliai szövegmagyarázat és értelmezés.

TANÁCSKOZÁS > leigázott > lélek > okkultizmus

TEOKRÁCIA

A hatalom egyik formája, ahol az állam autoritása vallásosan alátámasztott.

TEOLÓGIA

Isten jelenésén alapuló tudományos tanítás. Isten, és minden vele kapcsolatos dolog kifejtésére, magyarázatára törekszik.

TERMÉSZETFELETTI > okkultizmus

TEST (Jézus teste) > egyház > gyülekezet

Itt kizárólag Jézus Testéről szólunk (pl. az Egyház). Az egyházat (Gyülekezetet), melyen keresztül a feltámadott Úr tevékenykedik a világban, gyakran csak Isten testének nevezik (Pál levele a rómaiakhoz 12,5; Pál első levele a korinthusiakhoz 10,17; Pál levele az efezusiakhoz 1,23). Ezzel a szimbólummal, Pál az Úr és az Ő követői közötti élő kapcsolatot fejezi ki; egyúttal így helyesen értelmezzük a Keresztények által teremtett egységet.

Ha elolvassuk az Efezusiakhoz íródott levelet (4,11–13 és 5,27), láthatjuk, ahogyan Jézus elvezeti az ő Egyházát a **nagykorúságba** (a nagykorúság a szeretetben élt keresztény életben testesül meg), a **ragyogásba** (a megtértek Jézus ragyogásának részeivé válnak a közösségi lét, valamint a Jézussal való szenedés által; lásd Pál levele az efezusiakhoz 2,6), a **szentéletűségbe** (> szent; szentséges), **feddhetetlenségbe** (pl. Jézus, a Jelenések Könyvének 2. és 3. fejezetében felsorolt panaszai megszűnnek létezni), és a **tökéletességbe** (azaz minél jobban nagykorúvá válik a gyülekezet a szeretetében, annál inkább képviseli Jézus Krisztust és az Ő Testét, aki maga a tökéletes szeretet). Ez csak a Jézus által elindított Szolgálatokon keresztül valósulhat meg (> szolgálat). Nyilvánvaló, hogy a Szolgálatokat, melyeket a kezdetekkor hozott létre és az emberi bukás (bűn) miatt eltűntek, újra kell alapítani.

TESTVÉR

Ugyanattól a szülőtől származó vértestvér.

Az Újtestamentumban minden Keresztény társunkat testvérnek nevezzük. A testvér szóval fejezzük ki a Keresztény Egyház tagjainak egymáshoz fűződő viszonyát. Ők a szó minden értelmében testvérek: a Szentlélekkel vannak telve; az Úr Jézushoz tartoznak, és a Mennyei Atya gyermekei (Máté evangéliuma 23,9; Pál levele a galatákhoz 3,26).

TÖKÉLETES (Szolgálatok) > Szolgálati Ajándékok

TÖVIS

Lásd Pál második levele a korinthusiakhoz 12,7-től.

TRÓN (a kegyelem trónja)

Jelentése: Krisztus Trónusa, melyből egész Királysága fölött uralkodik. A földön megbízottjai járnak el nevében, a visszatérő szentek Vele „uralkodnak” („társuralkodók”) a „Kegyelem Trónusáról”.

TUDATTÁGÍTÁS > okkultizmus

ÚJRAALAPÍTÁS (újjászületés; helyreállítás)

Ezek a kifejezések mind Izraelre utalnak. Ezek a kifejezések többnyire a zsidó nemzet fizikai újraalapítását jelenti. Izrael fizikai újjászületését követően megjelenik majd a Messiás és meggyógyítja a zsidó nép lelkét.

ÚJTESTAMENTUM > Biblia

ÚR

A héber nyelvben „Adonai” = az én Uram kifejezést csak Istenre használják (Mózes második könyve 4,10.13; Józsué könyve 7,8). Jézus feltámadása után, Ő az Úr mindenki és minden felett (Az apostolok cselekedetei 10,36); az élők és a holtak felett (Pál levele a rómaiakhoz 14,8–9; Pál levele a filippiekhez 2,10–11).

ÚRVACSORA (= Utolsó Vacsora, Úrvacsora) > áldozat

Jézus maga tartotta az Utolsó Vacsorát azon nap előtti éjszakán mikor szenvednie kellett. A Tanítványainak és az Egyháznak adta (Máté evangéliuma 26,26-tól; Márk evangéliuma 14,22-től; Lukács evangéliuma 22,19-től). Az Utolsó Vacsora az Izraeli zsidó húsvétra / Pészahra utal (Máté evangéliuma 26,17; Márk evangéliuma 14,12), amit Isten írt elő a zsidóknak mielőtt elhagyták Egyiptomot. (Mózes második könyve 12,3. 23).

Az Ótestamentumban a zsidó húsvét / Pészah alkalmával leölték egy bárányt és megették. **Az Újtestamentumban az Úrvacsora:** „*a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott.*” (Pál első levele a korinthusiakhoz 5,7). Mint ahogy a bárány vére megmentette a zsidókat Egyiptomban az Exodus előtt (Mózes második könyve 12,13), úgy Krisztus vére megmenti az Újszövetség Egyházát (annak tagjait). János szerint (19,30-tól) feltételezhető, hogy Jézus kereszthalála egy időben történt azzal, amikor a zsidók leölték az áldozati bárányt. Önmaga feláldozásával, Jézus életet adott nekünk (Mózes harmadik könyve 17,11). Áldozati halálán keresztül megváltott bennünket az ördögtől és a bűn hatalmától (Péter első levele 1,18-tól). Krisztus vére megtisztítja a mi életünket a bűntől (1 János evangéliuma 1,7; A zsidókhöz írt levél 9,14) és megszentel bennünket.

Csakúgy, mint ahogy az Ótestamentumban emlékeztették Isten népét arra, hogy Úrvacsorával (Mózes második könyve 12,24-től 42) emlékezzen az Exodusra, hasonlóképpen az **Újtestamentum Egyházának** is emlékeznie kell az Úr halálára (Lukács evangéliuma 22,19; Pál első levele a korinthusiakhoz 11,24-től).

Az Úrvacsora során a búzából készült kenyér és a szőlőből készült bor jelképezi – számunkra megfoghatatlan módon – Jézus Testét („*ez az én testem*”: Máté evangéliuma 26,26b) és Véréát („*ez az én vérem*”: Máté evangéliuma 26,28a). Az önmagát feláldozó Úr **minden igaz Úrvacsorán jelen van**. Azok, akik részt vesznek ezen a Vacsorán, mélyebb értelemben az Ő Testét eszik és az Ő véréát isszák. „*Mert az*

én testem igazi étel, és az én vérem igazi ital.”(János evangéliuma 6,55), mondta az Úr Jézus. Ezért mondta Pál: „Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen...”(Pál első levele a korinthusiakhoz 11,27–29).

Az Úrvacsora a közösség egyik megnyilvánulása (Pál első levele a korinthusiakhoz 10,16-tól). Nem csupán a hívők egymás közötti, hanem a jelen lévő Úrral való bensőséges kapcsolatának megnyilvánulása is.

Az Úrvacsora egy szentség. A szentség egy látható jel (itt a kenyér és a bor), amely isteni kegyelmet közvetít és megtisztít bennünket a bűneinktől (János első levele 1,7; A zsidókhoz írt levél 9,14-től). Védelmet nyújt a sötétség erőivel szemben; megerősít bennünket; helyrehoz. A szentséget Jézus alapítja közvetlenül vagy közvetve (Isten, Szentlélek).

Az Egyháznak további hat szentsége van:

- vízben való Keresztelés (János evangéliuma 3,5; Máté evangéliuma 28,19);
- Szentlélekkel való Keresztelés (János evangéliuma 3,5; az apostolok cselekedetei 1,8; 2);
- Bűnbánat (a bűnök megvallása, lásd Jakab levele 5,16; az apostolok cselekedetei 2,38);
- Házasság (Mózes első könyve 1,27–28; 2,24; Máté evangéliuma 5,31–32);
- Papszentelés (Apostoli Szolgálat, Mózes második könyve 30,22–33; A zsidókhoz írt levél 5,6; Pál első levele Timóteushoz 4,14);
- Betegek felkenése (Jakab levele 5,14–15; Márk evangéliuma 6,13)

Lásd „Jézus Krisztus Egyházának tanításai”.

UTÓDLÁS

Az Apostoli utódlás Apostoli követést jelent. Ezt a fogalmat leginkább akkor használjuk, amikor meg szeretnénk határozni, hogy egy tanítás vagy egy szolgálat (püspök) közvetlenül egy Apostoltól származik-e.

VAGYOK > Isten

Isten Ótestamentumban használt neve (Mózes második könyve 3,14 – arra utal hogy „Én vagyok”).

VARÁZSLAT > okkultizmus > lélek > leigázott

A varázsló olyan személy, aki felsőbb erőket próbál meg felhasználni saját céljaira. A varázslat emberi cselekedet, melynek célja a valóság személyes vagy személytelen, materiális vagy spirituális erők felhasználásával történő befolyásolása, irányítása.

VEZEKLŐRUHA 101. o.

Egyszerű fekete vezeklő kámzsa.

VISSZATÉRÉS (Illés visszatérése)

Illés egy próféta volt az Ótestamentumban (A királyok első könyve 17–22; A királyok második könyve 1–2). Isten követeként bűnbánatot és megtérést hirdetett. A Királyok Második Könyvében (2,11) elragadtatott a mennybe és vissza fog térni „*mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja*” (Mal 3,1; 4,5-től). Márk szerint (9,13) nyilvánvaló, hogy „*Illés már el is jött*”, Keresztelő János személyében (Máté

evangéliuma 11,14). Szeretnénk hangsúlyozni, hogy itt nem reinkarnációról van szó: Illés spirituális értelemben tért vissza: Keresztelő János Illés „szellemében” munkálkodott.

Ugyanebben az értelemben fog visszatérni Illés Krisztus Második Eljövetelének alkalmával, hogy előkészítse az Úr eljövetelét (lásd Mal 3,1; 4,5-től; Jelenések könyve 11,3-tól).

ZEBAOTH/SABAOOTH (seregek)

Ez Isten egyik neve. „A Seregek Ura” (Sámuel első könyve 1,3) a „Sokaság Urát” jelenti. Az Ótestamentumban a „mennyben lévő angyalok (az Újtestamentumban: Szentek) sokaságát” jelenti. Ez az elnevezés Isten a mindenségre kiterjedő erejét hangsúlyozza; ez egész világot (látható és láthatatlan) kezeiben tartja.

ZODIÁKUS > okkultizmus

= állatövi jegyek. A zodiákus a Nap képzeletbeli útján elhelyezkedő tizenkét csillagjegy képe.

FOGALOMREGISZTER

NÉHÁNY NÉV JEGYZÉKE

Antikrisztus
Egyház
Fügefa
Izrael
Krisztus Egyháza
Krisztus Első Eljövetele
Krisztus Második Eljövetel (visszatérés)
Mária (Jézus Anyja)
Messiás
Messiás (hódító)
Messiás (szervedő)
Templom
„Tízek-Szövetsége”

FONTOS BIBLIAI IDÉZETEK JEGYZÉKE

Rész
Krisztus Első Eljövetelének jelei
Mózes első könyve (Genezis)
Sámuel második könyve
Zsoltárok könyve
Nehémiás könyve
Ézsaiás próféta könyve
Dániel próféta könyve
Mikeás próféta könyve
Zakariás próféta könyve
Máté evangéliuma
Lukács evangéliuma
János evangéliuma
Pál levele a rómaiakhoz

Krisztus Második Eljövetelének jelei
Mózes ötödik könyve (Deuteronomium)
Ézsaiás próféta könyve
Jeremiás próféta könyve
Ezékiel próféta könyve
Dániel próféta könyve
Jóel próféta könyve
Zakariás próféta könyve

Máté evangéliuma
Lukács evangéliuma
Pál első levele a thesszalonikaiakhoz
Pál első levele a thesszalonikaiakhoz
Jakab levele
Péter első levele
Jelenések könyve

Krisztus visszatérése
Zsoltárok könyve
Ézsaiás próféta könyve
Dániel próféta könyve
Zakariás próféta könyve
Máté evangéliuma
Apostolok Cselekedetei
Péter második levele
Jelenések könyve

Az egyházak
Dániel próféta könyve
Ámós próféta könyve
Zakariás próféta könyve
Máté evangéliuma
János evangéliuma
Apostolok Cselekedetei
Pál levele a rómaiakhoz
Pál első levele a korinthusiakhoz
Pál második levele a korinthusiakhoz
Pál levele az efezusiakhoz
Pál első levele a thesszalonikaiakhoz
Pál második levele Timóteushoz
Péter második levele
János első levele
Júdás levele
Jelenések könyve

NICEAI HITVALLÁS

Hiszek az egy Istenben*, mindenható Atyában,
mennynek és földnek,
minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében.

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban*,
Isten egyszülött Fiában,
aki az Atyától született az idő kezdete előtt.
Isten az Istentől, világosság a világosságtól,
valóságos Isten a valóságos Istentől,
született, de nem teremtmény,
az Atyával egylényegű és minden általa lett.
Értünk emberekért, a mi üdvösségünkért,
leszállott a mennyből:
Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett.
Poncius Pilátus alatt keresztre feszítették;
kínhalált szenvedett és eltemették.
Harmadnapra föltámadott
az Írások szerint;
fölment a mennybe,
ott ül az Atyának jobbján.
De újra eljön dicsőségben
hogy uralkodjék ezer évig,
miután megítél élőket és holtakat
és országának nem lesz vége.

Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben,
Aki az Atyától és Fiútól származik.
Akit éppúgy imádunk és dicsőítünk mint az Atyát és a Fiút.
Ő szólt a próféták szavával.

Hiszek az egy, Szent, Katolikus és Apostoli* Anyaszentegyházban:
Vallom az egy keresztséget
a bűnök bocsánatára;
A Szentlélekben való keresztséget,
amely által beléphetünk Krisztus Szent Misztikus Testébe.
Várom a holtak föltámadását;
és az eljövendő örök életet. Ámen!

„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözül” (Márk evangéliuma 16,16a)

BIBLIOGRÁFIA

Biblia-magyarázó szöveg
Hitoktatás Gyermek és Kamaszok részére
Krisztus Egyháza – Isten Úton lévő Népe
Keresztény Erkölcsteológia, Etika és Pedagógia
Bevezetés a Bibliába
Bevezetés a Biblia-tanulmányozásba
Bevezetés a Valódi Keresztény Életbe
Praktikus Előírások
Az Egyházi Szertartásrend
Kis Biblia-szótár
Jézus Krisztus Egyházának Tanítása

„De van sok egyéb is, amit Jézus tett, és ha azt mind megírnák egytől egyig, úgy vélem: maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket” (János evangéliuma 21,25).